

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 334

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

51 tomas
2008 m. gruodžio 12 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

2008 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1230/2008, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	1
2008 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1231/2008, kuriuo nustatomos tipinės kainos paukštienos ir kiaušinių sektoriams bei ovalbuminui ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1484/95	3
2008 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1232/2008, kuriuo pagal Reglamentu (EB) Nr. 619/2008 numatytą nuolatinį konkursą eksporto grąžinamoji išmoka už sviestą neskiriama	5
2008 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1233/2008, kuriuo pagal Reglamentu (EB) Nr. 619/2008 numatytą nuolatinį konkursą eksporto grąžinamoji išmoka už nugriebto pieno miltelius neskiriama	6
★ 2008 m. lapkričio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1234/2008 dėl žmonėms skirtų vaistų ir veterinarinių vaistų rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimo nagrinėjimo ⁽¹⁾	7
★ 2008 m. gruodžio 8 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1235/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 įgyvendinimo taisyklės dėl ekologiškų produktų importo iš trečiųjų šalių	25
★ 2008 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1236/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1613/2000, nukrypstantį nuo Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 dėl produkto kilmės sąvokos apibrėžimo, naudojamo bendrųjų preferencijų schemos tikslams, kad būtų atsižvelgta į ypatingą Laoso situaciją, susijusią su tam tikru tekstilės eksportu į Bendriją	53

Kaina: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2008 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1237/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1043/2005, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3448/93 dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrus žemės ūkio produktus, eksportuojamus kaip į Sutarties I priedą neįtrauktos prekės, skyrimo sistemos ir tokių grąžinamųjų išmokų sumos nustatymo kriterijų	55
★ 2008 m. gruodžio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1238/2008, kuriuo uždraudžiama su Ispanijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti didžiaakes siūlapelekes vėgėles V, VI ir VII zonų Bendrijos vandenyse ir vandenyse, į kuriuos trečiosios valstybės neturi suverenių teisių arba kurie nepriklauso jų jurisdikcijai	56
★ 2008 m. gruodžio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1239/2008, kuriuo atnaujinama atlantinių menkių žvejyba su Švedijos vėliava plaukiojančiais laivais Kategato sąsiauryje	58
★ 2008 m. gruodžio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1240/2008, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 560/2005, nustatantį tam tikras konkrečias ribojančias priemones, taikytinas tam tikriems asmenims ir subjektams atsižvelgiant į padėtį Dramblio Kaulo Krante	60

II Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma

SPRENDIMAI

Komisija

2008/936/EB:

★ 2008 m. gegužės 20 d. Komisijos sprendimas dėl Prancūzijos suteiktos pagalbos Žvejybos rizikos mažinimo fondui ir žvejybos įmonėms (Valstybės pagalba C 9/06) (pranešta dokumentu Nr. C(2007) 5636) ⁽¹⁾	62
--	----

2008/937/EB:

★ 2008 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimas dėl sieros rūgšties neįtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą ir augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra šios medžiagos, registracijos panaikinimo (pranešta dokumentu Nr. C(2008) 7612) ⁽¹⁾	88
--	----

2008/938/EB:

★ 2008 m. gruodžio 9 d. Komisijos sprendimas dėl lengvatas gaunančių šalių, kurioms galima taikyti specialią tvaraus vystymosi ir gero valdymo skatinamąją priemonę, numatytą Tarybos reglamente (EB) Nr. 732/2008 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., sąrašo (pranešta dokumentu Nr. C(2008) 8028)	90
---	----

Pastaba skaitytojui (žr. antrąjį viršelio puslapį)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

PASTABA SKAITYTOJUI

Institucijos nusprendė nedaryti tekstuose nuorodų į juose minimų teisės aktų paskutinius pakeitimus.

Jeigu nenurodyta kitaip, čia skelbiamuose tekstuose nurodyti šiuo metu galiojantys teisės aktai.

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1230/2008

2008 m. gruodžio 11 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamą standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. gruodžio 12 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 11 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MA	81,5
	TR	71,9
	ZZ	76,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,4
	TR	85,6
	ZZ	101,4
0709 90 70	MA	105,7
	TR	133,9
	ZZ	119,8
0805 10 20	AR	18,1
	BR	56,0
	CL	50,9
	EG	30,5
	MA	91,7
	TR	68,8
	ZA	51,8
	ZW	43,9
	ZZ	51,5
	0805 20 10	MA
TR		73,0
ZZ		70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,6
	HR	54,2
	IL	70,8
	TR	55,8
	ZZ	58,9
0805 50 10	MA	78,3
	TR	66,6
	ZZ	72,5
0808 10 80	CA	89,2
	CL	43,7
	CN	77,8
	MK	35,3
	US	117,4
	ZA	123,2
	ZZ	81,1
0808 20 50	CN	49,6
	TR	97,0
	US	131,4
	ZZ	92,7

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1231/2008**2008 m. gruodžio 11 d.****kuriuo nustatomos tipinės kainos paukštienos ir kiaušinių sektoriams bei ovalbuminui ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1484/95**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 143 straipsnį,

atsižvelgdama į 1975 m. spalio 29 d. Tarybos Reglamentą (EEB) Nr. 2783/75 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos, ypač į jo 3 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1484/95 ⁽²⁾ buvo nustatytos išsamios papildomų importo muitų sistemos taikymo taisyklės ir papildomi importo muitai paukštienos ir kiaušinių sektoriams bei ovalbuminui.
- (2) Iš reguliarios duomenų, kuriais grindžiamas tipinių kainų nustatymas paukštienos ir kiaušinių sektoriams bei oval-

buminui, kontrolės matyti, kad kyla būtinybė iš dalies pakeisti tipines kai kurių produktų kainas, atsižvelgiant į kainų svyravimą, priklausomai nuo kilmės. Todėl reikėtų paskelbti tipines kainas.

- (3) Šį pakeitimą būtina taikyti kaip galima greičiau, atsižvelgiant į rinkos padėtį.
- (4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1484/95 I priedas keičiamas šio reglamento priedu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 11 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 145, 1995 6 29, p. 47.

PRIEDAS

prie 2008 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento, nustatančio tipines kainas paukštienos ir kiaušinių sektoriams bei ovalbuminui ir iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1484/95

„I PRIEDAS

KN kodas	Prekių aprašymas	Tipinė kaina (EUR/100 kg)	3 straipsnio 3 dalyje nurodytas užstatas (EUR/100 kg)	Kilmė ⁽¹⁾
0207 12 10	Nupeštos ir išdarinėtos, be galvų ir kojų, bet su kaklais, širdimis, kepenimis ir skilviais, vadinamos „70 % viščiukais“ skerdenos	150,4	0	AR
0207 12 90	Nupeštos ir išdarinėtos, be galvų ir kojų, taip pat be kaklų, širdžių, kepenų ir skilvių, vadinamos „65 % viščiukais“ bei turinčios kitą pavidalą skerdenos	155,8	0	BR
		145,9	0	AR
0207 14 10	Mėsos gabalai ir valgomieji mėsos subproduktai, sušaldyti, be kaulų	234,1	20	BR
		279,5	6	AR
		298,3	1	CL
0207 14 50	Mėsos gabalai ir valgomieji mėsos subproduktai, sušaldyti, krūtinėlės ir jų dalys	200,6	3	BR
0207 14 60	Mėsos gabalai ir valgomieji mėsos subproduktai, sušaldyti, kojos ir jų dalys	123,1	6	BR
0207 25 10	Nupeštos ir išdarinėtos, be galvų ir kojų, bet su kaklais, širdimis, kepenimis ir skilviais, vadinamos „80 % kalakutais“	202,9	0	BR
0207 27 10	Mėsos gabalai ir valgomieji mėsos subproduktai, sušaldyti, be kaulų	307,8	0	BR
		327,4	0	CL
0408 11 80	Kiaušinių tryniai	452,7	0	AR
0408 91 80	Kiaušiniai be lukštų, džiovinti	436,2	0	AR
1602 32 11	Nevirti gaidžių ar vištų pusgaminiai	220,4	20	BR
3502 11 90	Džiovinti ovalbuminai	604,0	0	AR

(¹) Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1232/2008**2008 m. gruodžio 11 d.****kuriuo pagal Reglamentu (EB) Nr. 619/2008 numatytą nuolatinį konkursą eksporto grąžinamoji išmoka už sviestą neskiriama**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 164 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2008 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 619/2008, kuriuo skelbiamas nuolatinis eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrus pieno produktus konkursas ⁽²⁾, numatyta nuolatinio konkurso tvarka.
- (2) Remiantis 2007 m. gruodžio 10 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1454/2007, nustatančiu eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrų žemės ūkio produktus nustatymo

konkurso tvarkos įvedimo bendrąsias taisykles ⁽³⁾, ir išnagrinėjus pagal konkursą pateiktas paraiškas, eksporto grąžinamosios išmokos pagal iki 2008 m. gruodžio 9 d. pateiktas paraiškas reikėtų neskirti.

- (3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Remiantis Reglamentu (EB) Nr. 619/2008 paskelbtu nuolatinio konkursu, pagal iki 2008 m. gruodžio 9 d. pateiktas paraiškas eksporto grąžinamoji išmoka už minėto reglamento atitinkamai 1 straipsnio a ir b punktuose bei 2 straipsnyje nurodomus produktus ir paskirties vietas neskiriama.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. gruodžio 12 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 11 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 168, 2008 6 28, p. 20.

⁽³⁾ OL L 325, 2007 12 11, p. 69.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1233/2008**2008 m. gruodžio 11 d.****kuriuo pagal Reglamentu (EB) Nr. 619/2008 numatytą nuolatinį konkursą eksporto grąžinamoji išmoka už nugriebto pieno miltelius neskiriama**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 164 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2008 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 619/2008, kuriuo skelbiamas nuolatinis eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrus pieno produktus konkursas ⁽²⁾, nustatyta nuolatinio konkurso tvarka.
- (2) Remiantis 2007 m. gruodžio 10 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1454/2007, nustatančio eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrų žemės ūkio produktus nustatymo

konkurso tvarkos įvedimo bendrąsias taisykles ⁽³⁾, 6 straipsniu ir išnagrinėjus pagal konkursą pateiktas paraiškas, eksporto grąžinamosios išmokos pagal iki 2008 m. gruodžio 9 d. pateiktas paraiškas reikėtų neskirti.

- (3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Remiantis Reglamentu (EB) Nr. 619/2008 paskelbtu nuolatinium konkursu, pagal iki 2008 m. gruodžio 9 d. pateiktas paraiškas grąžinamoji išmoka už minėto reglamento atitinkamai 1 straipsnio c punkte ir 2 straipsnyje nurodytus produktus ir paskirties vietas neskiriama.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. gruodžio 12 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 11 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 168, 2008 6 28, p. 20.⁽³⁾ OL L 325, 2007 12 11, p. 69.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1234/2008

2008 m. lapkričio 24 d.

dėl žmonėms skirtų vaistų ir veterinarinių vaistų rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimo
nagrinėjimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus⁽¹⁾, ypač į jos 39 straipsnio 1 dalį,atsižvelgdama į 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus⁽²⁾, ypač į jos 35 straipsnio 1 dalį,atsižvelgdama į 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004, nustatantį Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantį Europos vaistų agentūrą⁽³⁾, ypač į 16 straipsnio 4 dalį ir 41 straipsnio 6 dalį,

kadangi:

(1) Bendrijos teisinis pagrindas dėl rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimo yra nustatytas 2003 m. birželio 3 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1084/2003 dėl valstybės narės kompetentingos institucijos išduoto leidimo prekiauti žmonėms skirtais ir veterinariniais vaistais sąlygų pakeitimo svarstymo⁽⁴⁾ ir 2003 m. birželio 3 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1085/2003 dėl leidimo prekiauti žmonėms skirtais ir veterinariniais vaistais, išduoto pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2309/93, sąlygų pakeitimo nagrinėjimo⁽⁵⁾. Atsižvelgiant į praktinę šių dviejų reglamentų taikymo patirtį tikslinga pradėti jų persvarstymą, kad būtų sukurta paprastesnė, aiškesnė ir lankstesnė teisinė sistema kartu garantuojant tą patį visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygį.

(2) Todėl turi būti patikslintos kai kurios reglamentuose (EB) Nr. 1084/2003 ir (EB) Nr. 1085/2003 nustatytos procedūros, tačiau neturi būti nukrypstama nuo bendrųjų principų, kuriais remiasi šios procedūros. Atsižvelgiant į proporcingumo principą homeopatiniais ir tradiciniams augaliniams vaistams, kuriems nebuvo suteikta rinkodaros teisė, bet yra taikoma supaprastinta registravimo procedūra, reglamentas neturėtų būti taikomas.

(3) Vaistų rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimai gali būti skirtingų kategorijų, priklausomai nuo pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai lygio ir poveikio atitinkamo vaisto kokybei, saugai ir veiksmingumui. Todėl reikėtų apibrėžti kiekvieną iš šių kategorijų. Siekiant nuspėjamo reikėtų nustatyti įvairių sąlygų keitimų kategorijų išsamias rekomendacijas ir jas nuolat atnaujinti atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą, visų pirma pasiektą dėl tarptautinio derinimo. Europos vaistų agentūra (toliau – Agentūra) ir valstybės narės taip pat turėtų turėti teisę teikti rekomendacijas dėl nenumatytų sąlygų keitimų klasifikavimo.

(4) Reikėtų patikslinti, kad tam tikrų keitimų, kurių galimas poveikis vaistų kokybei, saugai ar veiksmingumui yra didžiausias, mokslinis vertinimas turi būti išsamus ir atliekamas taip pat, kaip ir vertinant naujas paraiškas suteikti rinkodaros teisę.

(5) Siekiant toliau mažinti bendrą procedūrų dėl sąlygų keitimo nagrinėjimo skaičių ir leisti kompetentingoms institucijoms pagrindinį dėmesį kreipti į tuos sąlygų keitimus, kurie turi esminį poveikį kokybei, saugai ar veiksmingumui, turėtų būti įdiegta metinių ataskaitų teikimo sistema dėl tam tikrų neesminių sąlygų keitimų. Tokio sąlygų keitimo neturėtų būti reikalaujama tvirtinti iš anksto ir apie jas turėtų būti pranešama per dvylika mėnesių po to, kai keitimas bus atliktas. Tačiau kitų tipų neesminiems sąlygų keitimams, apie kuriuos būtina iš karto pranešti užtikrinant nuolatinį atitinkamo vaisto stebėjimą, metinių ataskaitų teikimo sistema neturėtų būti taikoma.

⁽¹⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 1.

⁽²⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 67.

⁽³⁾ OL L 136, 2004 4 30, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 159, 2003 6 27, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 159, 2003 6 27, p. 24.

- (6) Dėl kiekvieno sąlygų keitimo dokumentai turi būti pateikti atskirai. Vis dėlto tam tikrais atvejais sąlygų keitimų grupavimą reikėtų leisti siekiant palengvinti sąlygų keitimų peržiūrą ir sumažinti administracinę našta. Kelių to paties rinkodaros pažymėjimo turėtojo rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimų grupavimas turėtų būti leidžiamas, tik jei būtent tos pačios grupės sąlygų keitimai yra susiję su visais atitinkamais rinkodaros pažymėjimais.
- (7) Siekiant išvengti darbo vertinant kelių rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimus dubliavimo, turėtų būti nustatyta darbo pasidalijimo tvarka, pagal kurią viena iš valstybių narių kompetentingų institucijų ir Agentūros atrinkta institucija turėtų nagrinėti sąlygų keitimus kitų susijusių institucijų vardu.
- (8) Atsižvelgiant į Direktyvos 2001/82/EB ir Direktyvos 2001/83/EB nuostatas dėl koordinavimo grupių, sudarytų pagal Direktyvos 2001/82/EB 31 straipsnį ir Direktyvos 2001/83/EB 27 straipsnį, reikėtų reglamentuoti kuo glaudesnę valstybių narių bendradarbiavimą ir leisti ginčų dėl tam tikrų sąlygų keitimų vertinimo nagrinėjimą.
- (9) Reglamente reikėtų patikslinti, kada rinkodaros teisės turėtojui leidžiama atlikti tam tikrą sąlygų keitimą, nes toks patikslinimas yra labai svarbus ekonominės veiklos vykdytojams.
- (10) Siekiant visoms suinteresuotosioms šalims, visų pirma valstybių narių valdžios institucijoms ir gamintojams, duoti laiko prisitaikyti prie naujos teisinės sistemos, reikėtų numatyti pereinamąjį laikotarpį.
- (11) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Žmonėms skirtų vaistų nuolatinio komiteto ir Veterinarinių vaistų nuolatinio komiteto nuomones,
- a) rinkodaros pažymėjimų (leidimų prekiauti), išduotų pagal Tarybos direktyvą 87/22/EB ⁽¹⁾, Direktyvos 2001/82/EB 32 ir 33 straipsnius, Direktyvos 2001/83/EB 28 ir 29 straipsnius ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004;
- b) rinkodaros pažymėjimų (leidimų prekiauti), išduotų pagal kreipimosi procedūrą, kaip nustatyta Direktyvos 2001/82/EB 36, 37 ir 38 straipsniuose ar Direktyvos 2001/83/EB 32, 33 ir 34 straipsniuose, kas leido visiškai suderinti nuostatas.
2. Šis reglamentas netaikomas vienam rinkodaros teisės turėtojui šią teisę perleidžiant kitam.
3. II skyrius taikomas tik keičiant rinkodaros pažymėjimų, išduotų pagal Direktyvą 87/22/EB, Direktyvos 2001/82/EB 4 skyrių arba Direktyvos 2001/83/EB 4 skyrių, sąlygas.
4. III skyrius taikomas tik keičiant rinkodaros pažymėjimų, išduotų pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (toliau – centralizuotai išduoti rinkodaros pažymėjimai), sąlygas.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- 1) „Rinkodaros pažymėjimo sąlygų keitimas“ arba „sąlygų keitimas“ – dalinis pakeitimas informacijos turinio arba dokumentų, nurodytų:
- a) Direktyvos 2001/82/EB 12 straipsnio 3 dalyje, 13, 13a, 13b, 13c, 13d punktuose ir 14 straipsnyje bei jos I priede ir Reglamento (EB) Nr. 726/2004 31 straipsnio 2 dalyje (veterinariniai vaistai);
- b) Direktyvos 2001/83/EB 8 straipsnio 3 dalyje, 9, 10, 10a, 10b, 10c ir 11 straipsniuose ir jos I priede, Reglamento (EB) Nr. 726/2004 6 straipsnio 2 dalyje, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1901/2006 ⁽²⁾ 7 straipsnio 1 dalies a punkte ir 34 straipsnio 1 dalyje ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1394/2007 ⁽³⁾ 7 straipsnyje ir 14 straipsnio 1 dalyje (žmonėms skirti vaistai);

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatomas šių žmonėms skirtų vaistų ir veterinarinių vaistų rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimų nagrinėjimas:

⁽¹⁾ OL L 15, 1987 1 17, p. 38.

⁽²⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 1.

⁽³⁾ OL L 324, 2007 12 10, p. 121.

- 2) neesminis IA tipo sąlygų keitimas – sąlygų keitimas, turintis tik nedidelį poveikį arba neturintis jokio poveikio atitinkamo vaisto kokybei, saugai ar veiksmingumui;
- 3) esminis II tipo sąlygų keitimas – sąlygų keitimas, kuris nėra rinkodaros pažymėjimo sąlygų papildymas ir kuris gali turėti reikšmingą poveikį atitinkamo vaisto kokybei, saugai ar veiksmingumui;
- 4) „Rinkodaros pažymėjimo sąlygų papildymas“ arba „sąlygų papildymas“ – sąlygų keitimas, nurodytas I priede ir atitinkantis jame nustatytas sąlygas;
- 5) neesminis IB tipo sąlygų keitimas – sąlygų keitimas, kuris nėra nei IA tipo neesminis sąlygų keitimas, nei II tipo esminis sąlygų keitimas, nei rinkodaros pažymėjimo sąlygų papildymas;
- 6) susijusi valstybė narė – valstybė narė, kurios kompetentinga institucija suteikė svarstomo vaisto rinkodaros teisę;
- 7) „Atitinkama institucija“:
 - a) kiekvienos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija;
 - b) Agentūra, kai rinkodaros pažymėjimas išduodamas centralizuotai.
- 8) skubus saugumo apribojimas – laikinas informacijos apie vaistą pakeitimas dėl naujos informacijos, susijusios su saugiu vaisto vartojimu, ypač susijusios su viena ar keliomis savybėmis, pateikiamomis vaisto charakteristikų santraukoje – terapinėmis indikacijomis, vaisto dozavimu, kontraindikacijomis, įspėjimais, tikslinėmis rūšimis ir išlaukomis.

3 straipsnis

Sąlygų keitimų klasifikavimas

1. Visi sąlygų keitimai, kurie nėra sąlygų papildymai, klasifikuojami taip, kaip nustatyta II priede.
2. Sąlygų keitimas, kuris nėra papildymas ir kuris nėra suklasifikuotas taikant šiame reglamente nustatytas taisykles, atsižvelgiant

į 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas gaires ir, jei tinka, į bet kokias pagal 5 straipsnį pateiktas rekomendacijas, laikomas neesminiu IB tipo sąlygų keitimu.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, sąlygų keitimas, kuris nėra sąlygų papildymas ir kuris nėra suklasifikuotas taikant šiame reglamente nustatytas taisykles, laikomas esminiu II tipo sąlygų keitimu šiais atvejais:

- a) jei to pageidauja rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikdamas dokumentus dėl sąlygų keitimo;
- b) jeigu kompetentinga referencinės valstybės narės institucija, kaip nurodyta Direktyvos 2001/82/EB 32 straipsnyje ir Direktyvos 2001/83/EB 28 straipsnyje (toliau – referencinė valstybė narė), konsultuodamasi su kitomis susijusiomis valstybėmis narėmis arba, jei rinkodaros pažymėjimas išduodamas centralizuotai, Agentūra nusprendžia, remdamasi pranešimo tinkamumo vertinimu pagal 9 straipsnio 1 dalį arba 15 straipsnio 1 dalį ir atsižvelgdama į pagal 5 straipsnį pateiktas rekomendacijas, kad sąlygų keitimas gali turėti reikšmingą poveikį atitinkamo vaisto kokybei, saugai ar veiksmingumui.

4 straipsnis

Gairės

1. Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, Agentūra ir suinteresuotosiomis šalimis, parengia:

- a) išsamios informacijos apie įvairias sąlygų keitimų kategorijas gaires;
- b) gaires dėl šio reglamento II, III ir IV skyriuose nustatytų procedūrų vykdymo ir dėl dokumentų, kurie turi būti pateikti pagal šias procedūras.

2. 1 dalies a punkte nurodytos gairės parengiamos iki 28 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos datos ir nuolat atnaujinamos atsižvelgiant į rekomendacijas, pateiktas pagal 5 straipsnį, bei mokslo ir technikos pažangą.

5 straipsnis

Nenumatytų sąlygų keitimų rekomendacijos

1. Prieš pateikdamas dokumentus dėl sąlygų keitimo arba prieš nagrinėjant sąlygų keitimą, kuris nėra suklasifikuotas pagal šį reglamentą, rinkodaros pažymėjimo turėtojas arba valstybės narės kompetentinga institucija gali prašyti koordinavimo grupės, nurodytos Direktyvos 2001/82/EB 31 straipsnyje arba Direktyvos 2001/83/EB 27 straipsnyje (toliau – koordinavimo grupė), arba, jei sąlygų keitimas susijęs su centralizuotai išduotu rinkodaros pažymėjimu, Agentūros pateikti rekomendaciją dėl šio sąlygų keitimo klasifikavimo.

Pirmoje pastraipoje nurodyta rekomendacija turi derėti su 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytomis gairėmis. Ji išduodama per 45 dienas nuo paraiškos gavimo ir išsiunčiama pažymėjimo turėtojui, Agentūrai ir visų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

2. Agentūra ir abi koordinavimo grupės, nurodytos 1 dalyje, bendradarbiauja užtikrindamos pagal tą dalį išduotų rekomendacijų derėjimą ir paskelbia šias rekomendacijas, prieš tai pašalinusios visą komercinio pobūdžio konfidencialią informaciją.

6 straipsnis

Sąlygų keitimai, susiję su informacijos apie vaistą peržiūra

Jei atliekant sąlygų keitimą reikia peržiūrėti vaisto charakteristikų santrauką, ženklinimą ar pakuotės lapelį, tai laikoma to keitimo dalimi.

7 straipsnis

Sąlygų keitimų grupavimas

1. Kai pranešama apie kelis sąlygų keitimus arba teikiama paraiška dėl kelių keitimų, dėl kiekvieno iš jų turi būti pateikiamas atskiras pranešimas arba paraiška, kaip nustatyta II, III ir IV skyriuose.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, taikomos šios nuostatos:

a) jeigu tuo pačiu metu ir tai pačiai atitinkamai kompetentingai institucijai pranešama apie tam pačiam pažymėjimo turėtojui priklausančių vieno rinkodaros pažymėjimo arba kelių pažymėjimų tuos pačius neesminius IA tipo sąlygų keitimus, gali būti teikiamas vienas pranešimas, nurodytas 8 ir 14 straipsniuose;

b) jeigu tuo pačiu metu pateikiami dokumentai dėl kelių to paties rinkodaros pažymėjimo sąlygų keitimų, gali būti pateikiama viena paraiška dėl visų tokių keitimų, kai šie keitimai susiję su vienu iš III priede nurodytų atvejų arba, jeigu jiems nėra taikomas nei vienas iš minėtų atvejų, kai referencinės valstybės narės kompetentinga institucija, konsultuodamasi su kitomis susijusiomis valstybėmis narėmis, arba, jeigu rinkodaros pažymėjimas išduotas centralizuotai, Agentūra sutinka nagrinėti šiuos sąlygų keitimus pagal tą pačią procedūrą.

Dėl sąlygų keitimo, nurodyto pirmosios pastraipos b punkte, pateikiama:

— vienas pranešimas, nurodytas 9 ir 15 straipsniuose, jei bent vienas iš sąlygų keitimų yra neesminis IB tipo keitimas ir visi keitimai yra neesminiai,

— viena paraiška, nurodyta 10 ir 16 straipsniuose, jei bent vienas iš sąlygų keitimų yra esminis II tipo keitimas ir nei vienas iš keitimų nėra sąlygų papildymas,

— viena paraiška, nurodyta 19 straipsnyje, jei bent vienas iš sąlygų keitimų yra sąlygų papildymas.

II SKYRIUS

RINKODAROS PAŽYMĖJIMŲ, IŠDUOTŲ PAGAL DIREKTYVĄ 87/22/EB, DIREKTYVOS 2001/82/EB 4 SKYRIŲ ARBA DIREKTYVOS 2001/83/EB 4 SKYRIŲ, SĄLYGŲ KEITIMAI

8 straipsnis

Pranešimo apie neesminius IA tipo sąlygų keitimus tvarka

1. Jeigu atliekamas neesminis IA tipo sąlygų keitimas, rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia vienu metu visoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pranešimą kartu su IV priede nurodytais dokumentais. Pranešimas pateikiamas per dvylika mėnesių nuo sąlygų keitimo atlikimo.

Tačiau neesminio sąlygų keitimo, dėl kurio turi būti pranešama nedelsiant siekiant užtikrinti nuolatinį atitinkamo vaisto stebėjimą, atveju pranešimas pateikiamas iš karto po jo atlikimo.

2. Per 30 dienų nuo pranešimo gavimo taikomos 11 straipsnyje nustatytos priemonės.

9 straipsnis

Pranešimo apie neesminius IB tipo sąlygų keitimus tvarka

1. Rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia vienu metu visoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pranešimą kartu su IV priede nurodytais dokumentais.

Jeigu pranešimas atitinka pirmoje pastraipoje nustatytą reikalavimą, referencinės valstybės narės kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su kitomis susijusiomis valstybėmis narėmis, patvirtina tinkamo pranešimo gavimą.

2. Jeigu per 30 dienų nuo tinkamo pranešimo gavimo patvirtinimo referencinės valstybės narės kompetentinga institucija neišsiuntė rinkodaros pažymėjimo turėtojui nepalankios nuomonės, laikoma, kad visos atitinkamos institucijos pranešimą priėmė.

Jeigu pranešimą priima referencinės valstybės narės kompetentinga institucija, taikomos 11 straipsnyje nustatytos priemonės.

3. Jei kompetentinga referencinės valstybės narės institucija mano, kad pranešimas negali būti laikomas priimtu, ji turi apie tai informuoti rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir visas kitas atitinkamas institucijas, pagrįsdama tokią nepalankią nuomonę.

Per 30 dienų nuo nepalankios nuomonės gavimo rinkodaros pažymėjimo turėtojas gali pateikti visoms atitinkamoms institucijoms iš dalies pakeistą pranešimą, kad būtų atsižvelgta į toje nuomonėje išdėstytus motyvus.

Jeigu rinkodaros pažymėjimo turėtojas nepakeičia pranešimo pagal antrą pastraipą, pranešimas visų atitinkamų institucijų laikomas atmestu ir taikomos 11 straipsnyje nustatytos priemonės.

4. Jeigu pateiktas pakeistas pranešimas, referencinės valstybės narės kompetentinga institucija per 30 dienų nuo gavimo jį įvertina ir taikomos 11 straipsnyje nustatytos priemonės.

10 straipsnis

Esminių II tipo sąlygų keitimų išankstinio tvirtinimo procedūra

1. Rinkodaros pažymėjimo turėtojas tuo pačiu metu pateikia visoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms paraišką kartu su IV priede nurodytais dokumentais.

Jeigu paraiška atitinka pirmoje pastraipoje nustatytus reikalavimus, referencinės valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina tinkamos paraiškos gavimą ir informuoja pažymėjimo turėtoją ir kitas atitinkamas institucijas, kad procedūra pradėdama nuo to patvirtinimo dienos.

2. Kompetentinga referencinės valstybės narės institucija per 60 dienų nuo paskelbimo apie tinkamos paraiškos gavimą parengia vertinimo ataskaitą ir sprendimą dėl paraiškos, kurie turi būti pateikti kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

Referencinės valstybės narės kompetentinga institucija, atsižvelgdama į klausimo skubumą, gali sutrumpinti pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį arba jį pratęsti iki 90 dienų dėl V priedo 1 dalyje išvardytų sąlygų keitimų.

Pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis dėl V priedo 2 dalyje nurodytų sąlygų keitimų yra 90 dienų.

3. Kompetentinga referencinės valstybės narės institucija per 2 dalyje nustatytą laikotarpį gali paprašyti, kad rinkodaros pažymėjimo turėtojas per minėtosios kompetentingos institucijos nustatytą terminą pateiktų papildomą informaciją. Šiuo atveju:

- a) kompetentinga referencinės valstybės narės institucija informuoja kitas suinteresuotas kompetentingas institucijas apie reikalavimą pateikti papildomą informaciją;
- b) procedūra sustabdoma iki tol, kol bus pateikta papildoma informacija;
- c) referencinės valstybės narės kompetentinga institucija gal pratęsti 2 dalyje nurodytą laikotarpį.

4. Nepažeidžiant 13 straipsnio ir per 30 dienų nuo 2 dalyje nurodytų sprendimo ir vertinimo ataskaitos gavimo atitinkamos institucijos pripažįsta sprendimą ir atitinkamai informuoja referencinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Jeigu per pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį atitinkama institucija nepareiškė savo nepritarimo pagal 13 straipsnį, sprendimas tos atitinkamos institucijos laikomas pripažintu.

5. Jeigu 2 dalyje nurodytas sprendimas buvo pripažintas visų atitinkamų institucijų pagal 4 dalį, taikomos 11 straipsnyje nustatytos priemonės.

11 straipsnis

Priemonės 8–10 straipsniuose nustatytiems procedūroms užbaigti

1. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, referencinės valstybės narės kompetentinga institucija imasi šių priemonių:

- a) informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir kitas atitinkamas institucijas apie tai, ar sąlygų keitimas priimtas ar atmestas;
- b) jeigu sąlygų keitimas atmestas, ji informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir kitas atitinkamas institucijas apie atmetimo motyvus;
- c) ji informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir kitas atitinkamas institucijas apie tai, ar dėl sąlygų keitimo turi būti iš dalies pakeistas sprendimas suteikti rinkodaros teisę.

2. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, kiekviena atitinkama institucija, jei būtina ir per 23 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą, pakeičia sprendimą suteikti rinkodaros teisę pagal priimtą sąlygų keitimą.

12 straipsnis

Vakcinis nuo žmogaus gripo viruso

1. Nukrypstant nuo 10 straipsnio, nagrinėjant sąlygų keitimus dėl veikliosios medžiagos pakeitimo, siekiant kasmet atnaujinti vakciną nuo žmogaus gripo viruso, taikoma 2–6 dalyse nustatyta procedūra.

2. Rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia visoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms paraišką kartu su IV priede nurodytais dokumentais.

Jeigu paraiška atitinka pirmoje pastraipoje nustatytus reikalavimus, referencinės valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina tinkamos paraiškos gavimą ir informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir kitas atitinkamas institucijas, kad procedūra pradėdama nuo to patvirtinimo dienos.

3. Kompetentinga referencinės valstybės narės institucija per 30 dienų nuo tinkamos paraiškos gavimo patvirtinimo parengia vertinimo ataskaitą ir sprendimą dėl paraiškos, kurie turi būti pateikti kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

4. Kompetentinga referencinės valstybės narės institucija per 3 dalyje nurodytą laikotarpį gali pareikalauti, kad rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateiktų papildomą informaciją. Ji apie tai informuoja kitas atitinkamas institucijas.

5. Per 12 dienų nuo 3 dalyje nurodytų sprendimo ir vertinimo ataskaitos gavimo atitinkamos institucijos pripažįsta sprendimą ir atitinkamai informuoja referencinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

6. Jeigu kompetentinga referencinės valstybės narės institucija paprašo, rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia vaisto klininius ir jo stabilumo duomenis visoms atitinkamoms institucijoms per 12 dienų nuo 5 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos.

Gavusi pirmoje pastraipoje nurodytus duomenis, kompetentinga referencinės valstybės narės institucija per 7 dienas juos įvertina ir parengia galutinio sprendimo projektą. Kitos atitinkamos institucijos per 7 dienas nuo gavimo pripažįsta tą galutinį sprendimą ir pagal jį priima sprendimą.

13 straipsnis

Koordinavimo grupė ir arbitražas

1. Jeigu sprendimo pripažinimas pagal 10 straipsnio 4 dalį arba nuomonės patvirtinimas pagal 20 straipsnio 8 dalies b punktą nėra galimi dėl galimo didelio pavojaus visuomenės sveikatai, jeigu tai žmonėms skirti vaistai, arba, jeigu tai veterinariniai vaistai, dėl galimo didelio pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai arba aplinkai, atitinkama institucija prašo, kad klausimas, dėl kurio nesusitarta, nedelsiant būtų perduotas nagrinėti koordinavimo grupei.

Nepritarianti šalis pateikia išsamų nepritavimo priežasčių aprašymą visoms susijusioms valstybėms narėms ir pareiškėjui.

2. Sprendžiant 1 dalyje nurodytą klausimą, dėl kurio nesusitarta, taikomos Direktyvos 2001/82/EB 33 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys arba Direktyvos 2001/83/EB 29 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys.

III SKYRIUS

**CENTRALIZUOTAI IŠDUOTŲ RINKODAROS PAŽYMĖJIMŲ
SĄLYGŲ KEITIMAI**

14 straipsnis

Pranešimo apie neesminius IA tipo sąlygų keitimus tvarka

1. Jeigu atliekamas neesminis IA tipo sąlygų keitimas, rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia Agentūrai pranešimą kartu su IV priede nurodytais dokumentais. Pranešimas pateikiamas per dvylika mėnesių nuo sąlygų keitimo atlikimo.

Tačiau neesminio sąlygų keitimo, dėl kurio turi būti pranešama nedelsiant siekiant užtikrinti nuolatinį atitinkamo vaisto stebėjimą, atveju pranešimas pateikiamas iš karto po jo atlikimo.

2. Per 30 dienų nuo pranešimo gavimo taikomos 17 straipsnyje nustatytos priemonės.

15 straipsnis

Pranešimo apie neesminius IB tipo sąlygų keitimus tvarka

1. Rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia Agentūrai pranešimą kartu su IV priede nurodytais dokumentais.

Jeigu pranešimas atitinka pirmoje pastraipoje nustatytą reikalavimą, Agentūra patvirtina tinkamo pranešimo gavimą.

2. Jeigu per 30 dienų nuo tinkamo pranešimo gavimo patvirtinimo Agentūra nepateikia rinkodaros pažymėjimo turėtojui nepalankios nuomonės, jos nuomonė laikoma palankia.

Jeigu Agentūros nuomonė dėl pranešimo yra palanki, taikomos 17 straipsnyje nustatytos priemonės.

3. Jeigu Agentūra laikosi nuomonės, kad pranešimas negali būti laikomas priimtu, ji informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją, nurodydama motyvus, kuriais grindžiama nepalanki nuomonė.

Per 30 dienų nuo nepalankios nuomonės gavimo rinkodaros pažymėjimo turėtojas gali pateikti Agentūrai iš dalies pakeistą pranešimą, atsižvelgdamas į toje nuomonėje išdėstytus motyvus.

Jeigu rinkodaros pažymėjimo turėtojas nepakeičia pranešimo pagal antrą pastraipą, pranešimas laikomas atmetu ir taikomos 17 straipsnyje nustatytos priemonės.

4. Jeigu pateiktas pakeistas pranešimas, Agentūra per 30 dienų nuo gavimo jį įvertina ir taikomos 17 straipsnyje nustatytos priemonės.

16 straipsnis

**Esminių II tipo sąlygų keitimų išankstinio tvirtinimo
procedūra**

1. Rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia Agentūrai paraišką kartu su IV priede nurodytais dokumentais.

Jeigu paraiška atitinka pirmoje pastraipoje nustatytus reikalavimus, Agentūra patvirtina tinkamos paraiškos gavimą.

2. Agentūra paskelbia nuomonę dėl 1 dalyje nurodytos tinkamos paraiškos per 60 dienų nuo jos gavimo.

Agentūra, atsižvelgdama į klausimo skubumą, gali sutrumpinti pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį arba jį pratęsti iki 90 dienų dėl V priedo 1 dalyje išvardytų sąlygų keitimų.

Pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis dėl V priedo 2 dalyje nurodytų sąlygų keitimų yra 90 dienų.

3. Per 2 dalyje nurodytą laikotarpį Agentūra rinkodaros pažymėjimo turėtojo gali prašyti pateikti papildomą informaciją per jos nustatytą terminą. Procedūra sustabdoma iki tol, kol bus pateikta papildoma informacija. Šiuo atveju Agentūra gali pratęsti 2 dalyje nurodytą laikotarpį.

4. Reglamento (EB) Nr. 726/2004 9 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 34 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos nuomonei dėl tinkamos paraiškos.

Per 15 dienų nuo galutinės nuomonės dėl tinkamos paraiškos priėmimo taikomos 17 straipsnyje nustatytos priemonės.

17 straipsnis

Priemonės 14–16 straipsniuose nustatytiems procedūroms užbaigti

1. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, Agentūra imasi šių priemonių:

- a) informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir Komisiją apie tai, ar jos nuomonė dėl sąlygų keitimo yra palanki ar nepalanki;
- b) jeigu jos nuomonė dėl sąlygų keitimo yra nepalanki, informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir Komisiją apie tos nuomonės motyvus;
- c) informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją ir Komisiją apie tai, ar dėl sąlygų keitimo turi būti iš dalies pakeistas sprendimas suteikti rinkodaros teisę.

2. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, Komisija, remdamasi Agentūros pasiūlymu ir per 23 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą, prirėikus iš dalies pakeičia sprendimą suteikti rinkodaros teisę ir atnaujina Bendrijos vaistų registrą, kaip nustatyta atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 726/2004 13 straipsnio 1 dalyje ir 38 straipsnio 1 dalyje.

18 straipsnis

Vakcinės nuo žmogaus gripo viruso

1. Nukrypstant nuo 16 straipsnio, nagrinėjant sąlygų keitimus dėl veikliosios medžiagos pakeitimų, siekiant kasmet atnaujinti vakciną nuo žmogaus gripo viruso, taikoma 2–7 dalyse nustatyta procedūra.

2. Rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia Agentūrai paraišką kartu su IV priede nurodytais dokumentais.

Jeigu paraiška atitinka pirmoje pastraipoje nustatytus reikalavimus, Agentūra patvirtina tinkamos paraiškos gavimą ir informuoja pažymėjimo turėtoją ir kitas atitinkamas institucijas, kad procedūra pradeda nuo to patvirtinimo dienos.

3. Per 45 dienas nuo tinkamos paraiškos gavimo patvirtinimo Agentūra pateikia nuomonę dėl paraiškos.

4. Agentūra per 3 dalyje nurodytą laikotarpį gali pareikalauti, kad leidimo turėtojas pateiktų papildomą informaciją.

5. Agentūra nedelsiant siunčia savo nuomonę Komisijai.

Komisija, remdamasi ta nuomone, prirėikus priima sprendimą dėl rinkodaros pažymėjimo sąlygų keitimo ir atitinkamai informuoja rinkodaros pažymėjimo turėtoją.

6. Jeigu pageidaujama, rinkodaros pažymėjimo turėtojas Agentūrai per 12 dienų nuo 3 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos pateikia klinikinius duomenis ir duomenis apie vaisto stabilumą.

Agentūra įvertina pirmoje pastraipoje nurodytus duomenis ir pareiškia savo galutinę nuomonę per 10 dienų nuo duomenų gavimo datos. Agentūra pateikia savo galutinę nuomonę Komisijai ir rinkodaros pažymėjimo turėtojui per tris dienas nuo šios nuomonės priėmimo.

7. Komisija, remdamasi Agentūros pasiūlymu, prirėikus iš dalies pakeičia sprendimą suteikti rinkodaros teisę ir atnaujina Bendrijos vaistų registrą, kaip nustatyta atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 726/2004 13 straipsnio 1 dalyje.

IV SKYRIUS

1 SKIRSNIS

Specialios procedūros

19 straipsnis

Rinkodaros pažymėjimo sąlygų papildymas

1. Paraiška papildyti rinkodaros pažymėjimo sąlygas vertinama laikantis tos pačios tvarkos kaip ir suteikiant su juo susijusią pradinę rinkodaros teisę.

2. Rinkodaros pažymėjimo sąlygų papildymas suteikiamas laikantis tos pačios tvarkos kaip ir suteikiant su juo susijusią pradinę rinkodaros teisę arba įrašomas į tą rinkodaros pažymėjimą.

20 straipsnis

Darbo pasidalijimo procedūra

1. Nukrypstant nuo 7 straipsnio 1 dalies ir 9, 10, 15, 16 bei 19 straipsnių, kai atliekamas neesminis I B tipo sąlygų keitimas, esminis II tipo sąlygų keitimas ar grupė keitimų (7 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytais atvejais), kurie nėra sąlygų papildymas, yra susiję su keliais to paties turėtojo rinkodaros pažymėjimais, tokių rinkodaros pažymėjimų turėtojas gali laikytis šio straipsnio 3–9 dalyse nustatytos procedūros.

2. 3–9 dalyse „referencinė institucija“ laikoma viena iš šių institucijų:

- a) Agentūra, kai bent vienas iš 1 dalyje nurodytų rinkodaros pažymėjimų yra centralizuotai išduotas rinkodaros pažymėjimas;
- b) kitais atvejais – koordinavimo grupės atsižvelgiant į pažymėjimo turėtojo rekomendaciją atrinkta suinteresuotosios valstybės narės kompetentinga institucija.

3. Rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia visoms atitinkamoms institucijoms paraišką kartu su IV priede nurodytais dokumentais, nurodydamas rekomenduojamą referencinę instituciją.

Jeigu paraiška atitinka pirmoje pastraipoje nustatytus reikalavimus, koordinavimo grupė atrunka referencinę instituciją ir ta referencinė institucija patvirtina tinkamos paraiškos gavimą.

Jeigu atrinkta referencinė institucija yra valstybės narės kompetentinga institucija, kuri suteikė rinkodaros teisę ne dėl visų su paraiška susijusių vaistų, koordinavimo grupė gali prašyti kitos atitinkamos valdžios institucijos padėti referencinei institucijai vertinti tą paraišką.

4. Referencinė institucija paskelbia nuomonę dėl 3 dalyje nurodytos tinkamos paraiškos per vieną iš šių laikotarpių:

- a) 60 dienų nuo tinkamos neesminių IB tipo sąlygų keitimų arba II tipo esminių sąlygų keitimų paraiškos gavimo patvirtinimo;
- b) 90 dienų nuo sąlygų papildymų, išvardytų V priedo 2 dalyje, tinkamos paraiškos gavimo patvirtinimo.

5. Referencinė institucija, atsižvelgdama į klausimo skubumą, gali sutrumpinti 4 dalies a punkte nurodytą laikotarpį arba jį pratęsti iki 90 dienų dėl V priedo 1 dalyje išvardytų sąlygų keitimų.

6. Laikydamosi 4 dalyje nurodyto laikotarpio referencinė institucija rinkodaros pažymėjimo turėtojo gali prašyti pateikti papildomą informaciją per jos nustatytą terminą. Šiuo atveju:

- a) referencinė institucija informuoja kitas atitinkamas institucijas apie jos prašymą dėl papildomos informacijos;
- b) procedūra sustabdoma iki tol, kol bus pateikta papildoma informacija;
- c) referencinė institucija gali pratęsti 4 dalies a punkte nurodytą laikotarpį.

7. Jeigu referencinė institucija yra Agentūra, Reglamento (EB) Nr. 726/2004 9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys arba 34 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikomos nuomonei dėl tinkamos paraiškos, nurodytos 4 dalyje.

Jeigu nuomonė dėl tinkamos paraiškos yra palanki:

- a) Komisija, jei būtina, per 30 dienų nuo galutinės nuomonės gavimo ir remdamasi Agentūros siūlymu iš dalies pakeičia atitinkamus centralizuotai išduotus rinkodaros pažymėjimus ir atnaujina Bendrijos vaistų registrą, kaip nustatyta atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 726/2004 13 straipsnio 1 dalyje ir 38 straipsnio 1 dalyje;
- b) susijusios valstybės narės per 30 dienų nuo Agentūros galutinės nuomonės gavimo patvirtina tą galutinę nuomonę, informuoja Agentūrą apie ją ir atitinkamai iš dalies pakeičia, jei būtina, atitinkamus centralizuotai išduotus rinkodaros pažymėjimus, išskyrus jei po galutinės nuomonės gavimo per 30 dienų yra inicijuota kreipimosi procedūra pagal Direktyvos 2001/82/EB 35 straipsnį ar Direktyvos 2001/83/EB 31 straipsnį.

8. Jeigu referencinė institucija yra valstybės narės kompetentinga institucija:

- a) ji siunčia galutinę nuomonę dėl tinkamos paraiškos rinkodaros pažymėjimo turėtojui ir visoms atitinkamoms institucijoms;

b) nepažeisdamos 13 straipsnio ir per 30 dienų nuo tos nuomonės gavimo atitinkamos institucijos patvirtina tą nuomonę, informuoja referencinę instituciją ir iš dalies atitinkamai pakeičia atitinkamus rinkodaros pažymėjimus.

9. Referencinės institucijos pageidavimu susijusios valstybės narės teikia su rinkodaros pažymėjimais, kurių sąlygos keičiamos, susijusią informaciją, kad būtų patikrintas paraiškos tinkamumas ir pateikta nuomonė dėl tinkamos paraiškos.

21 straipsnis

Pandeminė padėtis dėl žmonių gripo

1. Nukrypstant nuo 12, 18 ir 19 straipsnių, kai pandeminė padėtis dėl žmonių gripo yra Pasaulio sveikatos organizacijos ir Bendrijos tinkamai pripažinta laikantis Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo 2119/98/EB ⁽¹⁾, atitinkamos institucijos arba, jei rinkodaros pažymėjimai išduoti centralizuotai, Komisija gali išimties tvarka laikinai priimti žmonių gripo vakcinos rinkodaros pažymėjimo sąlygų keitimus, kai trūksta tam tikrų ikiklinikinių ar klinikinių duomenų.

2. Jeigu sąlygų keitimas pagal 1 dalį yra priimtas, rinkodaros pažymėjimo turėtojas per atitinkamos institucijos nustatytą laikotarpį pateikia trūkstantus ikiklinikinius ir klinikinius duomenis.

22 straipsnis

Skubūs saugumo apribojimai

1. Jeigu dėl pavojaus visuomenės sveikatai, susijusio su žmonėms skirtais vaistais, arba dėl pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai arba aplinkai, susijusio su veterinariniais vaistais, rinkodaros pažymėjimo turėtojas taiko skubius saugumo apribojimus savo iniciatyva, jis atitinkamai informuoja visas atitinkamas institucijas ir, jeigu tai centralizuotai išduotas rinkodaros pažymėjimas, Komisiją.

Jeigu atitinkama institucija arba, jeigu rinkodaros pažymėjimai išduoti centralizuotai, Komisija nepareiškė prieštaravimų per 24 valandas nuo tos informacijos gavimo, skubūs saugumo apribojimai laikomi priimtais.

2. Dėl pavojaus visuomenės sveikatai žmonėms skirtų vaistų atveju arba, veterinarinių vaistų atveju, dėl pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai arba aplinkai, atitinkamos institucijos arba, jeigu tai centralizuotai išduotas rinkodaros pažymėjimas, Komisija gali taikyti skubius saugumo apribojimus.

3. Jeigu skubius saugumo apribojimus taiko rinkodaros pažymėjimo turėtojas arba juos taikyti nusprendžia atitinkama institucija arba Komisija, rinkodaros pažymėjimo turėtojas pateikia atitinkamą paraišką sąlygų keitimui per 15 dienų nuo tų apribojimų taikymo pradžios.

2 SKIRSNIS

Sprendimo suteikti rinkodaros teisę daliniai pakeitimai ir įgyvendinimas

23 straipsnis

Sprendimo suteikti rinkodaros teisę daliniai pakeitimai

1. Sprendimo suteikti rinkodaros teisę daliniai pakeitimai, susiję su II ir III skyriuose nustatytais procedūromis, atliekami:

a) per trisdešimt dienų nuo 11 straipsnio 1 dalies c punkte ir 17 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos informacijos gavimo, jeigu dėl atitinkamų sąlygų keitimo reikalingas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1768/92 ⁽²⁾ 13 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto laikotarpio pratęsimas šešiais mėnesiais, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1901/2006 36 straipsnio;

b) per du mėnesius nuo 11 straipsnio 1 dalies c punkte ir 17 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos informacijos gavimo, jeigu tai esminis II tipo sąlygų keitimas ir neesminis IA tipo sąlygų keitimas, dėl kurių nereikia tuoj pat pateikti pranešimo siekiant nuolat stebėti atitinkamą vaistą;

c) per 6 mėnesius nuo 11 straipsnio 1 dalies c punkte ir 17 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos informacijos gavimo kitais atvejais.

2. Jeigu sprendimas suteikti rinkodaros teisę yra keičiamas įgyvendinant vieną iš II, III ir IV skyriuose numatytų procedūrų, atitinkama institucija arba, jeigu rinkodaros pažymėjimai išduoti centralizuotai, Komisija nedelsdama praneša apie iš dalies pakeistą sprendimą rinkodaros pažymėjimo turėtojui.

⁽¹⁾ OL L 268, 1998 10 3, p. 1.

⁽²⁾ OL L 182, 1992 7 2, p. 1.

24 straipsnis

Sąlygų keitimų atlikimas

1. Neesminis IA tipo sąlygų keitimas gali būti atliktas iki 8 ir 14 straipsniuose nustatytų procedūrų užbaigimo.

Jeigu pranešimas dėl vieno ar kelių neesminių IA tipo sąlygų keitimų yra atmetamas, rinkodaros pažymėjimo turėtojas nustoja taikyti atitinkamą sąlygų keitimą iš karto po 11 straipsnio 1 dalies a punkte ir 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos informacijos gavimo.

2. Neesminiai IB tipo sąlygų keitimai gali būti atlikti tik šiais atvejais:

- a) kai referencinės valstybės narės kompetentinga institucija informavo rinkodaros pažymėjimo turėtoją, kad ji priėmė pranešimą pagal 9 straipsnį, arba kai pranešimas laikomas priimtu pagal 9 straipsnio 2 dalį;
- b) kai Agentūra informavo rinkodaros pažymėjimo turėtoją, kad jos nuomonė, nurodyta 15 straipsnyje, yra palanki, arba kai ta nuomonė laikoma priimta pagal 15 straipsnio 2 dalį;
- c) kai 20 straipsnyje nurodyta referencinė institucija informavo rinkodaros pažymėjimo turėtoją, kad jos nuomonė yra palanki.

3. Esminiai II tipo sąlygų keitimai gali būti atlikti tik šiais atvejais:

- a) po 30 dienų, kai referencinės valstybės narės kompetentinga institucija informavo rinkodaros pažymėjimo turėtoją, kad ji priėmė sąlygų keitimą pagal 10 straipsnį, su sąlyga, jeigu rinkodaros pažymėjimo keitimui būtini dokumentai buvo pateikti susijusioms valstybėms narėms;
- b) kai Komisija pakeitė sprendimą suteikti rinkodaros teisę pagal priimtą sąlygų keitimą ir atitinkamai informavo rinkodaros pažymėjimo turėtoją;
- c) po 30 dienų, kai 20 straipsnyje nurodyta referencinė institucija informavo rinkodaros pažymėjimo turėtoją, kad jos galutinė nuomonė yra palanki, nebent buvo inicijuota arbitražo procedūra pagal 13 straipsnį arba kreipimosi procedūra pagal Direktyvos 2001/82/EB 35 straipsnį arba Direktyvos 2001/83/EB 31 straipsnį.

4. Sąlygų papildymas gali būti atliktas, tik jei atitinkama institucija arba, jeigu papildytos centralizuotai išduotų rinkodaros pažymėjimų sąlygos, Komisija iš dalies pakeitė sprendimą suteikti rinkodaros teisę pagal patvirtintą sąlygų papildymą ir atitinkamai informavo rinkodaros pažymėjimo turėtoją.

5. Skubūs saugumo apribojimai ir sąlygų keitimai, susiję su saugos problemomis, atliekami per rinkodaros pažymėjimo turėtojo ir atitinkamos institucijos arba, jeigu rinkodaros pažymėjimai išduoti centralizuotai, Komisijos suderintą laikotarpį.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, skubūs saugumo apribojimai ir su saugos problemomis susiję pagal Direktyvos 2001/82/EB 4 skyrių arba Direktyvos 2001/83/EB 4 skyrių išduotų rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimai įgyvendinami per rinkodaros pažymėjimo turėtojo ir referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos konsultuojantis su kitomis atitinkamomis institucijomis suderintą laikotarpį.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

Nuolatinė stebėseną

Atitinkamos institucijos pageidavimu rinkodaros pažymėjimo turėtojas nedelsdamas pateikia su konkrečia sąlygų keitimo atlikimu susijusią informaciją.

26 straipsnis

Persvarstymas

Per dvejus metus nuo 28 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos datos Komisijos tarnybos įvertina šio reglamento taikymą dėl sąlygų keitimų klasifikavimo siekiant nustatyti, ar reikia siūlyti būtinus I, II ir V priedų pakeitimus atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą.

27 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Reglamentai (EB) Nr. 1084/2003 ir (EB) Nr. 1085/2003 panaikinami.

Nuorodos į šiuos panaikintus reglamentus yra laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, reglamentai (EB) Nr. 1084/2003 ir (EB) Nr. 1085/2003 toliau taikomi tinkamiems pranešimams ar paraiškoms dėl sąlygų keitimų, kurie pateikti iki 28 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos datos.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Nukrypstant nuo antros pastraipos, 5 straipsnyje numatytų rekomendacijų dėl nenumatytų sąlygų keitimų gali būti prašoma, jos gali būti teikiamos ir skelbiamos nuo pirmoje pastraipoje nurodytos įsigaliojimo datos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. lapkričio 24 d.

Komisijos vardu
Günter VERHEUGEN
Pirmininko pavaduotojas

I PRIEDAS

Rinkodaros pažymėjimų sąlygų papildymai

1. Veikliosios medžiagos (-ų) keitimai:
 - a) veikliosios cheminės medžiagos (-ų) pakeitimas kitu druskos/esterio junginiu (dariniu) kurio veikloji dalis terapiniu požiūriu yra tokia pati, jeigu veiksmingumo ir (arba) saugumo charakteristikos iš esmės nesiskiria;
 - b) pakeitimas skirtingu izomeru, skirtingu izomerų mišiniu, mišinio pakeitimas pavieniu izomeru (pvz., racematą pakeičiant pavieniu enantiomeru), jeigu veiksmingumo ir (arba) saugumo charakteristikos iš esmės nesiskiria;
 - c) veikliosios biologinės medžiagos pakeitimas kiek kitos molekulinės struktūros medžiaga, jeigu veiksmingumo ir (arba) saugumo charakteristikos iš esmės nesiskiria, išskyrus:
 - sezoninės, ikipandeminės ar pandeminės vakcinos nuo žmonių gripo veikliosios medžiagos keitimą,
 - keitimą ar papildymą nauju serotipu, štamu, antigenu arba nauja serotipų, štamų ar antigenų kombinacija, skirta veterinarinei vakcinai nuo paukščių gripo, snukio ir nagų ligos ar mėlynojo liežuvio ligos,
 - veterinarinės vakcinos nuo arklių gripo štamų keitimą.
 - d) vektoriaus, naudojamo antigenui ir (arba) žaliavos medžiagai gaminti, modifikavimas, įskaitant naują originalų kito šaltinio ląstelių banką, jei veiksmingumo ir (arba) saugumo charakteristikos iš esmės nesiskiria;
 - e) naujas radiofarmacinio preparato ligandas ar rišanti priemonė, jei veiksmingumo ir (arba) saugumo charakteristikos iš esmės nesiskiria;
 - f) ekstrahento arba augalinės vaistinės medžiagos ir augalinio vaistinio preparato santykio keitimas, jeigu veiksmingumo ir saugumo charakteristikos iš esmės nesiskiria.
2. Stiprumo, farmacinės formos ir vartojimo būdo keitimai:
 - a) biologinio įsisavinamumo keitimas;
 - b) farmakokinetikos keitimas, pvz., atpalaidavimo greičio keitimas;
 - c) stiprumo ir (arba) potencijos keitimas arba didinimas;
 - d) farmacinės formos keitimas arba papildymas nauja;
 - e) vartojimo būdo keitimas arba papildymas nauju ⁽¹⁾.
3. Kitų veterinarinių vaistų, skiriamų maistiniams gyvūnams, pokyčiai: tikslinių rūšių pakeitimas ar papildymas.

⁽¹⁾ Skiriant vaistą parenteraliai, būtina atskirai nurodyti, kaip vaisto vartojamas: suleidžiant jį į arterijas, venas, raumenis, po oda ir kitais būdais. Skiriant vaistus naminiams paukščiams, lygiavėčiais vartojimo būdais yra laikomas skiepijimas per kvėpavimo traktą, oraliniu būdu ar suleidžiant į akį.

II PRIEDAS

Sąlygų keitimų klasifikavimas

1. Šie sąlygų keitimai laikomi neesminiais IA tipo sąlygų keitimais:
 - a) tik administracinio pobūdžio sąlygų keitimai, susiję su šių tapatumo ir kontaktinių duomenų nustatymu:
 - rinkodaros pažymėjimo turėtojo,
 - visų gamybos procese ar gatavame produkte naudojamų pradinių medžiagų, reagentų, tarpinių ar veikliųjų medžiagų gamintojo ar tiekėjo;
 - b) sąlygų keitimai, susiję su bet kurios gamybos vietos panaikinimu, įskaitant veikliosios medžiagos, tarpinio ar gatavo produkto gamybos vietą, pakavimo vietą, už serijos išleidimą atsakingą gamintoją, vietą, kur yra atliekama serijos kontrolė;
 - c) sąlygų keitimai, susiję su neesminiais patvirtintos fizinių ir cheminių tyrimų procedūros keitimais, kai įrodyta, kad atnaujinta procedūra yra bent jau lygiavertė ankstesnei tyrimų procedūrai, yra atlikti atitinkami validacijos tyrimai ir jų rezultatai rodo, kad atnaujinta tyrimų procedūra yra bent jau lygiavertė ankstesnei;
 - d) sąlygų keitimai, susiję su veikliosios medžiagos specifikacijų ar pagalbinės medžiagos keitimais siekiant užtikrinti atitiktį naujausiam atitinkamam Europos farmakopėjos ar valstybės narės nacionalinės farmakopėjos straipsniui, jeigu keitimas padarytas tik siekiant užtikrinti atitiktį farmakopėjai, o produkto specifinių savybių specifikacijos nėra keičiamos;
 - e) sąlygų keitimai, susiję su gatavu produktu nesiliečiančios pakavimo medžiagos keitimais, kurie neturi poveikio vaisto skyrimui, vartojimui, saugai ar stabilumui;
 - f) sąlygų keitimai, susiję su specifikacijos ribų griežtinimu, jei keitimas nėra atliekamas dėl ankstesnio vertinimo įpareigojimo peržiūrėti specifikacijos ribas ir nėra susijęs su nelauktais įvykiais gamybos metu.
2. Šie sąlygų keitimai laikomi esminiais II tipo sąlygų keitimais:
 - a) sąlygų keitimai, susiję su naujos terapinės indikacijos įrašymu arba esamos modifikacija;
 - b) sąlygų keitimai, susiję su esminiais vaisto charakteristikų santraukos keitimais, pirmiausia dėl naujų kokybės, ikiklinikinių, klinikinių arba farmakologinio budrumo duomenų;
 - c) sąlygų keitimai, susiję su keitimais, kurie nėra patvirtintų specifikacijų, ribų ar priimtinumų kriterijų keitimas;
 - d) sąlygų keitimai, susiję su esminiais gatavo vaisto ar veikliosios medžiagos gamybos proceso, formos savybių, specifikacijų arba priemaišų pobūdžio keitimais, kurie gali turėti reikšmingą poveikį vaisto kokybei, saugai ar veiksmingumui;
 - e) sąlygų keitimai, susiję su biologinio vaisto veikliosios medžiagos gamybos proceso ar vietos modifikacijomis;
 - f) sąlygų keitimai, susiję su naujos tyrimo apimties nustatymu arba patvirtintos tyrimo apimties išplėtimu, jeigu tyrimo apimtis buvo nustatyta pagal atitinkamas Europos ir tarptautines mokslines rekomendacijas;
 - g) sąlygų keitimai, susiję su ne maisto gamybai skirtų tikslių rūšių keitimu ar papildymu;

- h) sąlygų keitimai, susiję su keitimu ar papildymu serotipu, štamu, antigenu arba nauja serotipų, štamų ar antigenų kombinacija, skirta veterinarinei vakcinai nuo paukščių gripo, snukio ir nagų ligos ar mėlynojo liežuvio ligos;
 - i) sąlygų keitimai, susiję su veterinarinės vakcinos nuo arklių gripo štamo keitimu;
 - j) sąlygų keitimai, susiję su sezoninės, ikipandeminės ar pandeminės vakcinos nuo žmonių gripo veikliosios medžiagos keitimu;
 - k) sąlygų keitimai, susiję su veterinarinio vaisto išlauka.
-

III PRIEDAS

7 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyti sąlygų keitimų grupavimo atvejai

1. Vienas iš sąlygų keitimų grupėje yra rinkodaros pažymėjimo sąlygų papildymas.
 2. Vienas iš sąlygų keitimų grupėje yra esminis II tipo sąlygų keitimas; visi kiti keitimai grupėje yra sąlygų keitimai, kurie yra susiję su šiuo esminiu II tipo sąlygų keitimu.
 3. Vienas iš sąlygų keitimų grupėje yra neesminis IB tipo sąlygų keitimas; visi kiti keitimai grupėje yra sąlygų keitimai, kurie yra susiję su šiuo neesminiu IB tipo sąlygų keitimu.
 4. Visi keitimai grupėje susiję tik su administracinio pobūdžio vaisto charakteristikų santraukos, ženklinimo ir pakuotės lapelio ar įdėklo keitimais.
 5. Visi sąlygų keitimai grupėje yra pagrindinės veikliosios medžiagos bylos, pagrindinės vakcinės antigenų bylos ar pagrindinės plazmos bylos keitimai.
 6. Visi sąlygų keitimai grupėje yra susiję su projektu, skirtu atitinkamo vaisto ar jo veikliosios medžiagos gamybos procesui ir kokybei gerinti.
 7. Visi sąlygų keitimai grupėje yra keitimai, darantys poveikį žmonių pandemio gripo vakcinės kokybei.
 8. Visi sąlygų keitimai grupėje yra farmakologinio budrumo sistemos, nurodytos Direktyvos 2001/83/EB 8 straipsnio 3 dalies ia ir n punktuose arba Direktyvos 2001/82/EB 12 straipsnio 3 dalies k ir o punktuose, keitimai.
 9. Visi sąlygų keitimai grupėje yra susiję su konkrečiu skubiu saugumo apribojimu ir pateikti pagal 22 straipsnį.
 10. Visi sąlygų keitimai grupėje yra susiję su duotos konkrečios klasės ženklinimo įgyvendinimu.
 11. Visi sąlygų keitimai grupėje yra nulemti duoto konkretaus periodiškai atnaujinamo saugumo protokolo vertinimo.
 12. Visi sąlygų keitimai grupėje yra atliekami vadovaujantis tyrimo, atlikto jau išdavus rinkodaros pažymėjimą, prižiūrint rinkodaros pažymėjimo turėtoji, duomenimis.
 13. Visi sąlygų keitimai grupėje yra susiję su specialiu įpareigojimu, vykdomu pagal Reglamento (EB) Nr. 726/2004 14 straipsnio 7 dalį.
 14. Visi sąlygų keitimai grupėje yra susiję su specialia procedūra ar sąlyga, kurios laikomasi pagal Reglamento (EB) Nr. 726/2004 14 straipsnio 8 dalį ar 39 straipsnio 7 dalį, Direktyvos 2001/83/EB 22 straipsnį ar Direktyvos 2001/82/EB 26 straipsnio 3 dalį.
-

IV PRIEDAS

Dokumentai, kurie turi būti pateikti

1. Visų su pranešimu ar paraiška susijusių rinkodaros pažymėjimų sąrašas.
2. Visų pateiktų sąlygų keitimų aprašas, įskaitant:
 - a) kiekvieno aprašyto sąlygų keitimo įgyvendinimo datą, jeigu tai neesminiai IA sąlygų keitimai;
 - b) atitinkamų rinkodaros pažymėjimų visų neesminių IA tipo sąlygų keitimų, kurie atlikti per paskutinius dvylika mėnesių ir apie kuriuos dar nebuvo pranešta, aprašą, jeigu tai neesminiai IA tipo sąlygų keitimai, apie kuriuos nereikia pranešti nedelsiant.
3. Visi būtini dokumentai, nurodyti 4 straipsnio 1 dalies b punkte minėtose rekomendacijose.
4. Jeigu dėl sąlygų keitimo reikia atlikti kitus to paties rinkodaros pažymėjimo sąlygų keitimus arba jis yra atliekamas dėl kitų to paties rinkodaros pažymėjimo sąlygų keitimų, šių sąlygų keitimų tarpusavio ryšių aprašas.
5. Jeigu tai centralizuotai išduoti rinkodaros pažymėjimai, dokumentas, patvirtinantis sumokėjimą mokesčio, nustatyto Tarybos reglamente (EB) Nr. 297/95 ⁽¹⁾.
6. Jeigu tai valstybių narių kompetentingų institucijų išduotų rinkodaros pažymėjimų sąlygų keitimai:
 - a) tokių valstybių narių sąrašas nurodant referencinę valstybę narę, jei taikoma;
 - b) mokesčių, kuriuos numato atitinkamose valstybėse narėse galiojančios nacionalinės taisyklės, sumokėjimą patvirtinantys dokumentai.

⁽¹⁾ OL L 35, 1995 2 15, p. 1.

V PRIEDAS

1 DALIS:

Sąlygų keitimai, susiję su terapinių indikacijų keitimu ar papildymu.

2 DALIS:

1. Sąlygų keitimai, susiję su ne maisto gamybai skirtų tikslinių rūšių keitimu ar papildymu.
 2. Sąlygų keitimai, susiję su keitimu ar papildymu serotipu, štamų, antigenų arba nauja serotipų, štamų ar antigenų kombinacija, skirta veterinarinei vakcinai nuo paukščių gripo, snukio ir nagų ligos ar mėlynojo liežuvio ligos.
 3. Sąlygų keitimai, susiję su veterinarinės vakcinės nuo arklių gripo štamo keitimu.
-

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1235/2008

2008 m. gruodžio 8 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 įgyvendinimo taisyklės dėl ekologiškų produktų importo iš trečiųjų šalių

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

trečiųjų šalių importuotų produktų, kuriuos Bendrijoje ketinama pardavinėti kaip ekologiškus produktus, patikrinimai.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinamojo Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ⁽¹⁾, ypač į jo 33 straipsnio 2 dalį, 38 straipsnio d dalį ir 40 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 ir 33 straipsniuose nustatytos bendrosios ekologiškų produktų importo nuostatos o siekiant garantuoti teisingą ir vienodą šių nuostatų taikymą, reikia nustatyti išsamias jų taikymo taisykles ir tvarką.
- (2) Nuo 1992 m. įgyta daug patirties importuojant produktus, kuriems suteikiamos lygiavertės garantijos, kontrolės įstaigoms ir institucijoms turėtų būti suteikiamas santykinai trumpas laikotarpis pateikti prašymus įtraukti į sąrašą lygiavertiškumo nustatymo pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnį tikslais. Tačiau patirties tiesioginio Bendrijos ekologiškos produkcijos ir ekologiškų produktų ženklinimo taisyklių taikymo už Bendrijos ribų patirties neturima, todėl kontrolės įstaigoms ir institucijoms, pageidaujantioms pateikti prašymus dėl jų įtraukimo į sąrašą atitikimo reikalavimams nustatymo pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnį tikslais, turėtų būti suteikiama daugiau laiko. Todėl turėtų būti suteikiamas ilgesnis laikotarpis prašymams pateikti ir išnagrinėti.
- (3) Susiję ūkio subjektai turi sugebėti pateikti produktų, importuotų pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnį, patvirtinamuosius dokumentus. Reikia nustatyti tokių patvirtinamųjų dokumentų pavyzdžius. Importuojant produktus pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnį, reikia pateikti patikrinimo sertifikatą. Todėl reikia nustatyti išsamias tokio sertifikato išdavimo taisykles. Be to, turėtų būti nustatyta tvarka, kurios laikantis Bendrijos lygmeniu turėtų būti koordinuojami tam tikri iš
- (4) Seniau Argentina, Australija, Kosta Rika, Indija, Izraelis, Naujoji Zelandija ir Šveicarija buvo įtrauktos į sąrašą trečiųjų šalių, iš kurių importuoti produktai galėjo būti parduodami Bendrijoje kaip ekologiški produktai pagal 2008 m. balandžio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 345/2008, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų numatytos importo iš trečiųjų šalių tvarkos įgyvendinimo taisykles ⁽²⁾. Komisija dar kartą peržiūrėjo situaciją tose šalyse pagal Reglamente (EB) Nr. 834/2007 nustatytus kriterijus, atsižvelgdama į taikomas gamybos taisykles ir patirtį, įgytą importuojant ekologiškus produktus iš tų trečiųjų šalių, kurios buvo seniau įtrauktos į sąrašą pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2092/91 11 straipsnio 1 dalį. Tuo remiantis daroma išvada, kad sąlygos dėl Argentinos, Australijos, Kosta Rikos, Indijos, Izraelio ir Naujosios Zelandijos įtraukimo į trečiųjų šalių sąrašą produktų lygiavertiškumo nustatymo tikslais pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalį, yra tenkinamos.
- (5) Europos bendrija ir Šveicarijos Konfederacija sudarė Susitarimą dėl prekybos žemės ūkio produktais ⁽³⁾, kuris buvo patvirtintas Tarybos ir Komisijos sprendimu 2002/309/EB ⁽⁴⁾. To susitarimo 9 priede aptariamai ekologiškai gaminami žemės ūkio produktai bei maisto produktai ir nustatoma, kad šalys turi imtis būtinų priemonių, kad būtų galima importuoti ir parduoti kitos susitarimo šalies įstatymus ir taisykles atitinkančius ekologiškus produktus. Siekiant aiškumo, Šveicarija taip pat turi būti įtraukta į lygiavertiškumo nustatymo tikslais pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalį sudarytą trečiųjų šalių produktų sąrašą.
- (6) Valstybių narių institucijos įgijo daug patirties ir kompetencijos išduodamos ekologiškų produktų importo į Bendrijos teritoriją leidimus. Šia patirtimi reikėtų pasinaudoti sudarant ir tvarkant trečiųjų šalių ir kontrolės įstaigų bei kontrolės institucijų sąrašus, o Komisija turėtų atsižvelgti į valstybių narių ir kitų ekspertų ataskaitas. Susijusios užduotys turėtų būti paskirstytos teisingai ir proporcingai.

⁽²⁾ OL L 108, 2008 4 18, p. 8.⁽³⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 132.⁽⁴⁾ OL L 114, 2002 4 30, p. 1.⁽¹⁾ OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

- (7) Taip pat turėtų būti numatyta nuostata dėl pereinamųjų priemonių, taikytinų trečiųjų šalių prašymams, kuriuos jos pateikė Komisijai iki 2009 m. sausio 1 d., t. y. prieš pradėdant taikyti Reglamentą (EB) Nr. 834/2007.
- (8) Siekiant išvengti tarptautinės prekybos trikdžių ir palengvinti perėjimą nuo Reglamentu (EEB) Nr. 2092/91 nustatytų taisyklių taikymo prie Reglamentu (EB) Nr. 834/2007 nustatytų taisyklių taikymo, iki tol, kol bus įgyvendintos naujų importo taisyklių taikymui reikalingos priemonės, visų pirma dėl Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalyje nurodytų kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų pripažinimo, valstybėms narėms reikia suteikti daugiau galimybių išnagrinėjus kiekvieną atvejį atskirai importuotojams toliau teikti produktų pateikimo į Bendrijos rinką leidimus. Sudarius tame straipsnyje nurodytų kontrolės įstaigų sąrašą, ši galimybė turėtų būti pamažu naikinama.
- (9) Siekiant užtikrinti didesnę skaidrumą ir garantuoti šio reglamento taikymą, reikėtų numatyti Komisijos, valstybių narių, trečiųjų šalių ir kontrolės įstaigų bei kontrolės institucijų informacijos mainų elektroninę sistemą.
- (10) Komisijos reglamento (EB) Nr. 345/2008 taisyklės ir 2008 m. birželio 20 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 605/2008, nustatančio išsamias nuostatas, susijusių su iš trečiųjų šalių įvežamų produktų patikrinimo sertifikatu pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų 11 straipsnį, įgyvendinimo taisyklės⁽¹⁾ pakeičiamos šiame reglamente pateiktomis išsamiosiomis taisyklėmis. Todėl minėti reglamentai turėtų būti panaikinti ir pakeisti nauju reglamentu.
- (11) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Ekologinės gamybos reguliavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos išsamios reikalavimus atitinkančių produktų importo ir produktų, kuriems suteikiamos lygiavertės

garantijos, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 ir 33 straipsniuose, importo taisyklės.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- 1) patikrinimo sertifikatas – vienai siuntai galiojantis patikrinimo sertifikatas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalies d punkte;
- 2) patvirtinamasis dokumentas – Komisijos reglamento (EB) Nr. 889/2008⁽²⁾ 68 straipsnyje ir šio reglamento 6 straipsnyje nurodytas dokumentas, kurio pavyzdys pateiktas šio reglamento II priede;
- 3) siunta – vienu ar keliais Kombinuotosios nomenklatūros kodais ženklinamų produktų kiekis, kuriam išduotas vienas patikrinimo sertifikatas ir kuris gabenamas ta pačia transporto priemone iš tos pačios trečiosios šalies;
- 4) pirmasis gavėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 889/2008 2 straipsnio d dalyje;
- 5) siuntos patikra – atitinkamų valstybių narių institucijų atliekama patikrinimo sertifikato, kuris turi atitikti šio reglamento 13 straipsnį, ir, kai šios institucijos mano, kad tai yra būtina, produktų, kurie turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 834/2007, Reglamento (EB) Nr. 889/2008 ir šio reglamento reikalavimus, patikra;
- 6) atitinkamos valstybių narių institucijos – muitinės įstaigos arba kitos valstybių narių paskirtos institucijos;
- 7) vertinimo ataskaita – nepriklausomos trečiosios šalies, atitinkančios ISO standartą 17011, arba atitinkamos kompetentingos institucijos sudaryta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 2 dalyje ir 33 straipsnio 3 dalyje nurodyta vertinimo ataskaita, į kurią įtraukta informacija apie dokumentų peržiūras, įskaitant šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies b punkte ir 11 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytus apibūdinimus, apie įstaigų patikrinimus, įskaitant labai svarbių vietų patikrinimus ir tiesioginio stebėjimo būdu vykdomus patikrinimus reprezentatyviose trečiojoje šalyje.

⁽¹⁾ OL L 166, 2008 6 27, p. 3.

⁽²⁾ OL L 250, 2008 9 18, p. 1.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

REIKALAVIMUS ATITINKANČIŲ PRODUKTŲ IMPORTAS

I SKYRIUS

Pripažintų tikrinti atitikimą reikalavimams kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašas

3 straipsnis

Pripažintų tikrinti atitikimą reikalavimams kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašo sudarymas ir turinys

1. Komisija sudaro kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų, kurios pripažįstamos tinkamomis tikrinti atitikimą reikalavimams pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 2 dalį, sąrašą. Sąrašas pateiktas šio reglamento I priede. Sąrašo sudarymo ir keitimo tvarka nustatyta šio reglamento 4, 16 ir 17 straipsniuose. Sąrašas skelbiamas internete remiantis šio reglamento 16 straipsnio 4 dalimi ir 17 straipsniu.

2. Sąraše pateikiama visa būtina informacija apie kiekvieną kontrolės įstaigą ar instituciją, kad būtų galima patikrinti, ar produktai, pateikti į Bendrijos rinką, buvo patikrinti pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 2 dalį pripažintos kontrolės įstaigos ar institucijos, visų pirma:

- a) kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos pavadinimas ir adresas, įskaitant e. pašto bei interneto adresą ir jos kodo numerį;
- b) susijusios trečiosios šalys, kurios yra ir produkto kilmės šalys;
- c) kiekvienos trečiosios šalies susijusios produktų kategorijos;
- d) buvimo sąraše laikotarpis;
- e) interneto adresas, kuriuo galima rasti pagal taikomas kontrolės sistemas suskirstytų ūkio subjektų sąrašą, kuriame nurodytas jų sertifikavimo statusas, susijusios produktų kategorijos, taip pat ūkio subjektai ir produktai, kurie buvo išbraukti iš sąrašo arba kurių sertifikatas buvo panaikintas.

4 straipsnis

Prašymo įtraukti į pripažintų tikrinti atitikimą reikalavimams kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašą pateikimo tvarka

1. Komisija, gavusi susijusios kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos atstovo prašymą įtraukti ją į sąrašą, svarsto, ar

reikėtų ją pripažinti ir įtraukti į 3 straipsnyje nurodytą sąrašą. Pirmojo sąrašo sudarymo tikslais nagrinėjami tik pilnai, pagal Komisijos pagal 17 straipsnio 2 dalį nurodytą pareiškimo pavyzdį pateikti prašymai, gauti iki 2011 m. spalio 31 d. Vėlesniais kalendoriniais metais nagrinėjami tik pilnai pateikti prašymai, gauti iki kiekvienų metų spalio 31 d.

2. Prašymą gali pateikti Bendrijoje arba trečiojoje šalyje įsisteigusios kontrolės įstaigos arba kontrolės institucijos.

3. Prašymą sudaro techninių dokumentų rinkinys, kuriame pateikiama visa informacija, kurios reikia Komisijai, kad įsitikintų, jog visi į Bendriją ketinami eksportuoti ekologiški produktai atitinka Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas sąlygas, konkrečiai pateikiami:

- a) susijusios trečiosios šalies ar šalių kontrolės įstaigos arba kontrolės institucijos veiklos apžvalga, kurioje nurodomas tokioje veikloje dalyvaujančių ūkio subjektų skaičius ir numatomi eksportuoti į Bendriją pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas taisykles susijusios trečiosios šalies ar šalių žemės ūkio produktų ir maisto produktų rūšis ir kiekiai;
- b) išsamus aprašymas, kaip trečiojoje šalyje arba kiekvienoje iš susijusių trečiųjų šalių buvo įgyvendintos Reglamento (EB) Nr. 834/2007 II, III ir IV antraštinės dalies, taip pat Reglamento (EB) Nr. 889/2008 nuostatos.
- c) vertinimo ataskaitos, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje, kopija, kuria:

i) įrodoma, kad buvo teigiamai įvertintas kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos sugebėjimas laikytis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų sąlygų;

ii) garantuojamas Reglamento (EB) Nr. 834/2007 27 straipsnio 2, 3, 5, 6 ir 12 dalyse nurodytų reikalavimų vykdymas;

iii) užtikrinama, kad kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija laikosi Reglamento (EB) Nr. 889/2008 IV antraštinėje dalyje nurodytų reikalavimų ir atsargumo priemonių; ir

- iv) patvirtinama, kad ji, laikydamasi šių sąlygų ir reikalavimų, veiksmingai įgyvendino kontrolės priemones;
- d) įrodymas, kad kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija pranešė apie savo veiklą susijusios trečiosios šalies institucijoms ir išipareigojo laikytis susijusios trečiosios šalies institucijų jai taikomų teisinių išipareigojimų;
- e) interneto svetainės adresas, kuriuo galima rasti pagal taikomas kontrolės sistemas suskirstytų ūkio subjektų sąrašą, taip pat informacijos centro, kuriame iškart galima gauti informaciją apie ūkio subjektų sertifikavimą, duomenis, susijusias produktų kategorijas, taip pat informaciją apie ūkio subjektus ir produktus, kurie buvo išbraukti iš sąrašo arba kurių sertifikatas buvo panaikintas;
- f) išipareigojimas laikytis šio reglamento 5 straipsnio nuostatų;
- g) visa kita susijusios kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos ar Komisijos požiūriu svarbi informacija.

4. Nagrinėdama kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos prašymą įtraukti ją į kontrolės įstaigų ar kontrolės institucijų sąrašą ir vėliau, kai ji jau yra įtraukta į sąrašą, Komisija gali prašyti papildomos informacijos, įskaitant vieną ar daugiau nepriklausomų ekspertų atliktų patikrinimo vietoje ataskaitų. Be to, remdamasi rizikos vertinimu ir įtariamų pažeidimų atvejais, Komisija gali organizuoti pačios paskirtų ekspertų vykdomą patikrinimą vietoje.

5. Komisija vertina, ar 3 dalyje nurodytas techninių dokumentų rinkinys ir 4 dalyje nurodyta informacija yra teisingi, ir atitinkamai gali nuspręsti pripažinti kontrolės įstaigą ar kontrolės organizaciją ir ją įtraukti į sąrašą. Sprendimas priimamas Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

5 straipsnis

Pripažintų tikrinti atitikimą reikalavimams kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašo tvarkymas ir atnaujinimas

1. Kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija gali būti įtraukta į 3 straipsnyje nurodytą sąrašą tik tada, jei ji įvykdo šiuos išipareigojimus:

- a) jei po to, kai kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija buvo įtraukta į sąrašą, kaip nors pakeičiamos jos taikomos priemonės, ir apie tokius pakeitimus ji praneša Komisijai; Komisijai taip pat pranešama apie prašymus pakeisti informaciją

apie 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą kontrolės įstaigą arba kontrolės instituciją;

- b) į sąrašą įtraukta kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija laiko ir gavusį prašymą iškart pateikia visą su jos kontrolės veikla trečiojoje šalyje susijusią informaciją; ji Komisijos skiriamiems ekspertams leidžia naudotis savo biurais ir priemonėmis;

- c) iki kiekvienų metų kovo 31 d. kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija nusiunčia Komisijai glaustą metinę ataskaitą; metinėje ataskaitoje atnaujinama 4 straipsnio 3 dalyje nurodyto techninių dokumentų rinkinio informacija; ataskaitoje visų pirma apibūdinama kontrolės įstaigos arba kontrolės institucijos trečiojoje šalyje praeitais metais vykdyta kontrolė, aptariami gauti rezultatai, pastebėti netikslumai ir pažeidimai bei taikytos taisomosios priemonės; be to, joje pateikiama naujausia vertinimo ataskaita arba atnaujinta ataskaita, kurioje pateikiami reguliarių vertinimų vietoje, stebėjimo ir daugiamečio pakartotinio vertinimo, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007, rezultatai; Komisija gali prašyti kitos, jos nuomone, reikalingos informacijos;

- d) atsižvelgdama į gautą informaciją, Komisija gali bet kuriuo laiku keisti su kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija susijusias specifikacijas ir sustabdyti tokios įstaigos ar institucijos įtraukimą į 3 straipsnyje nurodytą sąrašą; toks pat sprendimas gali būti priimtas, jei kontrolės įstaiga ar institucija nepateikia prašytos informacijos arba atsisakė leisti vykdyti patikrinimą vietoje;

- e) kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija suinteresuotoms šalims interneto svetainėje skelbia nuolat atnaujinamą ūkio subjektų ir patvirtintų ekologiškų produktų sąrašą.

2. Jei Komisijai pareikalavus kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija neatsiunčia 1 dalies c punkte nurodytos metinės ataskaitos, nelaiko arba neperduoda visos su jos techninių dokumentų rinkiniu, kontrolės sistema arba atnaujintu ūkio subjektų ir patvirtintų ekologiškų produktų sąrašu susijusios informacijos arba nesutinka leisti atlikti patikrinimo vietoje per laikotarpį, kurį Komisija nustato atsižvelgdama į problemos rimtumą (paprastai laikotarpis negali būti trumpesnis nei 30 dienų), kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija gali būti pašalinta iš kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašo Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Jei kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija laiku nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų, Komisija ją iš sąrašo išbraukia nedelsdama.

2 SKYRIUS

Patvirtinamieji dokumentai, pateikiami importuojant reikalavimus atitinkančius produktus

6 straipsnis

Patvirtinamieji dokumentai

1. Patvirtinamieji dokumentai, kuriuos reikalaujama pateikti importuojant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus reikalavimus atitinkančius produktus, išduodami remiantis šio reglamento 17 straipsnio 2 dalimi pagal šio reglamento II priede pateiktą pavyzdį; juose turi būti pateiktos mažų mažiausiai visos pavyzdyje nurodytos sudėtinės dalys.

2. Patvirtinamųjų dokumentų originalus išduoda kontrolės institucija arba kontrolės įstaiga, jei 4 straipsnyje nurodytu sprendimu patvirtinta, kad ji gali išduoti tokius patvirtinamuosius dokumentus.

3. Patvirtinamuosius dokumentus išduodanti institucija arba įstaiga laikosi pagal 17 straipsnio 2 dalį nustatytų taisyklių, ir Komisijos pavyzdžių, pastabų ir rekomendacijų, gaunamų kompiuterine sistema, skirta elektroniniams mainams 17 straipsnio 1 dalyje nurodytais dokumentais.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PRODUKTŲ, KURIEMS SUTEIKIAMOS LYGIAVERTĖS GARANTIJOS, IMPORTAS

1 SKYRIUS

Pripažintų trečiųjų šalių sąrašas

7 straipsnis

Trečiųjų šalių sąrašo sudarymas ir turinys

1. Remdamasi Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalimi, Komisija nustato pripažintų trečiųjų šalių sąrašą. Pripažintų šalių sąrašas pateiktas šio reglamento III priede. Sąrašo sudarymo ir keitimo tvarka nustatyta šio reglamento 8 ir 16 straipsniuose. Apie sąrašo pakeitimus skelbiama internete remiantis šio reglamento 16 straipsnio 4 dalimi ir 17 straipsniu.

2. Sąrašė pateikiama visa būtina informacija apie kiekvieną trečiąją šalį, kad būtų galima patikrinti, ar produktai, pateikti į Bendrijos rinką, buvo patikrinti taikant pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalį pripažintos trečiosios šalies kontrolės sistemą, visų pirma:

- a) susijusios produktų kategorijos;
- b) produktų kilmė;
- c) nuoroda į trečiojoje šalyje taikomus gamybos standartus;

d) trečiosios šalies kompetentinga institucija, atsakinga už kontrolės sistemos taikymą, jos adresas, įskaitant e. pašto ir interneto adresus;

e) trečiosios šalies kontrolės institucija arba institucijos ir (arba) kontrolės įstaiga arba įstaigos, pripažintos minėtų kompetentingų institucijų tinkamomis vykdyti kontrolę, jų adresas, įskaitant, jei būtina, jų e. pašto ir interneto adresus;

f) trečiosios šalies institucija arba institucijos arba kontrolės įstaiga ar įstaigos, išduodančios sertifikatus importo į Bendriją tikslais, jų adresas, jų kodai, įskaitant, jei būtina, jų e. pašto ir interneto adresus;

g) buvimo sąrašė laikotarpis.

8 straipsnis

Prašymo įtraukti į trečiųjų šalių sąrašą pateikimo tvarka

1. Gavusi susijusios trečiosios šalies atstovo prašymą, Komisija svarsto, ar įtraukti trečiąją šalį į 7 straipsnyje nurodytą sąrašą.

2. Komisija nagrinėja prašymą įtraukti į sąrašą tik tada, jei jis atitinka toliau nurodytas išankstines sąlygas.

Prašymą įtraukti į sąrašą sudaro techninių dokumentų rinkinys, kuriame pateikiama visa informacija, kurios reikia Komisijai, kad įsitikintų, jog visi į Bendriją ketinami eksportuoti produktai atitinka Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas, konkrečiai jame:

a) pateikta bendroji informacija apie ekologinės gamybos plėtrą trečiojoje šalyje, gaminamus produktus, dirbamą plotą, gamybos regionus, gamintojų skaičių, vykdomą maisto perdirbimą;

b) nurodoma, kokios rūšies ekologiškus žemės ūkio produktus bei maisto produktus ir kokius jų kiekius ketinama eksportuoti į Bendriją;

c) apibūdinami trečiojoje šalyje taikomi gamybos standartai, pateikiamas jų atitikimo Bendrijos standartams vertinimas;

d) apibūdinama trečiojoje šalyje taikoma kontrolės sistema, įskaitant trečiųjų šalių kompetentingų institucijų vykdomą stebėjimo ir priežiūros veiklą, taip pat įvertinamas jos veiksmingumas lyginant su Bendrijoje taikoma kontrolės sistema;

- e) nurodytas interneto arba kitas adresas, kuriuo skelbiamas pagal taikomas kontrolės sistemas suskirstytų ūkio subjektų sąrašas, taip pat informacijos centras, kuriame iškart galima gauti informacijos apie ūkio subjektų sertifikavimo statusą, ir susijusios produktų kategorijos;
- f) pateikiama informacija, kurią trečioji šalis ketina įtraukti į 7 straipsnyje nurodytą sąrašą;
- g) įsipareigojama laikytis 9 straipsnio nuostatų;
- h) pateikiama visa kita trečiosios šalies ar Komisijos požiūriu svarbi informacija.

3. Nagrinėdama šalies prašymą įtraukti ją į pripažintų trečiųjų šalių sąrašą ir vėliau, kai šalis į tokį sąrašą jau įtraukta, Komisija gali prašyti papildomos informacijos, įskaitant vieną ar daugiau nepriklausomų ekspertų atliktų patikrinimo vietoje ataskaitų. Be to, remdamasi rizikos vertinimu ir įtariamų pažeidimų atvejais, Komisija gali organizuoti pačios paskirtų ekspertų vykdomą patikrinimą vietoje.

4. Komisija vertina, ar 2 dalyje nurodytas techninių dokumentų rinkinys ir 3 dalyje nurodyta informacija yra teisingi, ir atitinkamai gali nuspręsti pripažinti trečiąją šalį ir įtraukti ją į sąrašą. Sprendimas priimamas Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

9 straipsnis

Trečiųjų šalių sąrašo priežiūra ir atnaujinimas

1. Komisija nagrinėja prašymą įtraukti į sąrašą tik tada, jei trečioji šalis įsipareigoja laikytis šių sąlygų:

- a) jei po to, kai trečioji šalis buvo įtraukta į priede nurodytą sąrašą, kaip nors pakeičiamos joje galiojančios priemonės arba jų įgyvendinimas, ypač šalies kontrolės sistema, ta trečioji šalis apie tai praneša Komisijai; Komisijai taip pat pranešama apie prašymus pakeisti informaciją apie 7 straipsnio 2 dalyje nurodytą trečiąją šalį;
- b) Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalyje nurodytoje metinėje ataskaitoje atnaujinama informacija apie šio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą techninį dokumentų rinkinį; joje visų pirma apibūdinama trečiosios šalies kompetentingos institucijos vykdoma stebėjimo ir priežiūros veikla, pasiekti rezultatai ir taikyti taisomieji veiksmai;

- c) atsižvelgdama į gautą informaciją, Komisija gali bet kuriuo laiku keisti su trečiąja šalimi susijusias specifikacijas ir sustabdyti tokios šalies įtraukimą į 7 straipsnyje nurodytą sąrašą; toks pat sprendimas gali būti priimtas, jei trečioji šalis nepateikė prašytos informacijos arba nesutiko, kad būtų vykdomas patikrinimas vietoje.

2. Jei Komisijai pareikalavus trečioji šalis nepateikia Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos metinės ataskaitos, nelaiko arba neperduoda visos su jos techninių dokumentų rinkiniu arba kontrolės sistema susijusios informacijos arba Komisijai pareikalavus atlikti patikrinimą vietoje, ji nesutinka, kad tai būtų daroma, per laikotarpį, kurį Komisija nustato atsižvelgdama į problemos rimtumą (paprastai laikotarpis neturi būti trumpesnis nei 30 dienų), toji trečioji šalis gali būti išbraukta iš sąrašo Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2 SKYRIUS

Pripažintų lygiavertiškumo nustatymo tikslais kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašas

10 straipsnis

Pripažintų lygiavertiškumo nustatymo tikslais kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašo sudarymas ir turinys

1. Komisija sudaro kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų, pripažintų lygiavertiškumo nustatymo tikslais pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalį, sąrašą. Sąrašas pateiktas šio reglamento IV priede. Sąrašo sudarymo ir keitimo tvarka nustatyta šio reglamento 11, 16 ir 17 straipsniuose. Sąrašas skelbiamas internete remiantis šio reglamento 16 straipsnio 4 dalimi ir 17 straipsniu.

2. Sąraše pateikiama visa būtina informacija apie kiekvieną kontrolės įstaigą ar instituciją, kad būtų galima patikrinti, ar produktai, pateikti į Bendrijos rinką, buvo patikrinti pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalį pripažintos kontrolės įstaigos ar institucijos, visų pirma:

- a) kontrolės įstaigos ar institucijos pavadinimas, adresas, kodas, įskaitant, jei reikalinga, e. pašto ir interneto adresą;
- b) į 7 straipsnyje numatytą sąrašą neįtrauktos trečiosios šalys, iš kurių kilę produktai;
- c) su kiekviena trečiąja šalimi susijusios produktų kategorijos;
- d) buvimo sąraše laikotarpis; ir

e) interneto svetainės adresas, kuriuo galima rasti pagal taikomas kontrolės sistemas suskirstytų ūkio subjektų sąrašą, informacijos centro, kuriame iškart galima gauti informaciją apie ūkio subjekto sertifikavimo statusą, duomenis, susijusias produktų kategorijas, taip pat informaciją apie ūkio subjektus ir produktus, kurie buvo išbraukti iš sąrašo arba kurių sertifikatas buvo panaikintas.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies b punkto, iš trečiųjų šalių, kurios įtrauktos į 7 straipsnyje nurodytą pripažintų trečiųjų šalių sąrašą, kilę produktai, priklausantys tame sąraše nurodytai kategorijai, gali būti išvardyti šiame straipsnyje numatyta sąraše.

11 straipsnis

Prašymo įtraukti į pripažintų lygiavertiškumo nustatymo tikslais kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašą pateikimo tvarka

1. Tai, ar kontrolės įstaigą ar kontrolės instituciją reikėtų įtraukti į 10 straipsnyje nurodytą sąrašą, Komisija svarsto gavusi susijusios kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos atstovo pagal Komisijos sudarytą paraiškos pateikimo pavyzdį, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalyje, pateiktą prašymą įtraukti į sąrašą. Pirmojo sąrašo sudarymo tikslais nagrinėjami tik pilnai pateikti prašymai, gauti iki 2009 m. spalio 31 d. Vėlesniais kalendoriniais metais Komisija, atsižvelgus į poreikį, sistemingai atnaujina sąrašą remdamasi pilnai pateiktais prašymais, gautais iki kiekvienų metų spalio 31 d.

2. Prašymą gali pateikti Bendrijoje arba trečiojoje šalyje įsisteigusios kontrolės įstaigos arba kontrolės institucijos.

3. Prašymą įtraukti į sąrašą sudaro techninių dokumentų rinkinys, kuriame pateikiama visa informacija, kurios reikia Komisijai, kad įsitikintų, jog visi į Bendriją ketinami eksportuoti produktai atitinka Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, konkrečiai:

a) trečiosios šalies ar trečiųjų šalių kontrolės įstaigos arba kontrolės institucijos veiklos apžvalga, kurioje nurodomas tokioje veikloje dalyvaujančių ūkio subjektų skaičius ir numatomi eksportuoti į Bendriją pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytas taisykles žemės ūkio produktų ir maisto produktų rūšys ir kiekiai;

b) trečiojoje šalyje taikomų gamybos standartų ir kontrolės priemonių apibūdinimas, įskaitant šių standartų ir priemonių lygiavertiškumo vertinimą remiantis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 III, IV ir V antraštinėmis dalimis ir Reglamentu (EB) Nr. 889/2008 nustatytais susijusiomis įgyvendinimo taisyklėmis;

c) vertinimo ataskaitos, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalyje, kopija, kuria:

i) įrodoma, kad buvo sėkmingai įvertintas kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos sugebėjimas laikytis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų sąlygų;

ii) patvirtinama, kad kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija, laikydamosi šių sąlygų ir reikalavimų, veiksmingai įgyvendino kontrolės priemones; ir

iii) įrodomas ir patvirtinamas šios dalies b pastraipoje nurodytų gamybos standartų ir kontrolės priemonių lygiavertiškumas;

d) įrodymas, kad kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija pranešė apie savo veiklą kiekvienos susijusios trečiosios šalies institucijoms ir įsipareigojo laikytis kiekvienos susijusios trečiosios šalies institucijų jai taikomų teisinių įsipareigojimų;

e) interneto svetainės adresas, kuriuo galima rasti pagal taikomas kontrolės sistemas suskirstytų ūkio subjektų sąrašą, informacijos centro, kuriame iškart galima gauti informaciją apie kontrolės įstaigos ar institucijos sertifikavimo statusą, duomenis, susijusios produktų kategorijos, taip pat informacija apie ūkio subjektus ir produktus, kurie buvo išbraukti iš sąrašo arba kurių sertifikatas buvo panaikintas;

f) įsipareigojama laikytis 12 straipsnio nuostatų;

g) pateikiama visa kita susijusios kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos ar Komisijos požiūriu svarbi informacija.

4. Nagrinėdama kontrolės įstaigos ar kontrolės institucijos prašymą įtraukti ją į sąrašą ir vėliau, kai ji jau yra įtraukta į sąrašą, Komisija gali prašyti papildomos informacijos, įskaitant vieną ar daugiau nepriklausomų ekspertų atliktų patikrinimo vietoje ataskaitų. Be to, remdamasi rizikos vertinimu ir įtariamų pažeidimų atvejais, Komisija gali organizuoti pačios paskirtų ekspertų vykdomą patikrinimą vietoje.

5. Komisija vertina, ar 2 dalyje nurodytas techninių dokumentų rinkinys ir 3 dalyje nurodyta informacija yra teisingi, ir atitinkamai gali nuspręsti pripažinti kontrolės įstaigą ar kontrolės organizaciją ir ją įtraukti į sąrašą. Sprendimas priimamas Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

12 straipsnis

Lygiavertiškumo nustatymo tikslais pripažintų kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašo tvarkymas ir atnaujinimas

1. Kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija gali būti įtraukta į 10 straipsnyje nurodytą sąrašą tik tada, jei ji įvykdo šiuos įsipareigojimus:

- a) jei po to, kai kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija buvo įtraukta į sąrašą, kaip nors pakeičiamos jų taikomos priemonės, ir apie tokius pakeitimus ji praneša Komisijai; Komisijai taip pat pranešama apie prašymus pakeisti informaciją apie 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą kontrolės įstaigą arba kontrolės instituciją;
- b) iki kiekvienų metų kovo 31 d. kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija siunčia Komisijai glaustą metinę ataskaitą. Metinėje ataskaitoje atnaujinama 11 straipsnio 3 dalyje nurodyto techninių dokumentų rinkinio informacija; joje visų pirma apibūdinama trečiosios šalies kontrolės įstaigos arba kontrolės institucijos praėjusiais metais vykdyta kontrolė, aptariamai gauti rezultatai, pastebėti netikslumai bei pažeidimai ir taikytos taisomosios priemonės; joje taip pat pateikiama naujausia vertinimo ataskaita arba atnaujinta ataskaita, kurioje pateikiami reguliarių vertinimų vietoje, stebėjimo ir daugiamečio pakartotinio vertinimo, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 3 dalyje, rezultatai; Komisija gali prašyti kitos jos nuomone reikalingos informacijos;
- c) atsižvelgdama į gautą informaciją, Komisija gali bet kuriuo laiku keisti su kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija susijusias specifikacijas ir sustabdyti tokios įstaigos ar institucijos įtraukimą į 10 straipsnyje nurodytą sąrašą; panašus sprendimas gali būti priimtas, jei kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija nepateikia prašytos informacijos arba atsisakė leisti vykdyti patikrinimą vietoje;
- d) kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija elektroniniu būdu suinteresuotoms šalims pateikia nuolat atnaujinamą ūkio subjektų ir patvirtintų ekologiškų produktų sąrašą.

2. Jei Komisijai pareikalavus kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija neatsiunčia 1 dalies b punkte nurodytos metinės ataskaitos, nelaiko arba neperduoda visos su jos techninių dokumentų rinkiniu, kontrolės sistema arba atnaujintu ūkio subjektų ir patvirtintų ekologiškų produktų sąrašu susijusios informacijos arba Komisijai pareikalavus atlikti patikrinimą vietoje, ji nesutinka, kad tai būtų daroma, per laikotarpį, kurį Komisija nustato atsižvelgdama į problemos rimtumą (paprastai laikotarpis negali būti trumpesnis nei 30 dienų), kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija gali būti pašalinta iš kontrolės įstaigų ir kontrolės

institucijų sąrašo Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Jei kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija laiku nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų, Komisija ją iš sąrašo išbraukia nedelsdama.

3 SKYRIUS

Pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnį importuotų produktų išleidimas į laisvą apyvartą

13 straipsnis

Patikrinimo sertifikatas

1. Reglamento (EB) Nr. 834/2007 1 straipsnio 2 dalyje minimi ir pagal to reglamento 33 straipsnį importuoti produktai gali būti išleisti į laisvą apyvartą Bendrijoje, jei:

- a) atitinkamoms valstybių narių institucijoms pateikiamas patikrinimo sertifikato originalas; ir
- b) atitinkamos valstybių narių institucijos patikrina siuntą ir patvirtina patikrinimo sertifikatą pagal šio straipsnio 8 dalį.

2. Patikrinimo sertifikato originalas išduodamas pagal V priede pateiktą pavyzdį ir pastabas, laikantis 17 straipsnio 2 dalies ir šio straipsnio 3–7 dalių nuostatų. Pavyzdį, su juo pateikiamas pastabas ir 17 straipsnio 2 dalyje nurodytas rekomendacijas pateikia Komisija, pasinaudodama kompiuterine elektroninių dokumentų apsikeitimo sistema, kaip nurodyta 17 straipsnyje.

3. Kad būtų pripažintas, patikrinimo sertifikatas turi būti išduotas:

- a) pagal 8 straipsnio 4 dalį pripažintos trečiosios šalies kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, kuri pripažinta turinti teisę išduoti patikrinimo sertifikatą, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalyje; arba
- b) trečiosios šalies kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, nurodytos pagal 11 straipsnio 5 dalį pripažintų susijusių trečiųjų šalių sąrašė.

4. Patikrinimo sertifikatą išduodanti institucija ar įstaiga jį išduoda ir patvirtina sertifikato 15 langelyje pateiktą pareiškimą tik po to, kai ji:

- a) patikrino dokumentus, remdamasi visais susijusiais patikrinimo dokumentais, visų pirma įskaitant susijusių produktų gamybos planą, transporto ir komercinius dokumentus; ir
- b) atliko siuntos fizinį patikrinimą arba gavo tikslią eksportuotojo deklaraciją, kurioje deklaruojama, kad susijusi siunta pagaminta ir (arba) paruošta pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnį; ji atlieka šios deklaracijos rizika pagrįstą vertinimą.

Be to, kiekvienam išduodamam sertifikatui ji suteikia eilės numerį ir chronologine tvarka veda išduotų sertifikatų registrą.

5. Patikrinimo sertifikatas sudaromas viena iš oficialių Bendrijos kalbų ir pildomas (išskyrus antspaudus ir parašus) tik didžiosiomis raidėmis arba spausdinamas.

Patikrinimo sertifikatas sudaromas viena iš valstybės narės gavėjos valstybinių kalbų. Kai reikia, atitinkamos valstybės narės institucijos gali paprašyti patikrinimo sertifikato vertimo į vieną iš savo valstybinių kalbų.

Sertifikatas negalioja, jeigu jame yra padaryta nesankcionuotų pakeitimų arba jeigu jo tekstas buvo keistas trinant.

6. Patikrinimo sertifikatą sudaro vienas originalas.

Pirmasis gavėjas arba, kai tinka, importuotojas gali pasidaryti kopiją, kad galėtų informuoti kontrolės institucijas arba kontrolės įstaigas pagal Reglamento (EB) Nr. 889/2008 83 straipsnį. Ant visų tokių kopijų atspausdinama arba uždedamas spaudas „KOPIJA“ arba „DUBLIKATAS“.

7. Jei produktai importuoti pagal šio reglamento 19 straipsnyje nurodytas pereinamojo laikotarpio taisykles, taikomos šios nuostatos:

- a) pagal 1 dalį pateikiant 3 dalies b punkte nurodytą patikrinimo sertifikatą, 16 langelyje įrašomas valstybės narės kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą pagal 19 straipsnyje numatytą tvarką, pareiškimas;
- b) leidimą išdavusios valstybės narės kompetentinga institucija gali, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 834/2007 V antrašti-

nėje dalyje nustatytais kontrolės priemonėmis, perduoti įgaliojimus, kad pareiškimą į 16 langelį įrašytų kontrolės institucija arba kontrolės įstaiga, tikrinanti importuotoją, arba institucijos, kurias tuo tikslu paskiria valstybės narės.

c) 16 langelyje pateikti pareiškimo nereikalaujama:

i) jei importuotojas pateikia dokumento originalą, kurį išdavė valstybės narės kompetentinga institucija, išdavusi leidimą pagal šio reglamento 19 straipsnį, ir kuriuo įrodoma, kad minėtasis leidimas galioja siuntai; arba

ii) jei 19 straipsnyje nustatytą leidimą išdavusi valstybės narės institucija už siuntos patikrą atsakingai institucijai tiesiogiai pateikė pakankamą įrodymą, kad minėtasis leidimas galioja siuntai; ši tiesioginio informavimo tvarka nėra privaloma leidimą išdavusiai valstybei narei;

d) dokumente, kuriuo pateikiamas c punkto i dalyje ir ii dalyje reikalaujamas įrodymas, nurodoma:

i) importo leidimo nuorodos numeris ir data, iki kurios galioja leidimas;

ii) importuotojo pavardė (pavadinimas) ir adresas;

iii) trečioji kilmės šalis;

iv) informacija apie išdavusią įstaigą arba instituciją ir, jei tai nėra ta pati įstaiga arba institucija, informacija apie trečiosios šalies kontrolės įstaigą arba instituciją;

v) atitinkamų produktų pavadinimai.

8. Atliekant siuntos patikrą, atitinkamos valstybės narės institucijos 17 langelyje patvirtina patikrinimo sertifikato originalą ir jį grąžina sertifikatą pateikusiam asmeniui.

9. Gavęs siuntą, pirmasis gavėjas užpildo patikrinimo sertifikato originalo 18 langelį, tuo patvirtindamas, kad siuntos priėmimas buvo atliktas Reglamento (EB) Nr. 889/2008 34 straipsnyje nustatyta tvarka.

Tada pirmasis gavėjas, laikydamasis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyto reikalavimo, siunčia sertifikato originalą 11 langelyje nurodytam importuotojui, nebent reikėtų, kad sertifikatas toliau būtų gabenamas su šio straipsnio 1 dalyje nurodyta siunta.

10. Patikrinimo sertifikatas gali būti sudaromas elektroniniu būdu; tokiu atveju naudojamas metodas, kurį kontrolės institucijoms arba kontrolės įstaigoms pateikia susijusi valstybė narė. Kompetentingos valstybių narių institucijos gali reikalauti, kad elektroninis patikrinimo sertifikatas būtų pasirašytas saugiu elektroniniu parašu, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 dalyje. Visais kitais atvejais kompetentingos institucijos reikalauja elektroninio parašo, kuriuo užtikrinamas lygiavertis parašo funkcionalumas, taikant tokias pačias taisykles ir sąlygas, kaip apibrėžta Komisijos nuostatose dėl elektroninių ir skaitmeninių dokumentų, kurios nustatytos Komisijos sprendimu 2004/563/EB, Euratomas⁽²⁾.

14 straipsnis

Specialios muitinės procedūros

1. Jei iš trečiosios šalies gabenama siunta turi būti sandėliuojama muitinės sandėlyje arba yra laikinai įvežama perdirbti taikant prekių sulaikymo tvarką, kaip nustatyta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92⁽³⁾, ir jei minėtoji siunta yra vieną arba kelis kartus ruošiama, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 2 straipsnio 1 dalyje, tuomet siuntai, prieš įvykdant pirmąjį jos paruošimą, taikomos šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje minimos priemonės.

Ruošimas gali apimti šiuos veiksmus:

- a) pakavimą arba perpakavimą; arba
- b) ženklimą etiketėmis, kuriose informuojama apie naudotą ekologinės gamybos metodą.

Atlikus šį paruošimą, patvirtintas patikrinimo sertifikato originalas pridedamas prie siuntos ir pateikiamas atitinkamai valstybės narės institucijai, kuri patikrina, ar siuntą galima pateikti į laisvą apyvartą.

Tai atlikus, patikrinimo sertifikato originalas, jei būtina, gražinamas sertifikato 11 langelyje nurodytam siuntos importuotojui, taip įvykdant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje pateiktą reikalavimą.

⁽¹⁾ OL L 13, 2000 1 19, p. 12.

⁽²⁾ OL L 251, 2004 7 27, p. 9.

⁽³⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

2. Jei taikant prekių sulaikymo tvarką pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92 iš trečiosios šalies gabenama siunta iki jos pateikimo į laisvą apyvartą Bendrijoje valstybėje narėje suskirstoma į kelias partijas, prieš atliekant tokį suskirstymą jai taikomos šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje minimos priemonės.

Atlikus minėtą siuntos suskirstymą į partijas, atitinkamai valstybės narės institucijai pateikiama patikrinimo sertifikato ištrauka, remiantis VI priede pateiktu pavyzdžiu ir pastabomis. Atitinkamos valstybių narių institucijos patvirtina patikrinimo sertifikato ištrauką 14 langelyje.

Kiekvienos patvirtintos patikrinimo sertifikato ištraukos kopiją kartu su patikrinimo sertifikato originalu saugo asmuo, įvardytas kaip pirmasis siuntos importuotojas ir nurodytas patikrinimo sertifikato 11 langelyje. Ant visų tokių kopijų atspausdinama arba uždedamas spaudas „KOPIJA“ arba „DUBLIKATAS“.

Siuntą suskirsčius į partijas, patvirtintas kiekvienos patvirtinimo sertifikato ištraukos originalas pridedamas prie atitinkamos partijos ir pateikiamas atitinkamai valstybės narės institucijai, kuri patikrina, ar atitinkamą partiją galima pateikti į laisvą apyvartą.

Gavęs partiją, gavėjas užpildo patikrinimo sertifikato ištraukos originalo 15 langelį ir tuo patvirtina, kad partijos priėmimas buvo atliktas taip, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 889/2008 34 straipsnyje.

Partijos gavėjas saugo patikrinimo sertifikato ištrauką ne trumpiau nei dvejus metus, kad prireikus ją galėtų patikrinti patikrinimo įstaigos ir (arba) patikrinimo institucijos.

3. 1 ir 2 dalyje nurodytos siuntos paruošimo ir suskirstymo į partijas operacijos atliekamos laikantis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 V antraštinėje dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 889/2008 IV antraštinėje dalyje pateiktų susijusių nuostatų.

15 straipsnis

Reikalavimų neatitinkantys produktai

Nepažeidžiant jokių priemonių arba veiksmų, kurių imamas pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 30 straipsnį ir (arba) Reglamento (EB) Nr. 889/2008 85 straipsnį, minėtojo reglamento reikalavimų neatitinkantys produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Bendrijoje su sąlyga, kad iš etikečių, reklamos ir lydraščių būtų išbrauktos visos nuorodos apie ekologinę gamybą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

16 straipsnis

Prašymų vertinimas ir sąrašų skelbimas

1. Komisija kartu su Ekologinės gamybos komitetu, nurodytu Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 1 dalyje (toliau – komitetas), nagrinėja prašymus, gautus pagal 4, 8 ir 11 straipsnius. Šiais tikslais komitetas nustato specialias vidaus tvarkos taisykles.

Siekdama pagalbos nagrinėjant prašymus ir tvarkant bei atnaujinant sąrašus, Komisija iš Vyriausybės ir privačių ekspertų sudaro ekspertų grupę.

2. Komisija, gavusi prašymą ir po atitinkamų pagal specialias vidaus tvarkos taisykles surengtų konsultacijų su valstybėmis narėmis, skiria dvi valstybes nares bendrai atlikti kiekvieno gauto prašymo referento funkcijas. Prašymus valstybėms narėms Komisija paskirsto proporcingai, atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės balsų skaičių Ekologinės gamybos komitete. Valstybės narės, bendrai atliekančios referento funkcijas, išnagrinėja dokumentus ir informaciją, kaip nurodyta su prašymais susijusiais straipsniuose 4, 8 ir 11, ir parengia ataskaitą. Tvarkydamos ir peržiūrodamos sąrašus, jos taip pat nagrinėja metines ataskaitas ir visą kitą su įtraukimu į sąrašus susijusią informaciją, nurodytą 5, 9 ir 12 straipsniuose.

3. Remdamasi bendrai referento funkcijas atliekančių valstybių narių nagrinėtų prašymų rezultatais ir taikydama Reglamento (EB) Nr. 834/2007 37 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką, Komisija nusprendžia, ar pripažinti trečiasias šalis, kontrolės įstaigas ar kontrolės institucijas, ar jas įtraukti į sąrašus arba atlikti pakeitimus sąrašuose, ar joms suteikti kodus. Sprendimai skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4. Sąrašus Komisija, pasitelkdama tinkamas technines priemones, skelbia viešai, įskaitant skelbimą internete.

17 straipsnis

Bendravimas

1. Trečiųjų šalių kompetentingos institucijos, kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos, Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 ir 33 straipsniuose ir šiame reglamente nurodytą informaciją Komisijai perduoda elektroniniu būdu. Tais atvejais, kai Komisija arba valstybės narės suteikia galimybę naudotis specialiomis informacijos perdavimo sistemomis, pirmiau minėtos institucijos jomis naudojasi. Komisija ir valstybės narės, siekdamos pateikti viena kitai susijusius dokumentus, taip pat naudojami šiomis sistemomis.

2. Prireikus, Komisija parengia ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje kompiuterinėje sistemoje pateikia rekomendacijas, pavyzdžius ir klausimynus dėl Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 ir 33 straipsniuose ir šiame reglamente nurodytų dokumentų ir informacijos formos ir turinio. Tokias rekomendacijas, pavyzdžius ir klausimynus Komisija pritaiko ir atnaujinama prieš tai atitinkamai informavusi valstybes nares ir trečiųjų šalių kompetentingas institucijas, taip pat pagal šį reglamentą pripažintas kontrolės institucijas ir kontrolės įstaigas.

3. 1 dalyje nurodyta kompiuterine sistema prireikus galima naudotis šiame reglamente nurodytiems prašymams, dokumentams ir informacijai, įskaitant pagal 19 straipsnį išduotus leidimus, kaupti.

4. Mažiausiai trejus metus po patikrinimo arba po patikrinimo sertifikato ar patvirtinamųjų dokumentų išdavimo trečiųjų šalių kompetentingos institucijos, kontrolės institucijos ir kontrolės įstaigos Komisijai ir valstybėms narėms sudaro sąlygas susipažinti su Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 ir 33 straipsniuose ir šiame reglamente, visų pirma 4, 8 ir 11 straipsniuose, nurodytais patvirtinamaisiais dokumentais.

5. Kai Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 ir 33 straipsniuose arba jo išsamiose taikymo taisyklėse numatytam dokumentui ar tvarkai patvirtinti reikia įgalioto asmens parašo arba sutikimo viename arba keliuose tos tvarkos taikymo etapų, įdiegtos kompiuterinės tokių dokumentų mainų sistemos turi sudaryti galimybę nedviprasmiškai identifikuoti kiekvieną asmenį ir suteikti pakankamas garantijas, kad dokumentų turinys, įskaitant nuostatas dėl atskirų nustatytos tvarkos taikymo etapų, nebus pakeistas, laikantis Bendrijos teisės aktų, visų pirma Komisijos sprendimo 2004/563/EB, Euratomas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

GALUTINĖS IR PEREINAMOJO LAIKOTARPIO TAISYKLĖS

18 straipsnis

Trečiųjų šalių sąrašui taikomos pereinamojo laikotarpio taisyklės

Iki 2009 m. sausio 1 d. pagal Reglamento (EB) Nr. 345/2008 2 straipsnį pateikti trečiųjų šalių prašymai įtraukti į sąrašą laikomi prašymais pagal šio reglamento 8 straipsnį.

Į pirmąjį pripažintų šalių sąrašą įtraukiamos Argentina, Australija, Kosta Rika, Indija, Izraelis, Naujoji Zelandija ir Šveicarija. Jame nenurodomi šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies f punkte nurodyti kodai. Šie kodai įtraukiami iki 2010 m. liepos 1 d., atnaujinus sąrašą pagal 17 straipsnio 2 dalį.

19 straipsnis

Produktų, kurių kilmės šalis nėra nurodyta trečiųjų šalių sąraše, lygiaverčiam importui taikomos pereinamojo laikotarpio taisyklės

1. Remdamasi Reglamento (EB) Nr. 834/2007 40 straipsniu, valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti tos valstybės narės importuotojams, pranešusiems apie savo veiklą pagal to reglamento 28 straipsnį, rinkai pateikti produktus, importuotus iš trečiųjų šalių, neįtrauktų į to reglamento 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą, su sąlyga, kad tokie importuotojai pateikia tinkamą įrodymą, jog įvykdytos to reglamento 33 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytos sąlygos.

Jei tokiems importuotojams ar kokiam kitam susijusiam asmeniui pateikus tokius įrodymus valstybė narė mano, kad tokios sąlygos nebėra tenkinamos, ji leidimą panaikina.

Leidimai galioja ne ilgiau kaip 24 mėnesius nuo pirmojo kontrolės įstaigų ir institucijų, pripažintų pagal šio reglamento 10 straipsnį, sąrašo paskelbimo.

Kartu su importuojamu produktu pateikiamas 13 straipsnyje nurodytas patikrinimo sertifikatas, išduotas kontrolės institucijos ar kontrolės įstaigos, kuriai leidimą išduodančiosios valstybės narės kompetentinga institucija leido išduoti patikrinimo sertifikatą. Sertifikato originalas gabenamas kartu su prekėmis iki pirmojo gavėjo. Po to importuotojas privalo saugoti šį sertifikatą ne trumpiau kaip dvejus metus, kad prirėikus galėtų jį pateikti kontrolės įstaigai ar tam tikrais atvejais kontrolės institucijai.

2. Kiekviena valstybė narė praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie leidimus, išduotus remiantis šiuo straipsniu, įskaitant informaciją apie susijusius gamybos standartus ir kontrolės tvarką.

3. Valstybės narės prašymu arba Komisijos iniciatyva pagal šį straipsnį išduotą leidimą išnagrinėja Ekologinės gamybos komitetas. Jeigu nagrinėjant leidimą paaiškėja, kad nesilaikoma Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 1 dalies a ir b punk-

tuose nurodytų sąlygų, Komisija reikalauja, kad leidimą išdavusi valstybė narė jį panaikintų.

4. Praėjus 12 mėnesių po pirmojo 11 straipsnio 5 dalyje nurodyto kontrolės įstaigų ir kontrolės institucijų sąrašo paskelbimo valstybės narės nebegali išduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų leidimų, išskyrus atvejus, jei importuojami produktai yra prekės, kurių gamybą trečiojoje šalyje kontroliavo į sąrašą, sudarytą remiantis 10 straipsniu, neįtraukta kontrolės įstaiga ar kontrolės institucija.

5. Nuo 2013 m. sausio 1 d. valstybės narės 1 dalyje nurodytų leidimų nebeišduoda.

6. Leidimas prekiauti iš trečiosios šalies importuotais produktais, kurį iki 2008 m. gruodžio 31 d. importuotojui pagal Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 11 straipsnio 6 dalį išdavė valstybės narės kompetentinga institucija, galioja ne ilgiau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d.

20 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentai (EB) Nr. 345/2008 ir (EB) Nr. 605/2008 panaikunami.

Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal VII priede pateiktą atitikmenų lentelę.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 8 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

I PRIEDAS

**ATITIKIMĄ REIKALAVIMAMS TIKRINANČIŲ KONTROLĖS ĮSTAIGŲ IR KONTROLĖS INSTITUCIJŲ
SĄRAŠAS IR SUSIJUSIOS SPECIFIKACIJOS, NURODYTOS 3 STRAIPSNYJE**

II PRIEDAS

PATVIRTINAMOJO DOKUMENTO PAVYZDYS

(minimas 6 straipsnio 1 dalyje)

Patvirtinamasis dokumentas ūkio subjektui pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir 29 straipsnio 1 dalį, kurio reikalaujama importuojant reikalavimus atitinkančius produktus pagal reglamento (EB) Nr. 1235/2008 6 straipsnį	
1. Dokumento numeris	
2. Ūkio subjekto pavadinimas ir adresas pagrindinė veikla (gamintojas, perdirbėjas, importuotojas, kt.)	3. Kontrolės įstaigos (institucijos) pavadinimas, adresas ir kodas
4. Produktų grupės ir arba ūkio subjekto veikla — Augalai ir augalininkystės produktai: — Gyvūnai ir gyvulininkystės produktai: — Perdirbti produktai:	5. Apibūdinami kaip: ekologinė gamyba, perėjimo prie ekologinio ūkininkavimo laikotarpio produktai, taip pat neekologinė gamyba, kai lygiagrečiai vykdoma gamyba ir (arba) perdirbimas pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 11 straipsnį
6. Galiojimo terminas Augalininkystės produktų nuo ... iki ... Gyvulininkystės produktų nuo ... iki ... Perdirbtų produktų nuo ... iki ...	7. Patikrinimo (-ų) data
8. Šis dokumentas išduotas remiantis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 32 straipsnio 1 dalies c punktu ir 29 straipsnio 1 dalimi bei Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 6 straipsniu. Nurodyto ūkio subjekto veikla buvo patikrinta, ji atitinka minėtų reglamentų reikalavimus. Data, vieta: Parašas dokumentą parengusios kontrolės įstaigos (institucijos) vardu:	

III PRIEDAS

TREČIŲJŲ ŠALIŲ SĄRAŠAS IR 7 STRAIPSNYJE NURODYTOS SUSIJUSIOS SPECIFIKACIJOS

ARGENTINA

1. **Produkto kategorijos:**

- a) gyvi ar neperdirbti žemės ūkio produktai ir augalinė dauginamoji medžiaga bei auginimui skirtos sėklos, išskyrus:
 - gyvūnus ir gyvulininkystės produktus, kurie paženklinėti arba kuriuos ketinama paženklinėti nuorodomis dėl pereinamojo laikotarpio;
- b) maistui skirti perdirbti žemės ūkio produktai, išskyrus:
 - gyvulininkystės produktus, kurie paženklinėti arba kuriuos ketinama paženklinėti nuorodomis dėl pereinamojo laikotarpio.

2. **Kilmė:** Argentinoje išauginti 1 punkto a papunktyje nurodytos kategorijos produktai ir ekologiškai išauginti 1 punkto b papunktyje nurodytos kategorijos produktų ingredientai.

3. **Gamybos standartai:** Ley 25.127 sobre „Producción ecológica, biológica y orgánica“.

4. **Kompetentingos institucijos pavadinimas:** Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria SENASA, www.senasa.gov.ar

5. **Kontrolės įstaigos:**

- Food SAFETy SA, www.foodsafety.com.ar
- Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert), www.argencert.com
- Letis SA, www.letis.com.ar
- Organización Internacional Agropecuaria (OIA), www.oia.com.ar

6. **Sertifikatus išduodančios institucijos:** kaip nurodyta 5 punkte.

7. **Įtraukimo laikotarpis:** iki 2013 m. birželio 30 d.

AUSTRALIJA

1. **Produkto kategorijos:**

- a) neperdirbti augalininkystės produktai ir augalinė dauginamoji medžiaga bei auginimui skirtos sėklos;
- b) žmonių maistui skirtiems produktams, kurių sudėtyje iš esmės yra vienas ar daugiau augalinės kilmės ingredientų.

2. **Kilmė:** Australijoje išauginti 1 punkto a papunktyje nurodytos kategorijos produktai ir 1 punkto b papunktyje nurodytos kategorijos produktuose esantys ekologiški ingredientai.

3. **Gamybos standartai:** National standard for organic and bio-dynamic produce.

4. **Kompetentingos institucijos pavadinimas:** Australian Quarantine and Inspection Service AQIS, www.aqis.gov.au

5. **Kontrolės įstaigos ir institucijos:**

- Australian Certified Organic Pty. Ltd., www.australianorganic.com.au
- Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS), www.aqis.gov.au
- Bio-dynamic Research Institute (BDRI), www.demeter.org.au
- National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA), www.nasaa.com.au
- Organic Food Chain Pty Ltd (OFC), www.organicfoodchain.com.au

6. **Sertifikatus išduodančios įstaigos ir institucijos:** kaip nurodyta 5 punkte.
7. **Įtraukimo laikotarpis:** iki 2013 m. birželio 30 d.

KOSTA RIKA

1. **Produkto kategorijos:**

- a) neperdirbti augalininkystės produktai ir augalinė dauginamoji medžiaga bei auginimui skirtos sėklos;
- b) maistui skirti perdirbti žemės ūkio produktai.

2. **Kilmė:** Kosta Rikoje pagaminti 1 dalies a punkte nurodytos kategorijos produktai ir 1 dalies b punkte nurodytos kategorijos produktų ekologiški ingredientai.

3. **Gamybos standartai:** Reglamento *sobre la agricultura orgánica*

4. **Kompetentinga institucija:** Servicio Fitosanitario del Estado, Ministerio de Agricultura y Ganadería, www.proteccionnet.go.cr/SFE/Organica.htm

5. **Kontrolės įstaigos:**

- BCS Oko-Garantie, www.bcs-oeko.com
- Eco-LOGICA, www.eco-logica.com

6. **Sertifikatus išduodanti institucija:** Ministerio de Agricultura y Ganadería.

7. **Įtraukimo laikotarpis:** iki 2011 m. birželio 30 d.

INDIJA

1. **Produkto kategorijos:**

- a) neperdirbti augalininkystės produktai ir augalinė dauginamoji medžiaga bei auginimui skirtos sėklos;
- b) maistui skirti perdirbti žemės ūkio produktai, kurių sudėtyje iš esmės yra vienas ar daugiau augalinės kilmės ingredientų.

2. **Kilmė:** Indijoje išauginti 1 punkto a papunktyje nurodytos kategorijos produktai ir 1 punkto b papunktyje nurodytos kategorijos produktuose esantys ekologiški ingredientai.

3. **Gamybos standartai:** National Programme for Organic Production

4. **Kompetentinga institucija:** Agricultural and Processed Food Export Development Authority APEDA, www.apeda.com/organic

5. **Kontrolės įstaigos ir institucijos:**

- APOF Organic Certification Agency (AOCA), www.aoca.in
- Bureau Veritas Certification India Pvt. Ltd, www.bureauveritas.co.in
- Control Union Certifications, www.controlunion.com
- Ecocert SA (India Branch Office), www.ecocert.in
- IMO Control Private Limited, www.imo.ch
- Indian Organic Certification Agency (Indocert), www.indocert.org
- Lacon Quality Certification Pvt. Ltd, www.laconindia.com
- Natural Organic Certification Association, www.nocaindia.com
- OneCert Asia Agri Certification private Limited, www.onecertasia.in

- SGS India Pvt. Ltd, www.in.sgs.com
- Uttaranchal State Organic Certification Agency (USOCA), www.organicuttarakhand.org/products_certification.htm
- Rajasthan Organic Certification Agency (ROCA),
http://www.rajasthankrishi.gov.in/Departments/SeedCert/index_eng.asp

6. **Sertifikatus išduodančios įstaigos ir institucijos:** kaip nurodyta 5 punkte.

7. **Įtraukimo laikotarpis:** 2009 m. birželio 30 d.

IZRAELIS

1. **Produkto kategorijos:**

- a) neperdirbti augalininkystės produktai ir augalinė dauginamoji medžiaga bei auginimui skirtos sėklos;
- b) maistui skirti perdirbti žemės ūkio produktai, kurių sudėtyje iš esmės yra vienas ar daugiau augalinės kilmės ingredientų.

2. **Kilmė:** Izraelyje išauginti arba į Izraelį importuoti 1 punkto a papunktyje nurodytos kategorijos produktai ir ekologiškai išauginti 1 punkto b papunktyje nurodytos kategorijos produktų ingredientai:

- iš Bendrijos,
- arba iš trečiosios šalies, kurioje taikoma sistema, pripažinta lygiaverte pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalies nuostatas.

3. **Gamybos standartai:** National Standard for organically grown plants and their products

4. **Kompetentinga institucija:**

Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il

5. **Kontrolės įstaigos ir institucijos:**

- AGRIOR Ltd.-Organic Inspection & Certification, www.agrior.co.il
- IQC Institute of Quality & Control, www.iqc.co.il
- Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il
- Skal Israel Inspection & Certification, www.skal.co.il

6. **Sertifikatus išduodančios įstaigos ir institucijos:** kaip nurodyta 5 punkte.

7. **Įtraukimo laikotarpis:** iki 2013 m. birželio 30 d.

ŠVEICARIJA

1. **Produkto kategorijos:** gyvi ar neperdirbti žemės ūkio produktai ir augalinė dauginamoji medžiaga, maistui ir pašarams skirti perdirbti žemės ūkio produktai ir auginimui skirtos sėklos, išskyrus:

- pertvarkymo laikotarpiu pagamintus produktus ir produktus, kurių sudėtyje yra pereinamoju laikotarpiu pagaminto žemės ūkio kilmės ingrediento.

2. **Kilmė:** Produktai ir ekologiškai pagaminti ingredientai produktuose, kurie buvo pagaminti Šveicarijoje arba į ją importuoti:

- iš Bendrijos,
- arba iš trečiosios šalies, kurią Šveicarija pripažino kaip trečiąją šalį, kurioje produktai buvo pagaminti ir tikrinami pagal taisykles, lygiavertes Šveicarijos teisės aktuose nurodytoms taisyklėms.

3. **Gamybos standartai:** Potvarkis dėl ekologiško ūkininkavimo ir ekologiškai pagamintų produktų ir maisto produktų ženklavimo

4. **Kompetentinga institucija:** Federal Office for Agriculture FOAG,

<http://www.blw.admin.ch/themen/00013/00085/00092/index.html?lang=en>

5. **Kontrolės įstaigos:**
 - Bio Test Agro (BTA), www.bio-test-agro.ch
 - bio.inspecta AG, www.bio-inspecta.ch
 - Institut für Marktökologie (IMO); www.imo.ch
 - ProCert SAFETy AG, www.procert.ch
6. **Sertifikatus išduodančios institucijos:** kaip nurodyta 5 punkte.
7. **Įtraukimo laikotarpis:** iki 2013 m. birželio 30 d.

NAUJOJI ZELANDIJA

1. **Produkto kategorijos:**
 - a) gyvi ar neperdirbti žemės ūkio produktai ir augalinė dauginamoji medžiaga bei auginimui skirtos sėklos, išskyrus:
 - gyvūnus ir gyvulininkystės produktus, kurie paženklinėti arba kuriuos ketinama paženklinėti nuorodomis dėl pereinamojo laikotarpio,
 - akvakultūros produktus;
 - b) maistui skirti perdirbti žemės ūkio produktai, išskyrus:
 - gyvulininkystės produktus, kurie paženklinėti arba kuriuos ketinama paženklinėti nuorodomis dėl pereinamojo laikotarpio,
 - produktus, kuriuose yra akvakultūros produktų.
 2. **Kilmė:** Naujojoje Zelandijoje išauginti 1 punkto a papunktyje nurodytos kategorijos produktai ir ekologiškai išauginti 1 punkto b papunktyje nurodytos kategorijos produktų ingredientai, arba minėti produktai ir ingredientai, importuoti į Naująją Zelandiją iš:
 - Bendrijos,
 - arba iš trečiosios šalies, kurioje taikoma sistema, pripažinta lygiaverte pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 33 straipsnio 2 dalies nuostatas,
 - arba iš trečiosios šalies, kurios gamybos taisyklės ir kontrolės sistema, remiantis šios šalies kompetentingų institucijų pagal MAF nustatytas nuostatas pateiktomis garantijomis ir informacija, yra pripažintos atitinkančiomis MAF Oficialią ekologinio maisto garantijų programą, su sąlyga, kad importuojami tik ekologiškai Naujojoje Zelandijoje paruošti ingredientai, sudarantys ne daugiau kaip 5 % 1 punkto b papunktyje nurodyto augalinės kilmės produkto.
 3. **Gamybos standartai:** NZFSA Technical Rules for Organic Production
 4. **Kompetentinga institucija:** New Zealand Food SAFETy Authority NZFSA, <http://www.nzfsa.govt.nz/organics/>
 5. **Kontrolės įstaigos:**
 - AsureQuality, www.organiccertification.co.nz
 - BIO-GRO New Zealand, www.bio-gro.co.nz
 6. **Sertifikatus išduodanti institucija:** Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) – New Zealand Food SAFETy Authority (NZFSA).
 7. **Įtraukimo laikotarpis:** iki 2011 m. birželio 30 d.
-

*IV PRIEDAS***LYGIAVERTIŠKUMO NUSTATYMO TIKSLAIS SUDARYTAS KONTROLĖS ĮSTAIGŲ IR KONTROLĖS
INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS IR SUSIJUSIOS SPECIFIKACIJOS, NURODYTOS 10 STRAIPSNYJE**

V PRIEDAS

PATIKRINIMO SERTIFIKATO PAVYZDYS**išduodamas ekologiškai pagamintų produktų importui į Europos bendriją ir nurodytas 13 straipsnyje**

Nustatomas sertifikato pavyzdys taikomas

- tekstui,
- formatui, vieno viengubo lapo,
- langelių išdėstymui ir matmenims.

I EUROPOS BENDRIJĄ ĮVEŽAMŲ EKOLOGINIŲ PRODUKTŲ PATIKRINIMO SERTIFIKATAS

1. Išdavusioji įstaiga arba institucija (pavadinimas ir adresas)	2. Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/33 straipsnio 2 dalis ☐ arba 33 straipsnio 3 dalis ☐ arba Komisijos reglamento (EB) Nr. 1235/2008 19 straipsnis ☐	
3. Patikrinimo sertifikato eilės numeris	4. Leidimo identifikacijos kodas, remiantis 19 straipsniu	
5. Eksportuotojas (pavadinimas ir adresas)	6. Kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija (pavadinimas ir adresas)	
7. Produkto gamintojas arba ruošėjas (pavadinimas ir adresas)	8. Šalis siuntėja	
	9. Šalis gavėja	
10. Pirmasis gavėjas Bendrijoje (pavadinimas ir adresas)	11. Importuotojo pavadinimas ir adresas	
12. Ženkilai ir numeriai. Konteinerio Nr. Skaičius ir rūšis. Produkto prekės pavadinimas	13. Kodai pagal Kombinuotąją nomenklatūrą	14. Deklaruojamasis kiekis
<p>15. 1 langelyje nurodytos sertifikatą išdavusios įstaigos arba institucijos pareiškimas.</p> <p>Patvirtinama, kad šis sertifikatas yra išduotas remiantis atliktais patikrinimais, kuriuos nustato Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 13 straipsnio 4 dalis ir kad pirma nurodyti produktai yra gauti laikantis ekologinių produktų gamybos ir kontrolės reikalavimų, lygiaverčių Reglamento (EB) Nr. 834/2007 nuostatom.</p> <p>Data</p> <p>Įgaliotojo asmens vardas, pavardė ir parašas Išdavusiosios institucijos arba įstaigos antspaudas</p>		

16. Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą, arba jos paskirtojo asmens pareiškimas.

Patvirtinama, kad leidimas prekiauti pirmiau nurodytais produktais Europos bendrijos rinkoje yra išduotas Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 19 straipsnyje nustatyta tvarka, leidimo numeris nurodomas 4 langelyje.

Data

[galiotojo asmens vardas, pavardė ir parašas

Valstybės narės kompetentingos institucijos arba jos paskirtojo asmens antspaudas

17. Atitinkamos valstybės narės institucijos atliekama siuntos patikra.

Valstybė narė:

Importo registracija (muitinės deklaracijos tipas, numeris, data ir muitinė)

Data

[galiotojo asmens vardas, pavardė ir parašas

Antspaudas

18. Pirmojo gavėjo pareiškimas.

Patvirtinama, kad siuntos priėmimas buvo atliktas taip, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 889/2008 34 straipsnyje

Bendrovės pavadinimas

Data

[galiotojo asmens vardas, pavardė ir parašas

Pastabos

- 1 langelis: institucija arba įstaiga, arba kita paskirtoji institucija arba įstaiga, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 13 straipsnio 3 dalyje. Ši įstaiga taip pat užpildo 3 ir 15 langelius.
- 2 langelis: šiame langelyje nurodomi EB reglamentai, tiesiogiai susiję su sertifikato išdavimu ir jo naudojimu; pažymėti tiesiogiai susijusių nuostatą.
- 3 langelis: sertifikato eilės numeris, kurį, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 13 straipsnio 4 dalimi, suteikia išdavusioji įstaiga arba institucija.
- 4 langelis: leidimo numeris, jei įvežama remiantis 19 straipsniu. Šį langelį pildo išdavusioji įstaiga arba importuotojas (jei išdavusiajai įstaigai pildant 15 langelį ši informacija dar nežinoma).
- 5 langelis: eksportuotojo pavadinimas ir adresas.
- 6 langelis: kontrolės institucija arba įstaiga, prižiūrinti, ar paskutinė operacija (gamyba, ruošimas, taip pat pakavimas ir ženklimas etiketėmis) atitinka ekologiškos gamybos reikalavimus trečiojoje šalyje siuntėjoje.
- 7 langelis: ūkio subjektas, kuris 8 langelyje nurodytoje trečiojoje šalyje atliko paskutinę operaciją (gamybą, ruošimą, taip pat pakavimą ir ženklimą etiketėmis), susijusią su siunta.
- 9 langelis: šalis gavėja – tai pirmojo gavėjo Bendrijoje šalis.
- 10 langelis: pirmojo siuntos gavėjo Bendrijoje pavadinimas ir adresas. Pirmasis gavėjas – tai fizinis arba juridinis asmuo, kuriam pristatoma siunta ir kur ji toliau ruošinama ir (arba) parduodama. Pirmasis gavėjas taip pat pildo 18 langelį.
- 11 langelis: importuotojo pavadinimas ir adresas. Importuotojas – tai fizinis arba juridinis asmuo Europos bendrijoje, kuris pats arba jo atstovas pateikia siuntą išleidimui į laisvą apyvartą Europos bendrijoje.
- 13 langelis: atitinkamų produktų kodai pagal Kombinuotąją nomenklatūrą.
- 14 langelis: deklaruojamasis kiekis, nurodomas atitinkamais vienetais (neto masės kg, litrais ir pan.).
- 15 langelis: sertifikatą išdavusios įstaigos arba institucijos pareiškimas. Parašo ir antspaudo spalva turi skirtis nuo spausdinto teksto spalvos.
- 16 langelis: pildomas tik tuomet, kai įvežama Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 19 straipsnyje nustatyta tvarka. Pildo leidimą išdavusi valstybės narės kompetentinga institucija arba paskirta įstaiga arba institucija, jei įgaliojimai perduodami remiantis Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 13 straipsnio 7 dalies b punktu. Nepildomas, jei taikoma išlyga Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 13 straipsnio 7 dalies c punktui.
- 17 langelis: pildo atitinkama valstybės narės institucija siuntos patikros, atliekamos remiantis 13 straipsnio 1 dalimi, metu arba prieš siuntos ruošimą arba skirstymą Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 14 straipsnyje nustatytais aplinkybėmis.
- 18 langelis: priimdamas produktus pildo pirmasis gavėjas, atlikęs patikrinimą, nustatytą Reglamento (EB) Nr. 889/2008 34 straipsnyje.

VI PRIEDAS

PATIKRINIMO SERTIFIKATO IŠTRAUKOS PAVYZDYS**nurodytas 14 straipsnyje**

Nustatomas ištraukos pavyzdys taikomas:

- tekstui,
- formatui,
- langelių išdėstymui ir matmenims.

I EUROPOS BENDRIJĄ ĮVEŽAMŲ EKOLOGINIŲ PRODUKTŲ PATIKRINIMO SERTIFIKATO IŠTRAUKA Nr.

1. Pagrindinį patikrinimo sertifikatą išdavusioji įstaiga arba institucija (pavadinimas ir adresas)	2. Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2008 33 straipsnio 2 dalis ☐ arba 33 straipsnio 3 dalis ☐ arba Komisijos reglamento (EB) Nr. 1235/2008 19 straipsnis ☐	
3. Pagrindinio patikrinimo sertifikato eilės numeris	4. Leidimo identifikacijos kodas, remiantis 19 straipsniu	
5. Ūkio subjektas, suskirstęs pirminę siuntą į partijas (pavadinimas ir adresas)	6. Kontrolės įstaiga arba kontrolės institucija (pavadinimas ir adresas)	
7. Pirminės siuntos importuotojo pavadinimas ir adresas	8. Pirminę siuntą išsiuntusi šalis siuntėja	9. Bendras deklaruojamasis pirminės siuntos kiekis
10. Partijos, gautos suskirsčius siuntą, gavėjas (pavadinimas ir adresas)		
11. Ženklaai ir numeriai. Konteinerio Nr. Skaičius ir rūšis. Partijos prekės pavadinimas	12. Kodas pagal Kombinuotąją nomenklatūrą	13. Deklaruojamasis partijos kiekis
<p>14. Sertifikato ištrauką tvirtinančios atitinkamos valstybės narės institucijos pareiškimas.</p> <p>Ištrauka atitinka pirmiau nurodytą partiją, kuri buvo gauta suskirsčius patikrinimo sertifikate originale (eilės numeris pateikiamas 3 langelyje) nurodytą siuntą:</p> <p>Valstybė narė:</p> <p>Data</p> <p>Įgaliotojo asmens vardas, pavardė ir parašas Antspaudas</p>		
<p>15. Partijos gavėjo pareiškimas</p> <p>Patvirtinama, kad partijos priėmimas buvo atliktas taip, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 889/2008 33 straipsnyje.</p> <p>Bendrovės pavadinimas</p> <p>Data:</p> <p>Įgaliotojo asmens vardas, pavardė ir parašas</p>		

Pastabos

- Ištrauka Nr. ...: ištraukos numeris atitinka partijos, gautos suskirsčius pirminę siuntą, numerį.
- 1 langelis: trečiosios šalies institucija arba įstaiga, išdavusi pagrindinį patikrinimo sertifikatą.
- 2 langelis: šiame langelyje nurodomi EB reglamentai, tiesiogiai susiję su sertifikato išdavimu ir jo naudojimu; reikia pažymėti, kokia tvarka buvo įvežama pagrindinė siunta; žr. pagrindinio patikrinimo sertifikato 2 langelį.
- 3 langelis: pagrindinio sertifikato eilės numeris, kurį, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 13 straipsnio 4 dalimi, suteikia išdavusioji įstaiga arba institucija.
- 4 langelis: leidimo, suteikto remiantis Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 19 straipsniu, identifikacijos kodas; žr. pagrindinio patikrinimo sertifikato 4 langelį.
- 6 langelis: kontrolės institucija arba kontrolės įstaiga, atsakinga už siuntą suskirsčiusio ūkio subjekto patikrinimą.
- 7, 8 ir 9 langeliai: žr. pagrindinio patikrinimo sertifikatą.
- 10 langelis: partijos (gautos atlikus skirstymą) gavėjas Europos bendrijoje.
- 12 langelis: atitinkamų partijos produktų kodai pagal Kombinuotąją nomenklatūrą.
- 13 langelis: deklaruojamasis kiekis, nurodomas atitinkamais vienetais (neto masės kg, litrais ir pan.).
- 14 langelis: pildo atitinkama valstybės narės institucija kiekvienai partijai, gautai atlikus suskirstymą, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1235/2008 14 straipsnio 2 dalyje.
- 15 langelis: pildomas priimant partiją, kai gavėjas yra atlikęs patikrinimą, nustatytą Reglamento (EB) Nr. 889/2008 33 straipsnyje.

VII PRIEDAS

Atitikmenų lentelė, minima 20 straipsnyje

Reglamentas (EB) Nr. 345/2008	Reglamentas (EB) Nr. 605/2008	Šis reglamentas
—	1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnis
—	1 straipsnio 2 dalis	—
—	2 straipsnio įvadinė dalis ir 1 punktas	2 straipsnio įvadinė dalis ir 1 punktas
—	—	2 straipsnio 2 punktas
—	2 straipsnio 2 punktas	2 straipsnio 3 punktas
—	2 straipsnio 3 punktas	2 straipsnio 4 punktas
—	2 straipsnio 4 punktas	—
—	2 straipsnio 5 punktas	2 straipsnio 5 punktas
—	—	3 straipsnis
—	—	4 straipsnis
—	—	5 straipsnis
—	—	6 straipsnis
1 straipsnis	—	7 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	—	8 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	—	8 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	—	8 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 4 dalis	—	8 straipsnio 3 dalis ir 9 straipsnio 2 dalis
—	—	8 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 5 dalis	—	9 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 6 dalis	—	9 straipsnio 3 dalis ir 4 dalis
—	—	10 straipsnis
—	—	11 straipsnis
—	—	12 straipsnis
—	3 ir 4 straipsniai	13 straipsnis
—	5 straipsnis	14 straipsnis
—	6 straipsnis	15 straipsnis
—	—	16 straipsnis
—	—	17 straipsnis
—	7 straipsnio 1 dalis	—
—	7 straipsnio 2 dalis	—
—	—	18 straipsnis
—	—	19 straipsnis
3 straipsnis	8 straipsnis	20 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 345/2008	Reglamentas (EB) Nr. 605/2008	Šis reglamentas
4 straipsnis	9 straipsnis	21 straipsnis
II priedas	—	—
—	—	I priedas
—	—	II priedas
I priedas	—	III priedas
—	—	IV priedas
—	I priedas	V priedas
—	II priedas	VI priedas
III priedas	IV priedas	VII priedas

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1236/2008

2008 m. gruodžio 11 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1613/2000, nukrypstantį nuo Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 dėl produkto kilmės sąvokos apibrėžimo, naudojamo bendrųjų preferencijų schemos tikslams, kad būtų atsižvelgta į ypatingą Laoso situaciją, susijusią su tam tikru tekstilės eksportu į Bendriją

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

(4) 2008 m. spalio 9 d. laišku Laosas pateikė prašymą pratęsti leidžiančios nukrypti nuostatos galiojimą pagal Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 76 straipsnį.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

(5) Reglamento (EB) Nr. 1613/2000 galiojimą pratęsus paskutinį kartą Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1806/2006⁽⁶⁾, buvo tikimasi, kad prieš baigiant galioti leidžiančiai nukrypti nuostatai įsigalios naujos, paprastesnės ir vystymuisi palankesnės BLS kilmės taisyklės. Tačiau naujos BLS kilmės taisyklės dar nepriimtos ir šiuo metu manoma, kad tokios kilmės taisyklės iki 2009 m. pabaigos nebus taikomos.

atsižvelgdama į 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą⁽¹⁾, ypač į jo 247 straipsnį,

(6) Prašyme parodoma, kad taikant kilmės taisykles pakankamai apdorotoms ar perdirbtoms prekėms ir regioninei kumuliacijai būtų labai paveikti Laoso drabužių pramonės pajėgumai toliau eksportuoti į Bendriją ir nebūtų pritraukiamos investicijos. Dėl to šioje šalyje būtų toliau likviduojamas verslas ir didėtų nedarbas. Be to, manoma, kad taikant esamas BLS kilmės taisykles net ir trumpą laikotarpį, būtų daromas pirmiau aprašytas poveikis.

atsižvelgdama į 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas⁽²⁾, ypač į jo 76 straipsnį,

kadangi:

(1) 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 980/2005 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo⁽³⁾ Bendrija suteikė bendrųjų tarifų lengvatas Laosui. Reglamentas (EB) Nr. 980/2005 baigia galioti 2008 m. gruodžio 31 d., tačiau nuo 2009 m. sausio 1 d. jis bus pakeistas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 732/2008⁽⁴⁾, kuriuo patvirtinama, kad Bendrija teikia minėtas tarifų lengvatas Laosui.

(7) Pratęsiant leidžiančios nukrypti nuostatos galiojimą turėtų būti atsižvelgiama į laiką, būtiną naujoms BLS kilmės taisyklėms priimti ir įgyvendinti. Kadangi Laoso pramonės stabilumui ir augimui ypač svarbios ilgesniam laikotarpiui sudaromos sutartys, kurias vykdam naudojamasi leidžiančia nukrypti nuostata, šios nuostatos galiojimas turėtų būti pratęstas pakankamai ilgam laikotarpiui, kad ūkinės veiklos vykdytojai galėtų sudaryti tokias sutartis.

(2) Reglamente (EEB) Nr. 2454/93 nustatyta produktų kilmės sąvokos apibrėžtis, taikoma bendrųjų tarifų lengvatų sistemoje. Reglamente (EEB) Nr. 2454/93 taip pat numatyta leidžianti nukrypti nuo šios apibrėžties nuostata, skirta prašymą Bendrijai pateikusioms mažiausiai išsivysčiusioms šalims, kurioms taikomos lengvatos pagal bendrąją lengvatų sistemą (toliau – BLS).

(8) Tikslinga nustatyti, kad pradėjus taikyti naujas kilmės taisykles, Laoso gaminiam, kuriems šio metu taikomas lengvatinių tarifų režimas dėl leidžiančios nukrypti nuostatos, būtų nustatytas toks pat režimas taikant naujas kilmės taisykles. Tuomet leidžianti nukrypti nuostata bus nereikalinga. Siekiant užtikrinti, kad tai būtų aišku ūkinės veiklos vykdytojams, tikslinga panaikinti Reglamento (EB) Nr. 1613/2000 galiojimą nuo naujų kilmės taisyklių taikymo pradžios dienos.

(3) Laosas pasinaudojo šia leidžiančia nukrypti nuostata tam tikriems tekstilės gaminiams pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1613/2000⁽⁵⁾, kurio galiojimas buvo pratęstas keletą kartų ir baigiasi 2008 m. gruodžio 31 d.

(9) Todėl leidžiančios nukrypti nuostatos galiojimas turėtų būti pratęstas iki naujų kilmės taisyklių, nustatytinų Reglamentu (EEB) Nr. 2454/93, taikymo pradžios dienos, tačiau bet kuriuo atveju jis turėtų baigtis 2010 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

⁽²⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

⁽³⁾ OL L 169, 2005 6 30, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 211, 2008 8 6, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 185, 2000 7 25, p. 38.

⁽⁶⁾ OL L 343, 2006 12 8, p. 69.

- (10) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1613/2000 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (11) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Muitinės kodekso komiteto nuomonę,

leidžiamo priede nurodyto kiekvienos prekės metinio kiekio į Bendriją importuojamoms prekėms nuo 2000 m. liepos 15 d. iki Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 pakeitimo taikymo pradžios dienos, atsižvelgiant į produktų kilmės sąvokos apibrėžtį, taikomą bendrojoje lengvatų sistemoje, tačiau bet kuriuo atveju ji taikoma ne ilgiau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d.“

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1613/2000 2 straipsnis keičiamas taip:

„2 straipsnis

1 straipsnyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata taikoma tiesiogiai iš Laoso vežamoms ir neviršijant didžiausio

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 11 d.

Komisijos vardu

László KOVÁCS

Komisijos narys

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1237/2008

2008 m. gruodžio 11 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1043/2005, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3448/93 dėl eksporto grąžinamųjų išmokų už tam tikrus žemės ūkio produktus, eksportuojamus kaip į Sutarties I priedą neįtrauktos prekės, skyrimo sistemos ir tokių grąžinamųjų išmokų sumos nustatymo kriterijų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1993 m. gruodžio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3448/93, nustatantį prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms ⁽¹⁾, ypač į jo 8 straipsnio 3 dalies pirmąją pastraipą,

kadangi:

- (1) Pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 1043/2005 ⁽²⁾ 5 straipsnio 3 dalį, kai prekės yra naudojamos eksportuojamų prekių gamybai, grąžinamosios išmokos dydis, naudojamas apskaičiuojant sumą už kiekvieną pagrindinį produktą, produktus, gautus perdirbus pagrindinius produktus, arba produktus, prilyginamus vienai iš šių dviejų kategorijų ir panaudotus eksportuojamų prekių gamybai, yra toks pat, koks taikomas minėtoms gamybai naudojamoms prekėms, kai šios eksportuojamos neperdirbtos.
- (2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 19 straipsnio 1 dalį, jei tai reikalinga, atsižvelgiant į pasaulio prekybos kiaušinių albuminu, klasifikuojamu pagal KN kodus 3502 11 90 ir 3502 19 90, situaciją arba į konkrečias tam tikrų rinkų sąlygas, grąžinamosios išmokos už šias prekes gali būti skirstomos pagal jų paskirties vietą.
- (3) Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 5 straipsnio 3 dalį ir 19 straipsnio 1 dalį skaitant kartu galima neteisingai suprasti, kad prekėms, kurių sudedamoji dalis yra kiaušinių albuminas, eksportuojamoms į trečiąsias šalis, konkrečiai į Pietų Korėją, Japoniją, Malaiziją, Tailandą, Taivanį ir Filipinus, gali būti taikoma didesnė grąžinamosios išmokos norma, taikoma tik eksportuojamam į tas šalis neperdirbtam kiaušinių albuminui.

- (4) Todėl, aiškumo sumetimais ir siekiant apsaugoti Bendrijos finansinius interesus, reikia paaiškinti, kad Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 19 straipsnio 1 dalyje šioms šalims nustatyta didesnė grąžinamųjų išmokų norma gali būti taikoma tik eksportuojamam neperdirbtam kiaušinių albuminui.
- (5) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1043/2005 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (6) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Horizontaliųjų klausimų dėl prekybos perdirbtais žemės ūkio produktais, neišvardytais I priede, vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1043/2005 19 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Grąžinamosios išmokos už eksportuojamus neperdirbtą kazeiną, klasifikuojamą pagal KN kodą 3501 10, neperdirbtus kazeinatus, klasifikuojamus pagal KN kodą 3501 90 90, arba neperdirbtą kiaušinių albuminą, klasifikuojamą pagal KN kodus 3502 11 90 ir 3502 19 90, gali būti skirstomos pagal jų paskirties vietą, jei tai reikalinga dėl:

- a) pasaulio prekybos šiomis prekėmis situacijos; arba
- b) konkrečių tam tikrų rinkų sąlygų.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 11 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 318, 1993 12 20, p. 18.

⁽²⁾ OL L 172, 2005 7 5, p. 24.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1238/2008

2008 m. gruodžio 10 d.

kuriuo uždraudžiama su Ispanijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti didžiaakes siūlapekes vėgėles V, VI ir VII zonų Bendrijos vandenyse ir vandenyse, į kuriuos trečiosios valstybės neturi suverenių teisių arba kurie nepriklauso jų jurisdikcijai

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽¹⁾, ypač į jo 26 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2847/93, nustatantį bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą ⁽²⁾, ypač į jo 21 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2015/2006, Bendrijos žvejybos laivams nustatančiame tam tikrų giliavandenių žuvų išteklių žvejybos galimybes 2007 ir 2008 metais ⁽³⁾, nustatytos kvotos 2007 ir 2008 metams.
- (2) Pagal Komisijai pateiktą informaciją, žvejojami šio reglamento priede nurodytų išteklių žuvis, laivai, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra toje valstybėje registruoti, išnaudojo 2008 metams skirtą kvotą.

- (3) Todėl būtina uždrausti žvejoti, laikyti laivuose, perkrauti ir iškrauti tų išteklių žuvis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Kvotos išnaudojimas

Šio reglamento priede nurodytai valstybei narei 2008 metams skirta tame priede nurodytų išteklių žvejybos kvota laikoma išnaudota nuo tame priede nurodytos datos.

2 straipsnis

Draudimas

Nuo šio reglamento priede nustatytos dienos laivams, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra toje valstybėje registruoti, uždraudžiama žvejoti tame priede nurodytų išteklių žuvis. Po tos dienos taip pat draudžiama laivuose laikyti, perkrauti arba iškrauti tokių laivų sužvejotas minėtųjų išteklių žuvis.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 10 d.

Komisijos vardu

Fokion FOTIADIS

Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽²⁾ OL L 261, 1993 10 20, p. 1.

⁽³⁾ OL L 384, 2006 12 29, p. 28.

PRIEDAS

Nr.	10/DSS
Valstybė narė	ESP
Ištekliai	GFB/567-
Rūšis	Didžiaakė siūlapelekė vėgėlė (<i>Phycis blennoides</i>)
Zona	V, VI ir VII zonų Bendrijos vandenys ir vandenys, į kuriuos trečiosios valstybės neturi suverenių teisių arba kurie nepriklauso jų jurisdikcijai
Data	2008 9 30

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1239/2008

2008 m. gruodžio 10 d.

kuriuo atnaujinama atlantinių menkių žvejyba su Švedijos vėliava plaukiojančiais laivais Kategato sąsiauryje

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 20 d. Reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal bendrąją žuvininkystės politiką ⁽¹⁾, ypač į jo 26 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2847/93, nustatantį bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą ⁽²⁾, ypač į jo 21 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) 2008 m. sausio 16 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/2008, nustatančiu 2008 metams Bendrijos vandenyse ir Bendrijos laivams vandenyse, kuriuose reikalaujama nustatyti žvejybos apribojimus, taikomas tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos galimybes ir susijusias sąlygas ⁽³⁾, nustatomos kvotos 2008 metams.
- (2) 2008 m. gegužės 15 d. Švedija, remdamasi Reglamento (EEB) Nr. 2847/93 21 straipsnio 2 dalimi, Komisijai pranešė, kad nuo 2008 m. gegužės 19 d. nutraukia atlantinių menkių žvejybą Kategato sąsiauryje.
- (3) 2008 m. birželio 19 d. remdamasi Reglamento (EEB) Nr. 2847/93 21 straipsnio 3 dalimi ir Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 26 straipsnio 4 dalimi Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 585/2008, kuriuo uždraudžiama su Švedijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti atlan-

tines menkes Kategato sąsiauryje ⁽⁴⁾ nuo tos pačios dienos.

- (4) Remiantis informacija, kurią Komisija gavo iš Švedijos valdžios institucijų, Švedija dar neišnaudojo visos atlantinių menkių žvejybos kvotos Kategato sąsiauryje. Todėl su Švedijos vėliava plaukiojantiems ar Švedijoje registruotiems laivams atlantinių menkių žvejyba šiuose vandenyse turėtų būti leidžiama.
- (5) Kad ši atlantinių menkių kiekį būtų galima sužvejoti iki šių metų pabaigos, leidimas turėtų įsigalioti 2008 m. spalio 13 d.
- (6) Komisijos reglamentas (EB) Nr. 585/2008 turėtų būti panaikintas 2008 m. spalio 13 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 585/2008 panaikinamas.

2 straipsnis

ĮsigaliojimasŠis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2008 m. spalio 13 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 10 d.

Komisijos vardu

Fokion FOTIADIS

Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.⁽²⁾ OL L 261, 1993 10 20, p. 1.⁽³⁾ OL L 19, 2008 1 23, p. 1.⁽⁴⁾ OL L 162, 2008 6 21, p. 9.

PRIEDAS

Nr.	64 – Atnaujinimas
Valstybė narė	SWE
Ištekliai	COD/03AS.
Rūšis	Atlantinė menkė
Zona	Kategato sąsiauris
Data	2008 10 13

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1240/2008**2008 m. gruodžio 10 d.****iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 560/2005, nustatantį tam tikras konkrečias ribojančias priemones, taikytinas tam tikriems asmenims ir subjektams atsižvelgiant į padėtį Dramblio Kaulo Krante**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 560/2005, nustatantį tam tikras konkrečias ribojančias priemones, taikytinas tam tikriems asmenims ir subjektams atsižvelgiant į padėtį Dramblio Kaulo Krante ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio a dalį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 560/2005 I priede yra išvardyti fiziniai ir juridiniai asmenys bei subjektai, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai pagal tą reglamentą yra išaldomi.
- (2) 2006 m. gruodžio 18 d. ir 2008 m. spalio 21 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos sankcijų komitetas

nusprendė iš dalies pakeisti fizinių asmenų, kuriems turėtų būti taikomas fondų ir ekonominių išteklių išaldymas, sąrašą įrašydamas papildomą informaciją apie į sąrašą jau įtrauktus asmenis. Todėl I priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 560/2005 I priedas pakeičiamas šio reglamento priedo tekstu.

2 straipsnisŠis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 10 d.

Komisijos vardu
Eneko LANDÁBURU
Ryšių su užsieniu generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 95, 2005 4 14, p. 1.

PRIEDAS

„I PRIEDAS

2, 4 ir 7 straipsniuose minėtų fizinių ar juridinių asmenų arba subjektų sąrašas

- (1) Charles **Goudé Blé** (alias Gbapé Zadi). Adresas: Bloc P 170, Yopougon Selmer, Côte d'Ivoire, b) Hotel Ivoire, Abidjan, Cocody, Côte d'Ivoire. Gimimo data: 1972 1 1. Gimimo vieta: a) Guibéroua (Gagnoa), Dramblio Kaulo Krantas, b) Niagbrahio/Guiberoua, Dramblio Kaulo Krantas, c) Guiberoua, Dramblio Kaulo Krantas. Pilietybė: Dramblio Kaulo Kranto. Paso Nr.: a) 04LE66241 (Dramblio Kaulo Krantas, išduotas 2005 11 10, galioja iki 2008 11 9), b) AE/088 DH 12 (Dramblio Kaulo Kranto diplomatinis pasas, išduotas 2002 12 20, galioja iki 2005 12 11), c) 98LC39292 (Dramblio Kaulo Krantas, išduotas 2000 11 24, galioja iki 2003 11 23). Kelionės dokumentas Nr. C2310421 (Šveicarija, išduotas 2005 11 15, galioja iki 2005 12 31).

Kita informacija: 1) adresas a) 2001 metais, adresas b) nurodytas kelionės dokumente Nr. C2310421; 2) galimas *alias* arba pavardė: „Général“ arba „Génie de kpo“. 3) COJEP („Jaunųjų patriotų“) lyderis. Nuolatiniai vieši pareiškimai, skatinantys gadinti Jungtinių Tautų Organizacijos įrangą, imtis smurto prieš jos personalą ir užsieniečius; organizavo gatvės ginkluotų pajėgų vykdomus smurto veiksmus, įskaitant sumušimus, išžaginimus ir be teismo vykdomas egzekucijas, ir dalyvavo juos vykdam; grasino Jungtinėms Tautoms, Tarptautinei darbo grupei, politinei opozicijai ir nepriklausomai spaudai; sabotavo tarptautinių radijo stočių darbą; trukdė veikti Tarptautinei darbo grupei, Jungtinių Tautų veiksmams Dramblio Kaulo Krante, Prancūzijos pajėgoms, taip pat trukdė taikos procesui, nustatytam JT rezoliucijoje Nr. 1643 (2005).

- (2) Eugène N'goran Kouadio **Djué**. Gimimo data: a) 1966 1 1, b) 1969 12 20. Pilietybė: Dramblio Kaulo Kranto. Paso Nr.: 04LE017521 (išduotas 2005 2 10, galioja iki 2008 2 10).

Kita informacija: „Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire (UPLTCI)“ lyderis. Nuolatiniai vieši pareiškimai, skatinantys gadinti Jungtinių Tautų Organizacijos įrangą, imtis smurto prieš jos personalą ir užsieniečius; organizavo gatvės ginkluotų pajėgų vykdomus smurto veiksmus, įskaitant sumušimus, išžaginimus ir be teismo vykdomas egzekucijas, ir dalyvavo juos vykdam; trukdė veikti Tarptautinei darbo grupei, Jungtinių Tautų operacijoms Dramblio Kaulo Krante, Prancūzijos pajėgoms, taip pat trukdė taikos procesui, nustatytam JT rezoliucijoje Nr. 1643 (2005).

- (3) Martin Kouakou **Fofié**. Gimimo data: 1968 1 1. Gimimo vieta: Bohi, Dramblio Kaulo Krantas. Pilietybė: Dramblio Kaulo Kranto. Asmens tapatybės kortelės Nr. a) 2096927 (Burkina Fasas, išduota 2005 3 17), b) 970860100249 (Dramblio Kaulo Krantas, išduota 1997 8 5, galioja iki 2007 8 5).

Kita informacija: a) Burkina Faso pilietybės pažymėjimas: CNB N.076 (2003 2 17), tėvo vardas: Yao Koffi **Fofié**, motinos vardas: Ama Krouama **Kossonou**; b) Vyriausiasis kapralas naujųjų pajėgų komendantas, Korhogo vietovė. Jo vadovaujamos pajėgos į ginkluotas grupuotes verbavo vaikus kareivius, grobė asmenis, reikalavo atlikti priverstinį darbą, seksualiai išnaudojo moteris, vykdė savavališkus areštus ir be teismo vykdė egzekucijas, prieštaraujančias žmogaus teisių konvencijoms ir tarptautinei humanitarinei teisei; trukdė veikti Tarptautinei darbo grupei, Jungtinių Tautų operacijoms Dramblio Kaulo Krante, Prancūzijos pajėgoms, taip pat trukdė taikos procesui, nustatytam JT rezoliucijoje Nr. 1643 (2005).“

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2008 m. gegužės 20 d.

dėl Prancūzijos suteiktos pagalbos Žvejybos rizikos mažinimo fondui ir žvejybos įmonėms
(Valstybės pagalba C 9/06)

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 5636)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2008/936/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

Taip būtų pasiekta sistemos finansavimo pusiausvyra nenaudojant valstybės lėšų.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal minėto straipsnio nuostatas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) Komisija sužinojo tam tikrą informaciją apie nuo 2004 m. veikiančią fondą, kurio paskirtis – kompensuoti Prancūzijos žvejybos įmonėms pakilusių degalų kainą. Remiantis šia informacija minėto Fondo, vadinamojo Žvejybos rizikos mažinimo fondo (ŽRMF), paskirtis – sušvelninti žvejyboje naudojamų degalų kainos trumpalaikius svyravimus, tačiau praktikoje šioms įmonėms buvo suteikta galimybė įsigyti degalų už žymiai mažesnę nei rinkos kainą.
- (2) Iš pradžių buvo numatyta, kad šis fondas veiks tik iš šios profesijos narių įmokų. Fondo veikimo principas turėjo būti paprastas: fondas turėjo padengti dalį degalų išlaidų, kurios didesnės nei nustatyta litro degalų orientacinė kaina, o įmonės turėjo mokėti įnašus ŽRMF tada, jei degalų kaina vėl būtų mažesnė nei ši orientacinė kaina.

- (3) Tačiau atsižvelgdama į tai, kad degalų rinkos kaina visą laiką buvo daug didesnė už orientacinę kainą, Komisija darė prielaidą, kad ŽRMF galėjo veikti tik gaudamas iš valstybės finansinę paramą, o ši finansinė parama buvo valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnyje.

- (4) 2005 m. rugpjūčio 25 d. Komisija paprašė Prancūzijos iki 2005 m. rugsėjo 5 d. pranešti, ar valstybė ėmėsi ar ketino imtis specialių priemonių degalų kainų kilimui sustabdyti. Be to, Komisija priminė, kad, jei tokioms priemonėms buvo reikalinga valstybės pagalba, apie tai Komisijai turėjo būti pranešta pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

- (5) Kadangi atsakymas nebuvo gautas, remdamasi 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio (po pakeitimo, 88 straipsnio) taikymo taisykles⁽¹⁾, 10 straipsniu, 2005 m. rugsėjo 21 d. Komisija paprašė Prancūzijos per tris savaites pateikti su šiuo Fondu susijusią informaciją, kad galėtų išsiaiškinti, ar iš tikrųjų buvo suteikta valstybės pagalba ir prireikus, ar ši valstybės pagalba yra suderinama su bendrąja rinka.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

- (6) 2005 m. spalio 7 d. Prancūzija atsakė į 2005 m. rugpjūčio 25 d. Komisijos prašymą nurodydama, kad „Prancūzijoje nebuvo imtasi jokių su valstybės pagalbos sistema susijusių priemonių, kad būtų pašalinti dėl neseniai gerokai pakilusių degalų kainų iškilę sunkumai“. Tačiau Prancūzija nurodė, kad ji paskatino „šios profesijos darbuotojų iniciatyvą“ įkurti Žvejybos rizikos mažinimo fondą. Šiame laiške nebuvo minimi jokie iš valstybės išdo skirti avansai. Priešingai, iš Prancūzijos valdžios institucijų atsakymo galima numanyti, kad finansavimas iš darbuotojų valdomo Fondo buvo grindžiamas išimtinai dalyvių tarpusavio finansiniu pajėgumu.
- (7) 2005 m. spalio 21 d. Komisija Prancūzijos valdžios institucijoms priminė apie savo 2005 m. rugsėjo 21 d. oficialų prašymą pateikti informaciją apie ŽRMF ir nustatė naują dviejų savaičių laikotarpį.
- (8) Kadangi per nustatytą laiką Prancūzijos atsakymo negauta, Komisija nusprendė Prancūzijai išsiųsti įsakymą pateikti informaciją, kuri reikalinga šiam tyrimui, pagal minėto 10 straipsnio 3 dalį. Apie šį 2005 m. gruodžio 5 d. įsakymą Prancūzijai buvo pranešta 2005 m. gruodžio 6 d. ir atsakymui buvo skirtos trys savaitės.
- (9) Prancūzija atsakė 2005 m. gruodžio 21 d. laišku, kurį Komisija gavo 2005 m. gruodžio 27 dieną. Šiame laiške buvo nuoroda į ankstesnį gruodžio 6 d. atsakymą, gautą gruodžio 8 d., ir atsakymą į Komisijos 2005 m. rugsėjo 21 d. laišką (žr. šio sprendimo 5 konstatuojamąją dalį). Šiais dviem laiškais Prancūzija atsiuntė Komisijai ŽRMF įstatus ir tris susitarimus dėl valstybės grąžintino avanso skyrimo ŽRMF.
- (10) 2006 m. kovo 8 d., išnagrinėjusi šiuos atsakymus ir prie jų pridėtus dokumentus, Komisija pranešė Prancūzijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 659/1999 6 straipsnyje numatytą oficialią tyrimo procedūrą.
- (11) Komisijos sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą paskelbtas 2006 m. balandžio 19 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paprašė suinteresuotąsias šalis per mėnesį pateikti pastabas dėl minėtų priemonių.
- (12) 2006 m. balandžio 21 d. laišku Prancūzija pateikė savo pastabas valdžios institucijų pranešime. Prie šio pranešimo pridėti argumentai, kurie iš pradžių, atrodo, buvo skirti vidaus reikmėms. Šie argumentai paaiškina, kokios pozicijos reikia laikytis atsakant į Komisijos argumentus.
- (13) 2006 m. gegužės 17 d. Nanto advokatų kontora *Ménard, Quimbert et associés* (toliau – MQA) faksu pranešė apie savo ketinimą pateikti pastabas dėl ŽRMF vėliau ir paprašė nustatyti laikotarpį, per kurį ji gali tai padaryti. Komisija skyrė dar dvi savaites. Paskui, gegužės 17 d. paprastu laišku, kurį Komisija gavo gegužės 23 d., MQA atsiuntė gegužės 18 d. ŽRMF generalinio sekretoriaus p. de Feuardent pasirašytą atsakymą Jūrų bendradarbiavimo (pranc. *Coopération Maritime*) blanke. Trečiasis, gegužės 17 d. MQA laiškas, kurį Komisija gavo birželio 14 d., buvo „*nauja pastabų, kuriose pataisyta keletas darbuotojo klaidų, versija*“, o iš tikrųjų tai buvo iki tol Komisijai dar nepateikti dokumentai, papildantys minėtame p. de Feuardent atsakyme pateiktas pastabas, prie kurių pridėti su ŽRMF veikla susiję dokumentai (įstatai, instrukcijos, informacinės pastabos, įmokų mokėjimo sistema, Generalinės finansų inspekcijos ir Generalinės žemės ūkio ir žuvininkystės inspekcijos bendras išsipareigojimo laiškas). Galiausiai paskutiniame 2006 m. birželio 12 d. MQA laiške, kuris tą pačią dieną faksu buvo išsiųstas Komisijai ir susijęs su gegužės 19 d. laišku, „*kuriame klaidingai nurodyta gegužės 17 d. data, [Jums] siunčiamos 2006 m. gegužės 18 d. Jūrų bendradarbiavimo, savitarpio pagalbos ir kredito konfederacijos generalinio sekretoriaus p. de Feuardent pastabos*“. Tai buvo tos pačios papildomos pastabos kaip ir atsiųstos trečiuoju gegužės 17 d. laišku, bet be priedų.

⁽²⁾ OL C 91, 2006 4 19, p. 30.

- (14) 2006 m. birželio 14 d. Komisija išsiuntė Prancūzijai trečiąjį 2006 m. gegužės 17 d. MQA laišką (versija, kurioje, kaip skelbiama, pataisytos darbuotojo klaidos) ir paskutinįjį 2006 m. birželio 12 d. MQA laišką ir Prancūzijos paprašė pateikti pastabas per mėnesį. 2006 m. liepos 12 d. Prancūzija paprašė pratęsti laikotarpį iki rugsėjo 1 dienos. 2006 m. liepos 18 d. Komisija skyrė papildomą mėnesį. 2006 m. rugsėjo 26 d. Prancūzija atsakė, kad ji neturi jokių konkrečių pastabų, tačiau pažymėjo, kad 2006 m. gegužės 17(19 d.) MQA laiškei neatitinka p. de Feuarent pastabų. 2006 m. spalio 9 d. Komisija išsiuntė Prancūzijai duomenis apie iš MQA gautus laiškus ir paprašė Prancūzijos per dešimt dienų patvirtinti, kad Prancūzijos valdžios institucijos susipažino su p. de Feuarent atsakymu. 2006 m. spalio 23 d. Prancūzija atsakė, kad ji neturi šio atsakymo, kuris iš tikrųjų pirmiau nebuvo jos minėtas, nes jis buvo minėtas [MQA] birželio 12 d. laiške. Kadangi Prancūzija nurodė, kad šio laiško ji nėra gavusi, 2006 m. spalio 27 d. Komisija jį oficialiai atsiuntė ir paprašė galimas pastabas pateikti ne vėliau kaip lapkričio 15 dieną.
- (15) 2006 m. lapkričio 27 d. Prancūzija informavo Komisiją, kad dėl šio dokumento konkrečių pastabų ji neturi.
- 2. APRAŠYMAS**
- 2.1. ŽRMF ir jo veiklos aprašymas**
- (16) ŽRMF įkurtas kaip profesinė sąjunga remiantis 1884 m. kovo 21 d. Prancūzijos įstatymu, iš dalies pakeistu 1920 m. kovo 12 d. įstatymu. Įstatų projektą patvirtino 2004 m. vasario 10 d. vykęs steigiamasis susirinkimas, o pačiuose įstatuose nurodyta 2004 m. balandžio 9 d. data.
- (17) Pagal šių įstatų 4 straipsnį profsąjunga įkurta 99 metams. Jos buveinės Paryžiuje adresas: 24, rue du Rocher, t. y. toks pat kaip ir Jūrų bendradarbiavimo, savitarpio pagalbos ir kredito konfederacijos (toliau – Jūrų bendradarbiavimo konfederacija).
- (18) Pagal 7 straipsnį steigėjai yra Jūrų bendradarbiavimo konfederacija, centrinė prekybos ir plėtros organizacija CECOMER, mažmeninės prekybos kooperatinė bendrovė, kuri iš tikrųjų yra jūrų kooperatyvų centrinė prekybos organizacija, be kita ko, jos užduotis – žvejybos įmonių veiklai reikalingų medžiagų ir gaminių tiekimas, Smulkiosios žvejybos valdymo centras ir du žvejybos srityje veikiantys subjektai. 2004 m. vasario 10 d. steigiamasis susirinkimas šiuos penkis steigėjus paskyrė ŽRMF administratoriais iki 2007 m. vykiančio eilinio bendrojo susirinkimo. Taigi aišku, kad ŽRMF yra žuvininkystės sektoriaus ir su juo ekonomiškai susijusių subjektų darinys (jūrų kooperatyvai, centrinė prekybos organizacija, žvejybos įmonių valdymo centrai).
- (19) Norintys tapti nariais turi pateikti įrodymus, kad jų veikla susijusi su žvejyba, tačiau profesinė sąjunga gali priimti „bet kurį kitą subjektą, kuris yra pasirengęs profsąjungai teikti moralinę paramą“, tačiau šie nariai negali sudaryti daugiau kaip 5 % profesinės sąjungos narių skaičiaus. 2005 m. gruodžio 6 d. laiške Prancūzija patikslino, kad ŽRMF priklauso 2 013 narių ir 2 385 laivai, kurie sudaro 30 % Prancūzijos laivyno.
- (20) Įstatų 2 straipsnyje nurodyta: „Profesinės sąjungos paskirtis – plėtoti gaminius, kurie žvejybininkams užtikrina, kad bus padengta tokia rizika: dyzelino kainų svyravimas, jūros tarša ar su tarša susijusių sanitarinių sąlygų rizika, kvotų nustatymas ar labai sumažėjusios žvejybos galimybės ir su rinka susijusi rizika. Profesinė sąjunga pavadinama Žvejybos rizikos mažinimo fondu“. Taigi ŽRMF įkurtas kaip savitarpio draudimo bendrovė, kuri įmokas sumokėjusiems savo nariams skiria tam tikras išmokas.
- (21) Prancūzija perdavė trijų valstybės ir ŽRMF sudarytų susitarimų dėl gražintinų valstybės avansų skyrimo šiam Fondui kopijas. Šie avansai mokami per *Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture* (OFIMER). Pirmasis 2004 m. lapkričio 12 d. susitarimas sudarytas dėl 15 mln. EUR sumos, antrasis 2005 m. gegužės 27 d. susitarimas sudarytas dėl 10 mln. EUR sumos, o trečiasis 2005 m. spalio 11 d. susitarimas – dėl 40 mln. EUR sumos. Taigi pagal šiuos tris susitarimus ŽRMF buvo skirta 65 mln. EUR.
- (22) Be to, remiantis prie 2006 m. balandžio 21 d. Prancūzijos pranešimo pridėtais argumentais (žr. šio sprendimo 12 konstatuojamąją dalį) gali būti, kad ŽRMF buvo sumokėtas kitas 12 mln. EUR avansas (žr. šio sprendimo 40 konstatuojamąją dalį).

- (23) Pagal šių susitarimų 1 straipsnį „ŽRMF veikla finansuojama iš narių įmokų, iš kurių padengiamos dėl naftos kainų svyravimo atsirandančios išlaidos ir valdymo išlaidos.“ Iš šių susitarimų matyti, kad ŽRMF, nors pagal Įstatus oficialiai turi pakankamai plačius įgaliojimus, susijusius su užtikrinamomis išmokomis (žr. šio sprendimo 20 konstatuojamąją dalį), iš tikrųjų savo veiklą apribojo tik žvejybos įmonių išlaidų, patirtų dėl degalų kainų kilimo, padengimu.
- (24) Pagal 2004 m. lapkričio 12 d. susitarimo 2 straipsnį „avansu iš valstybės išdo siekiama nuo 2004 m. lapkričio 1 d. nustatyti finansinės apsaugos mechanizmą esant tarptautiniam naftos kainų svyravimui; šis avansas ateities rinkoje suteiks teisę į pasirinkimo sandorius. Fondo nariui mokama kompensacija bus lygi apskaičiuotam skirtumui tarp didžiausios nustatytos apdraustos kainos ir atitinkamo mėnesio vidutinės mėnesio kainos atskaitos rodiklio“. 2005 m. gegužės 27 d. susitarimo 2 straipsnio tekstas beveik toks pat: jame numatyta ne „nustatyti“ apsaugos mechanizmą, o „tęsti“ šio mechanizmo taikymą ir nurodyta, kad nuo 2005 m. kovo 1 d. apsauga galės būti naudojama avansui pagal šį susitarimą mokėti. Taip pat ir 2005 m. spalio 11 d. susitarimo 2 straipsnyje numatyta, kad Fondas tęsia savo finansavimo veiklą ir išmoka avansus „...nuo 2005 m. liepos 1 d. ir ne trumpiau kaip iki 2005 m. gruodžio 31 d. įgydamas teisę į pasirinkimo sandorius ateities rinkose ne daugiau kaip 17 euro centų už litrą“. Nurodyta, kad „Fondo nariams mokamos kompensacijos ne didesnės kaip apskaičiuotas skirtumas tarp 30 euro centų už litrą ir atitinkamo mėnesio vidutinės mėnesio atskaitos kainos, jei ši kaina didesnė kaip 30 euro centų už litrą.“
- (25) Iš ŽRMF išsamios instrukcijos aišku, kad šis apsaugos mechanizmas veikia ŽRMF ir įmonių narių sudarytų garantinių susitarimų pagrindu. Nariai moka 150 EUR nario mokesį, o vėliau garantinę įmoką, grindžiamą litrais išreikštu degalų kiekiu, apskaičiuojamą po 0,0035 cento už litrą degalų. Už tai žvejybos įmonės gauna pagal sunaudotą degalų kiekį, bet ne didesnę kaip apdrausta riba, apskaičiuojamą išmoką, kurios išsami apskaičiavimo tvarka nustatyta šioje instrukcijoje.
- (26) Šio sprendimo 21 konstatuojamojoje dalyje minėtų susitarimų 3 straipsnyje nurodoma, kad OFIMER moka avansus tik pateikus tam tikrus patvirtinamuosius dokumentus. Su šiais dokumentais turi būti pateikiamas ir ŽRMF sprendimus priimančio padalinio leidimą valdyti valstybės avansą suteikiantis protokolas, o pagal du pirmuosius susitarimus – ir išsamų šio avanso naudojimą bei numatomą biudžetą nurodantis protokolas. 2005 m. gruodžio 6 d. pranešime Prancūzija patvirtino, kad nurodyta 65 mln. EUR suma buvo iš tikrųjų skirta ŽRMF. Šiame pranešime ji patikslino, kad šie avansai skirti „ŽRMF veiklai per trumpą laiką užtikrinti laikotarpiui nuo 2004 m. lapkričio iki 2005 m. gruodžio pabaigos“.
- (27) Be to, ŽRMF įsipareigoja atlikti buhalterinę apskaitą, pagal kurią prireikus būtų galima nustatyti, kaip naudojami avansai ir koks yra išteklių bei išlaidų santykis. Buhalterinės apskaitos dokumentai turi būti saugomi dešimt metų ir pateikiami tam tikrų valstybės institucijų paprastu prašymu.
- (28) 4 straipsnyje nustatyta, kad ŽRMF ir OFIMER grąžinamiems avansams taikoma 4,45 % palūkanų norma. Pagal 2004 m. lapkričio 12 d. susitarimą skirta 15 mln. EUR suma turi būti grąžinta ne vėliau kaip 2006 m. lapkričio 1 d.; pagal 2005 m. gegužės 27 d. susitarimą skirta 10 mln. EUR suma – ne vėliau kaip 2007 m. gegužės 1 d., o pagal 2005 m. spalio 11 d. susitarimą skirta 40 mln. EUR suma – ne vėliau kaip 2007 m. liepos 1 dieną.
- (29) Pagal Prancūzijos valstybės ir Fondo pasirašytus tris (galbūt keturis) susitarimus remiantis Įstatų 2 straipsnyje nustatytu pirmuoju tikslu (užtikrinti žvejybos įmonėms su dyzelino kainų svyravimu susijusios rizikos padengimą) ŽRMF veikla yra dvejopa:
- a) imtis veiksmų naftos kainų svyravimams, įsigyjant teisę į pasirinkimo sandorius ateities naftos rinkose, sustabdyti; ir

b) iš dalies kompensuoti Fondo narėmis esančių įmonių išlaidas jų laivų degalams, kai degalų kaina viršija tam tikrą nustatytą dydį.

(30) Valstybės pagalbos atžvilgiu, Fondas turi būti vertinamas dviem požiūriais: pirma, kaip ateities rinkose veikiantis ekonominis subjektas ir, antra, kai jo lėšos naudojamos kompensuoti daliai žvejybos įmonių degalų išlaidų, siekiant sumažinti jų einamąsias išlaidas.

2.2. Priežastys, dėl kurių pradėta oficiali tyrimo procedūra

(31) Priežastys, dėl kurių pradėta oficiali tyrimo procedūra, yra tokios.

2.2.1. Dėl teisės į pasirinkimo sandorius ateities rinkose įgijimo

(32) ŽRMF suteiktas avansas gali būti laikomas trumpalaikę paskola, kuriai taikoma 4,45 % palūkanų norma. Tačiau Komisija pažymi, kad Fondas neturi jokio nekilnojamojo turto, o jo nuosavas kapitalas yra labai mažas, nes jį sudaro tik narių įmokos. Todėl bankas niekada nebūtų suteikęs tokios paskolos.

(33) Taigi, palyginti su kitomis įmonėmis, veikiančiomis tose pačiose ateities rinkose, Fondas turi finansinį pranašumą. Šį pranašumą sudaro valstybės pagalba Fondui. Jokia EB sutarties 87 straipsnio ar Gairių, kurias Komisija priėmė dėl valstybės pagalbos sistemos tikrinimo, nuostata neleidžia šio pranašumo laikyti suderinamu su bendrąja rinka.

(34) Be to, dėl šios veiklos ŽRMF narėmis esančios žvejybos įmonės gali pirkti degalus mažesnėmis kainomis. Tai yra pagalba, dėl kurios įmonių, gaunančių Fondo paramą, einamosios išlaidos sumažėja. Taigi pagal Gairių dėl valstybės pagalbos žuvininkystei ir akvakultūrai tikrinimo⁽³⁾ 3.7 pastraipą ši pagalba, jei ji teikiama be jokių įsipareigojimų, įprastai nėra suderinama su bendrąja rinka.

2.2.2. Dėl dalies žvejybos įmonių išlaidų degalams pirkti kompensavimo

(35) Kaip pirmiau minėta, tai yra pagalba, dėl kurios Fondo narėmis esančių įmonių einamosios išlaidos sumažėja. Šiuo atveju taip pat jokia EB sutarties 87 straipsnio ar Gairių, kurias Komisija priėmė dėl valstybės pagalbos

sistemos tikrinimo, nuostata neleidžia jos laikyti suderinama su bendrąja rinka. Be to, pagal žuvininkystės sektorių reglamentuojančių Gairių 3.7 pastraipą tokia pagalbos veiklai rūšis, jei ji teikiama be jokių įsipareigojimų, turi būti laikoma nesuderinama su bendrąja rinka.

2.2.3. Išvada

(36) Atsižvelgdama į visą turimą informaciją Komisija nusprendė, kad kyla rimtų abejonių dėl šios pagalbos priemonės, kuri suteikta pačiam ŽRMF ir jo narėmis esančioms žvejybos įmonėms, suderinamumo su bendrąja rinka.

3. PRANCŪZIJOS IR SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

3.1. Prancūzijos pastabos

(37) Prancūzija pateikė pastabas 2006 m. balandžio 21 d. laiške. Vėliau nebuvo pateikta jokių papildomų pastabų dėl ŽRMF ir MQA pateiktų argumentų.

(38) Prancūzija tvirtina, kad Komisijos analizė turėtų būti grindžiama atsižvelgiant į valstybės skirtų avansų pobūdį ir skyrimo sąlygas, o ne į ŽRMF veiklą.

(39) Šiuo klausimu ji nurodo:

— galiojančios palūkanų normos yra didesnės nei atskaitinės palūkanų normos, Komisijai nurodytos nustatyti, ar buvo skirta valstybės pagalba suteikiant lengvatinę paskolą,

— ši priemonė negali būti laikoma valstybės pagalba, nes grąžinimo terminas nepasibaigė. Šiuo požiūriu Prancūzija primena, kad grąžinimo terminai atitinkamai nustatyti 2006 m. lapkričio 1 d., 2007 m. gegužės 1 d. ir 2007 m. liepos 1 dieną,

— Komisijos argumentas, kad joks bankas ŽRMF nebūtų skyręs tokios paskolos, yra nepagrįstas, nes galėjo būti nustatyti laidavimo mechanizmai. Be to, Prancūzija pabrėžia, kad ŽRMF yra vienintelė profesinė organizacija, jungianti ateities naftos rinkose siekiančias veikti žvejybos įmones, o narystė šiame Fonde yra savanoriška.

⁽³⁾ OL C 229, 2004 9 14, p. 5.

- (40) Galiausiai Komisija pažymi, kad prie atsakymo pridėtuose argumentuose (žr. šio sprendimo 12 konstatuojamąją dalį) Prancūzija nurodo, jog „nebūtina paminėti, kad buvo priimtas sprendimas dėl 12 mln. EUR avanso, nes iki šiol susitarimas nepasirašytas, tačiau šis klausimas turi būti išspręstas. Siūloma nurodyti, kad šiuo metu jis yra sprendžiamas“.

3.2. ŽRMF pastabos

- (41) Komisija iš MQA gavo keletą skirtingo turinio laišku, kurie buvo atsiųsti nesilaikant sistemos (išsamiau žr. šio sprendimo 13 konstatuojamąją dalį), juos galima apibendrinti taip: 2006 m. gegužės 18 d. ŽRMF generalinio sekretoriaus pasirašytas atsakymas Jūrų bendradarbiavimo (pranc. *Coopération Maritime*) blanke ir MQA papildomos pastabos ŽRMF naudai, prie kurių pridėti su ŽRMF veikla susiję dokumentai (Įstatai, instrukcijos, informacinės pastabos, mokymų mokėjimo sistema, Generalinės finansų inspekcijos ir Generalinės žemės ūkio ir žuvininkystės inspekcijos bendras įsipareigojimo laiškas).

- (42) Išnagrinėjus iš MQA gautus dokumentus matyti, kad ŽRMF pritaria Prancūzijos argumentui, jog negalima iš anksto nuspręsti „visiškai ir paprastai panaikinti ateities skolą“, nes nebuvo nustatyta jokių su jos grąžinimu susijusių pažeidimų. Toliau, priešingai nei Prancūzija, ŽRMF savo argumentus grindžia atsižvelgdamas ne į pagalbos pobūdį ir skyrimo sąlygas, o į Fondo įstatus ir veiklą.

- (43) ŽRMF poziciją, ginčijant valstybės pagalbos ar jos nesuderinamumo su bendrąja rinka ir Prancūzijos valstybės skirtų avansų pobūdį, galima apibendrinti taip:

- ŽRMF nėra įprastas ekonominis subjektas, nes tai yra profesinė sąjunga, kuri veikia išimtinai narių interesais nesiekdama pelno ir yra „rizikos mažinimo organizacija“. Taigi, kai ji organizuoja rizikos draudimą nustatydama kompensavimo sistemą, grindžiamą atskaitine kaina, ji veikia ne kaip įprastas komercinis subjektas, o kaip „naftos produktų vartotojus, siekiančius ne kištis į rinką, o apsisaugoti nuo jos poveikio, jungiantis subjektas“. Teoriškai jis įkurtas kaip galintis savarankiškai apsirūpinti, nes numatyta, kad mokėtose įmokos galbūt bus grąžintos ir nepanaudotos. Be to,

ŽRMF primygtinai teigia, kad jo valdymas visiškai skaidrus. Kadangi savo naudai jis nesiverčia jokia ekonomine veikla, tai jis negali daryti poveikio atitinkamai ateities rinkai. Taip pat ŽRMF mini bendrą Generalinės finansų inspekcijos ir Žemės ūkio ir žvejybos inspekcijos atliktą auditą,

- ŽRMF nedaro poveikio atitinkamai rinkai, nes žvejybos produktų rinkoje konkurenciją iškraipo skirtinga nacionalinė politika, kuria remiantis įgyvendinama bendra žvejybos politika. Taigi rinka turėtų būti analizuojama kaip „mažų regioninių rinkų mozaika“. Todėl šis kišimasis nepakeičia prekybos sąlygų. Be to, ŽRMF nurodo, kad konkurencija turi būti analizuojama labai išsamiai (atsižvelgiant į aplinkybes), nes labai didelę einamųjų žvejybos išlaidų dalį didina ir iškraipo būtent Bendrijos priemonėse nustatyti „mokesčiai“ ir „baudos“, o tai visiškai neatitinka didelės atviros rinkos sampratos.

- (44) Iš tikrųjų ŽRMF įsikišimu siekiama palengvinti žvejybą regione ir sukliudyti jūriniam laivams plaukioti artimiausiose priegose ar tralerius nukreipti į specialius žvejybos plotus, kuriuose reikia mažiau energijos. Juo siekiama prisitaikymo etape saugoti išteklius, pusiausvyrą ir sistemos įvairovę. Taip ŽRMF numatė sanavimo ir restruktūrizavimo planus ir siektą nustatytos *de minimis* pagalbos ribos padidinimą. Dėl šių priežasčių ŽRMF pateikia tokius argumentus:

- nebūtų tikslo sakyti, kad valstybė skyrė avansus nenustatydama jokių sąlygų, nes, priešingai, jie buvo skirti „su sąlyga, kad bus nedelsiant skaidriai valdomi [ir] visų pirma laikantis tvarios politikos apibrėžties, kurią pateikė generalinė inspekcija“,

- kiek daugiau nei trečdalis paramos (25 mln. EUR iš 65 mln. EUR) buvo tiesiogiai susiję su avansais samdomiesiems darbuotojams, taigi ji turėtų būti nagrinėjama kaip tiesioginė socialinė pagalba,

- pagalba buvo skirta dėl nepaprastos padėties, nes Komisija pati teigia, kad šiame sektoriuje yra labai didelių ekonominių ir socialinių sunkumų,

— ŽRMF pažymi, kad pagal Prancūzijos teisę jam taikoma civilinė atsakomybė ir ši atsakomybė yra neribota. Dėl šios priežasties nesant su grąžinimu susijusių pažeidimų, Komisijos nurodyto kriterijaus, kuriuo remiantis ši pagalba laikoma valstybės pagalba, nepakanka.

- (45) Galiausiai MQA su savo pastabomis atsiuntė dviejų už biudžetą atsakingo ministro laiškų, kurie buvo siųsti ŽRMF, kopijas, kuriose nurodyta, kad ŽRMF ir visiems jo nariams taikomos mokesčių priemonės. Šios priemonės pasireiškia tuo, kad ŽRMF atleidžiamas nuo bendrovių mokesčio bei galbūt ir nuo profesinio mokesčio, o žvejybos įmonių savininkai turi galimybę iš savo apmokestinamųjų pajamų atimti profesinei sąjungai sumokėtas įmokas.

4. VERTINIMAS

- (46) Šis sprendimas nesusijęs su 45 konstatuojamojoje dalyje minėtomis mokesčių lengvatomis. Iš tikrųjų tuo metu, kai priėmė sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą, Komisija apie jas nežinojo. Šios mokesčių lengvatos specialiai nagrinėjamos byloje NN 38/2007, siekiant nustatyti, ar jos atitinka valstybės pagalbą ir, jei taip yra, ar ši pagalba suderinama su bendrąja rinka.
- (47) Valstybės pagalbos požiūriu ŽRMF paskirtis turi būti vertinama dviem požiūriais:

— visų pirma, jo paskirtis įgyti teisę į finansinius pasirinkimo sandorius ateities rinkose. Nors tai nėra konkrečiai nurodyta, akivaizdu, kad minėtos ateities rinkos susijusios su nafta ar iš jos gaminamais produktais. Todėl aišku, kad ŽRMF, nors įsteigtas kaip profesinė sąjunga, įgydamas teisę į pasirinkimo sandorius šiose ateities rinkose dalyvauja lygiai kaip tai darytų tokiose rinkose pagal rinkos ekonomikos taisykles dalyvaujanti įprasta privati bendrovė. Pagalba įgyjant teisę į pasirinkimo sandorius ateities rinkose bus nagrinėjama toliau, šio sprendimo 4.1 dalyje,

— antra, ŽRMF paskirtis – jo narėmis esančioms žvejybos įmonėms mokėti skirtumą tarp vidutinės

atskaitinės mėnesio kainos ir (pagal 2004 m. lapkričio 12 d. bei pagal 2005 m. gegužės 27 d. susitarimus) „didžiausios apdraustos kainos“ arba (pagal 2005 m. spalio 11 d. susitarimą) 30 euro centų už litrą kainos, jei vidutinės mėnesio kainos atskaitinis rodiklis yra didesnis už šią kainą. Vidutinę atskaitinę mėnesio kainą nustato ŽRMF. Už degalų pirkimą žvejybos įmonėms ŽRMF išmokėtos kompensacijos bus nagrinėjamos toliau, šio sprendimo 4.2 dalyje.

4.1. Pagalba ŽRMF: pagalba įgyjant teisę į pasirinkimo sandorius ateities rinkose

4.1.1. Valstybės pagalbos buvimas

4.1.1.1. ŽRMF – įmonė, kaip ji apibrėžta EB sutarties 87 straipsnyje

- (48) Visų pirma reikia nustatyti, ar ŽRMF gali būti laikomas įmone. Jei jis negali būti laikomas įmone, ŽRMF netaikoma 87 straipsnio 1 dalis. Šiuo klausimu Komisija primena, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką konkurencijos teisėje sąvoka „įmonė“ apima bet kurią ekonominę veiklą vykdančią subjektą, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar finansavimo būdus⁽⁴⁾. Veikla, kuria teikiamos prekės ar paslaugos tam tikroje apibrėžtoje rinkoje, yra laikoma ekonomine veikla⁽⁵⁾.

- (49) Įprastai pirminės žaliavos gaminių ateities rinkoje dalyvaujančios bendrovės yra pagal rinkos ekonomikos taisykles veikiančios privačios bendrovės. Šiose ateities rinkose veikiantys subjektai siekia, kad produkto pirkimo kaina tuo atveju, jei ateityje jis bus perkamas už įprastą rinkos kainą, skirtąsi nuo tos kainos, kuri nurodyta pasirinkimo sandoryje. Taigi tokioje rinkoje veikiantis subjektas prisiima riziką, susijusią su negalėjimu prognozuoti kainų kitimo. Šiuo atveju ŽRMF kaip subjektas iš tiesų veikė naftos produktų ateities rinkose. Todėl jis taip pat yra ir žuvininkystės sektoriaus ekonominis subjektas, nes bendrovę CECOMER, kuri yra ŽRMF steigėjas ir administratorius bei centrinis jūrų kooperatyvų prekybos subjektas, aprūpina degalais už kitokią kainą nei ta, už kurią ši bendrovė įsigytų degalus įprastoje rinkoje. Jei sudaromas pasirinkimo sandoris, tai yra spekuliaciniai veiksmai, yra sėkmingas, tai kooperatyvams perleidžiamų degalų kaina yra mažesnė už rinkos kainą. Taigi

⁽⁴⁾ 1993 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-159/91 ir C-160/91, *AGF-Cancava*, Rink. 1993, p. I-637.

⁽⁵⁾ 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Cassa di Risparmio*, C-222/04, Rink. 2006, p. I-289.

ŽRMF prisiima riziką tikėdamasis, kad finansiniu požiūriu ši rizika jam bus naudinga. Vėliau jūrų kooperatyvai savo ruožtu perparduoda degalus žvejybos įmonėms atsižvelgdami į kainą, už kurią juos įsigijo iš CECOMER. ŽRMF veiksmų, kuriais įgytų degalų nuosavybė perleista CECOMER, mažmeninės prekybos kooperatinei bendrovei, pobūdis nėra žinomas; tačiau, nors CECOMER yra ŽRMF steigėjas, kalbama apie sandorius tarp dviejų savarankiškų subjektų. Šie nuosavybės į degalus perleidimo sandoriai nagrinėjami kaip sutartiniai; iš tikrųjų, nors yra didelė galimybė, kad jiems būdingi specialūs požymiai, susitarimai pagal kuriuos buvo atlikti šie veiksmai vis dėlto yra privatinės teisės reglamentuojami susitarimai ir taip pat privatinės teisės reglamentuojamos sutartys. Akivaizdu, kad ŽRMF veikla, kuri pasireiškia jo dalyvavimu naftos produktų ateities rinkose ir šio produkto pirkimu siekiant jį perleisti CECOMER, komercinei bendrovei, yra ekonominio pobūdžio veikla. Be kita ko, sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo: „ŽRMF paskirtis – suteikti galimybę įgyti teisę į pasirinkimo sandorius ateities rinkose. Nors tai ir nėra konkrečiai nurodyta, akivaizdu, kad minėtos ateities rinkos susijusios su nafta ar iš jos gaminamais produktais. Todėl aišku, kad ŽRMF, nors įsteigtas kaip profesinė sąjunga, pirkdamas ir pardudamas teisę į pasirinkimo sandorius veikia šiose ateities rinkose lygiai kaip tai darytų tokiose rinkose pagal rinkos ekonomikos taisykles veikianti įprasta privati bendrovė“. Prancūzija ir ŽRMF savo atsakymuose neginčijo, kad ŽRMF atliko tokius teisės į pasirinkimo sandorius pirkimo ir pardavimo veiksmus. Šio klausimo Prancūzija nekomentuoja; o ŽRMF tik pažymi, kad „ŽRMF pasaulinėje „commodities“ rinkoje dalyvavo kartu su makleriais ir specializuotomis finansinėmis įstaigomis. Sunku būtų įsivaizduoti konkurencingesnę, platesnę ir rizikingesnę rinką. Todėl Fondas neturėjo jokių nei su tarifais, nei su ypatingomis sąlygomis siejamų pranašumų, palyginti su kitais ekonominiais subjektais... Taigi belieka išspręsti klausimą dėl skirtų avansų kilmės...“; matyti, kad Fondas neginčija Komisijos teiginio, jog ateities rinkose jis veikė kaip įprastas subjektas. Be to, reikia pažymėti, kad Fondo paskirtis visai nėra valstybės lėšų administravimas užtikrinant visuomenės interesą. Taip pat Fondo paskirtimi negali būti laikomas ir Valstybės ar jos kontroliuojamos organizacijos viešosios valdžios prerogatyvų įgyvendinimas.

- (50) Taigi akivaizdu, kad ŽRMF turi būti laikomas bendrove, kaip ji apibrėžiama pagal Bendrijos konkurencijos teisę. Nereikia gilintis į jos prigimtį ir statusą. Visų pirma ta aplinkybė, kad Fondas galbūt nesiekia pelno, yra nesvarbi. Kita vertus, jei pakartodami paties ŽRMF formuluotę, Fondą laikysime „naftos produktų vartotojus, siekiančius ne įsikišti į rinką, o apsisaugoti nuo jos poveikio, jungiančiu subjektu“, tai iš tikrųjų šie „vartotojai“ yra einamasis išlaidas siekiantys sumažinti ekonominiai subjektai (jūrų kooperatyvai ir žvejybos įmonės). Tačiau tokia visiškai logiška ekonominių subjektų reakcija neleidžia jų laikyti individualiais vartotojais, kaip tai apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 2 dalies a punkte, pagal kurį leidžiama teikti socialinę pagalbą individualiems vartotojams. Taigi Prancūzijos ir paties ŽRMF pateikti argumentai, susiję su Fondo statusu, jo veikimo būdu, paskir-

timi bei specifine padėtimi naftos produktų rinkoje, turi būti atmesti.

4.1.1.2. Privataus kreditoriaus principas ⁽⁶⁾

- (51) Komisijos nuomone, šioje byloje valstybės pagalbos buvimą reikia įvertinti taikant privataus kreditoriaus principą.
- (52) Trijų avansų, kurių skyrimo sąlygos žinomos, lėšos turėjo būti gražintos taikant 4,45 % palūkanų normą. Dėl galimo ketvirtojo avanso, t. y. 12 mln. EUR, galima daryti prielaidą, kad jis buvo skirtas tokiomis pačiomis arba labai panašiomis sąlygomis. Taigi praktiškai ši valstybės skirta suma atitinka suteiktą paskolą, už kurią mokamos minėtos palūkanos. Tiesa, ši palūkanų norma yra didesnė už Komisijos taikomą atskaitinę palūkanų normą, siekiant nustatyti valstybės pagalbos buvimą suteikiant lengvatinę paskolą, ši atskaitinė palūkanų norma 2004 m. nustatyta 4,43 % ⁽⁷⁾, o nuo 2005 m. sausio 1 d. – 4,08 % ⁽⁸⁾. Todėl teoriškai valstybės pagalbos skiriant avansus galėjo nebūti tuo atveju, jei avansai buvo skirti taikant įprastas rinkos ekonomikos taisykles.
- (53) Tačiau Komisija mano, kad šie avansai buvo skirti ne pagal įprastas rinkos ekonomikos taisykles, nes joks privatus kreditorius nebūtų sutikęs skirti nagrinėjamas sumas nepateikus garantijos dėl ŽRMF veiklos patikimumo ir galimybės išieškoti pasibaigus terminui.
- (54) Pradinį ŽRMF kapitalą sudarė narių įmokos (žr. 23 ir 25 konstatuojamąsias dalis). Nei Prancūzija, nei ŽRMF nepateikė duomenų, kokias pajamas sudarė šios įmokos. Beje, kaip nurodyta prie 2006 m. balandžio 21 d. atsakymo pridėtuose argumentuose, Prancūzijos valdžios institucijos mano, prieš tai nurodžiusios, jog „rengiant 2005 m. gruodžio 6 d. atsakymą, šiuos duomenis siūlyta pateikti projekte, tačiau projektą suderinus su ministerijomis, šie duomenys buvo išbraukti“, kad „pateikti atsakymą šiuo metu nėra būtina“.

⁽⁶⁾ 1999 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ispanija prieš Komisiją*, C-342/96, Rink. 1999, p. I-2459; 1999 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *DMTransports*, C-256/97, Rink. 1999, p. I-3913; 2002 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Andrès Molina*, T-152/99, Rink. 2002, p. II-3049.

⁽⁷⁾ OL C 307, 2003 12 17, p. 11.

⁽⁸⁾ OL C 220, 2005 9 8, p. 2.

- (55) Tačiau Komisija daro prielaidą, kad tai santykinai nedidelės sumos, palyginti su galimomis išlaidomis. Iš tikrųjų remiantis ŽRMF generalinio sekretoriaus pasirašytame atsakyme, 2004 m. lapkričio mėn. „Išsamioje ŽRMF instrukcijoje“ ir 2006 m. sausio mėn. „ŽRMF informacijoje pažymoje“ nurodytais duomenimis, galima apytiksliai apskaičiuoti: apie 2 500 narių (ŽRMF narių skaičių nurodė Prancūzijos valdžios institucijos) moka po 150 EUR narystės mokesčių, t. y. 375 000 EUR, prie kurių reikia pridėti pačią rizikos garantinę įmoką (žr. 25 konstatuojamąją dalį). Jei darysime prielaidą, kad visas sunaudojamas dyzelino kiekis yra apdraudžiamas, ir remsimės ŽRMF nurodytu orientaciniu 24 metrų tralerio sunaudojamu kiekiu (apie 10 tonų degalų per savaitę), darydami prielaidą, kad jis dirba 48 savaites per metus, t. y. sunaudoja 480 tonų degalų (nors greičiausiai darbo savaitę skaičius yra nuo 38 iki 40, o ne 48), o vieno ŽRMF įnašo vertė – 0,0035 EUR už litrą, tai apskaičiuosime, kad už 2 500 laivų iš viso sumokama 4 200 000 EUR per metus. Trečiasis įstatuose numatytas galimas įmokų šaltinis – profesinės sąjungos galimybė priimti „bet kurią kitą subjektą, kuris yra pasirengęs profesinei sąjungai teikti moralinę paramą“, tačiau šie nariai negali sudaryti daugiau kaip 5 % narių. Tikriausiai kalbama apie nedidelę sumą. Kadangi nėra jokių duomenų apie šių moralinę pagalbą pasirengusių teikti narių skaičių ir jų mokamų įnašų dydį, tai darysime pačią palankiausią prielaidą, kad gaunamos papildomos 125 000 EUR pajamos (125 nariai, kurių veikla nesusijusi su žvejyba, t. y. pagal ŽRMF įstatus didžiausias leidžiamas skaičius) [5 % nuo 2 500 narių] × 1 000 EUR).
- (56) Taigi iš įvairių įmokų gautos pajamos sudarytų 4 200 000 + 375 000 + 125 000, t. y. 4 700 000 EUR per metus. Tai būtų labai optimistiški skaičiai gauti skaičiuojant 48 savaites per metus dirbančio 24 metrų tralerio orientacinį sunaudojamą degalų kiekį ir remiantis prielaida, kad visas sunaudotas degalų kiekis yra apdraustas. Tai Komisijai svarbu tik tam, kad išsiaiškintų, kokios teoriškai galėjo būti ŽRMF didžiausios pajamos. Taigi, jei Prancūzija nurodo, kad nariams priklausė 2 385 laivai, iš kurių nemažą dalį sudaro trumpesni kaip 12 metrų pakrančių žvejybos laivai, kurie per metus sunaudoja veikiau apie 200 tonų kuro, o ne pirmiau skaičiavimams taikytas 480 tonų, tai gali būti, kad tikroji suma yra gerokai mažesnė. Iš tikrųjų atsižvelgiant į tai, kad Prancūzijos laivynui priklauso apie 1 500 laivų, kurie trumpesni kaip 12 metrų, ir kad 95,3 % šio dydžio laivų yra apdrausti ŽRMF⁽⁹⁾, t. y. apie 1 400 laivų, iš
- to galima daryti išvadą, kad apie 1 000 laivų, kurie trumpesni kaip 12 metrų, taip pat yra apdrausti ŽRMF. Taigi metinių pajamų suma tikrai yra mažesnė už minėtą 4,7 mln. EUR sumą.
- (57) Atlikusi šiuos prielaidomis grindžiamus skaičiavimus, Komisija pažymi, kad ŽRMF neturi jokio nekilnojamojo turto, o, kita vertus, jo kilnojamasis turtas, kurį sudaro tik narių įmokos, yra labai mažas. Dėl šios priežasties Komisija mano, kad įprastomis rinkos ekonomikos sąlygomis bankas, pavyzdžiui *Crédit Maritime*, kuris pats prisistato kaip „įprastas žvejybos sektoriaus partneris“, niekada nebūtų paskolinęs (arba „suteikęs avansų“, kalbant Valsybės ir ŽRMF sudarytuose susitarimuose vartojamais terminais) nagrinėjamų sumų (netgi tik dalies šių sumų), kad ŽRMF dalyvautų ateities rinkoje, jei nebūtų iš anksto gavęs pagrįsto galimo mokumo užtikrinimo pasibaigus paskolos laikui.
- (58) Prancūzija prieštarauja šiai išvadai ir nurodo, kad „šis argumentas nepagrįstas jokia konkrečia banko apklausa ir kad galėjo būti nustatyta laidavimo sistema“. Tačiau iš Nacionalinių finansų patarėjų ir ekspertų rūmų (pranc. *Chambre nationale des conseils et experts financiers*)⁽¹⁰⁾ atliktos trisdešimt penkių bankų apklausos pakankamai aiškiai matyti, kokius reikalavimus skirdami paskolas Prancūzijos bankai įprastai kelia savo klientams. Siekdami apsisaugoti nuo kredito rizikos, banko įstaigų vadovai klientams nustato apibrėžtus reikalavimus, kurie grindžiami tam tikrais rodikliais, kuriais remiantis galima analizuoti įmonės finansinį patikimumą ir pajėgumą sumokėti skolą atsižvelgiant į tam tikrus kriterijus, pavyzdžiui, nuosavą kapitalą, veiklos ataskaitą, ateities įsiskolinimo lygį, apyvartą ir finansines išlaidas. Visų pirma iš šios analizės matyti, kad „bendro įsiskolinimo bankui iš nuosavo kapitalo“ rodiklis didesnis kaip 2,50 išpėja apie riziką, kuri, žinoma, nėra galutinis veiksnys, kad paskola nebus suteikta, tačiau tai skatina banką reikalauti didesnių garantijų. Kalbant apie ŽRMF, jei 65 milijonus susiesime

⁽⁹⁾ Priešingai tam, kas buvo nurodyta sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą, šiai kategorijai priskiriami laivai (ilgesni kaip 12 metrų) nesudaro 95,3 % ŽRMF nariams priklausančių laivų. Iš tikrųjų 95,3 % šios kategorijos laivų yra tik apdrausti ŽRMF.

⁽¹⁰⁾ N. COULON. Nauji įmonių įsiskolinimo bankams rodikliai (pranc. *Les nouveaux ratios bancaires d'endettement des entreprises*). BANQUE Nr. 511, 1990 m. gruodžio mėn., citavo Alain Galesnes leidinyje „Le diagnostic bancaire de l'entreprise“, Editions du Centre d'Etudes et de Recherches Financières appliquées (CEREFIA). Rennes, 1994/2004.

su pirmiau pateiktais palankiausiais nuosavo kapitalo apskaičiavimais (4,7 mln. EUR, žr. 56 konstatuojamąją dalį), gausime rodiklį, lygų 13,82, t. y. beveik šešis kartus viršijanti didžiausią rizikos ribą. Suprantama, jei tikroji avansų suma didesnė (77 milijonai, jei atsižvelgsime į 22 konstatuojamojoje dalyje minėtą galimą papildomą 12 milijonų avansą arba jei tikroji nuosavo kapitalo suma yra gerokai mažesnė, šis prielaidomis grindžiamas rodiklis dar labiau padidėtų). Esant tokiam rizikos lygiui bankas niekuomet nebūtų svarstęs galimybės skirti paskolą netgi ir tuo atveju, jei iš tikrųjų bankas nemokumo rizikai sumažinti priimtų fizines užtikrinimo priemones (pavyzdžiui, pasirinkimo sandorių pirkimo įkeitimą ar ŽRMF įgytų degalų atsargų įkeitimą) ar asmenines užtikrinimo priemones (pavyzdžiui, asmeninio narių turto hipotekos įkeitimą ir jų laivų įkeitimą). Tačiau reikia pažymėti, kad taikant narių asmenines užtikrinimo priemones žvejybos įmonės tikrai būtų parodžiusios mažesnę susidomėjimą naryste ŽRMF. Taip pat yra kitų priemonių, leidžiančių perkelti ar pasidalyti su klientu susijusią riziką, kaip antai galimybė keletui bankų bendrai finansuoti paskolą, kreiptis į garantines bendroves arba į regionų ar departamentų fondus (už kuriuos pačius įprastai laiduoja garantinės bendrovės), tačiau bet kuriuo atveju garantija įprastai suteikiama iš esmės patikimoms bei pelningoms įmonėms ir jos dydis niekada neviršija 50 % išskolinimo (t. y. ŽRMF atveju – tik kiek didesnei nei 30 milijonų EUR sumai, o tai reiškia, kad dėl likusios sumos išliktų maždaug tris kartus didžiausią rizikos ribą viršijanti rizika).

(59) Prancūzija dėl šių priemonių pateikdama pastabas nurodo, kad „galėjo būti“ nustatytos šios laidavimo sistemos, taigi netiesiogiai ji teigia, kad šiuo atveju jos nebuvo nustatytos ir kad valstybės avansas buvo skirtas be bankų taikomas garantijas atitinkančių priemonių. Šiomis aplinkybėmis Komisija daro išvadą, kad Prancūzija veikė ne kaip privatus kreditorius ir kad jai nebuvo suteikta garantija, jog ŽRMF pajėgs grąžinti jam skirtas sumas.

(60) Be kita ko, ŽRMF taryba teigia, kad pagal Prancūzijos teisę jam nustatyta civilinė atsakomybė ir ši atsakomybė yra neribota bei pažymi, kad profesinių sąjungų veiklai gali būti taikoma su didelėmis sumomis siejama atsakomybė. Tiesa, Komisija pažymi, kad gali būti kalbama apie labai dideles sumas, susijusias su tokia organizacija kaip

ŽRMF, ateities rinkose sudarančią tokius realių riziką keliančius ir galinčius padaryti didelių nuostolių sandorius. Tačiau niekur nėra nurodyta, kad patyrus didelių nuostolių atsakomybė bus taikoma ŽRMF nariams. Tokia sistema nenustatoma nė viename pateiktame dokumente (Įstatai, instrukcija, informacinė pažyma). Šiuose dokumentuose yra vienintelė finansinio pobūdžio pastaba, susijusi su įnašu, kurioje nurodyta, kad nariui išstojus minėtas įnašas lieka profesinei sąjungai (10 straipsnis). Kita vertus, Komisija pažymi, kad 1884 m. kovo 21 d. įstatymu, kuriuo remiantis įsteigtas ŽRMF, Prancūzijoje leista steigti profesines sąjungas. Iš tikrųjų tokio įstatymo paskirtis nėra nustatyti atitinkamos profesinės sąjungos narių ekonominę ir finansinę atsakomybę. Todėl, jei būtų patirti dideli finansiniai nuostoliai, Komisija nemato galimybės, kaip Fondo nariai galėtų šiuos nuostolius kompensuoti.

(61) Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus argumentus, Komisijos nuomone, privataus kreditoriaus principas buvo pažeistas.

4.1.1.3. Finansinio pranašumo dėl skirtų valstybinių išteklių buvimas

(62) Komisija mano, kad gaudamas iš įvairių narių įmokų apskaičiuotas pajamas, netgi darant palankiausias prielaidas, ŽRMF niekada nebūtų galėjęs dalyvauti ateities rinkose be išorinės paramos. Šią išorinę paramą per OFIMER suteikė valstybė iš valstybės išdo nuo 2004 m. lapkričio mėn. iki 2005 m. spalio mėn. skirdama ne mažiau kaip tris avansus, kurie remiantis Prancūzijos pateiktais duomenimis iš viso sudaro 65 mln. EUR. Gali būti, kad buvo sumokėtas ir ketvirtasis 12 mln. EUR avansas; iš tikrųjų pagal 22 konstatuojamojoje dalyje minėtus komentarus galima spręsti, kad tuo metu vyko susitarimo pasirašymo procedūra.

(63) Prancūzija nepateikė tokią analizę paneigiančių argumentų. Beje, minėtuose argumentuose nurodyta: „[Komisija] ŽRMF vertina kaip dėl savo pajamų negalintį dalyvauti rinkoje be valstybės grąžintino avanso. Šios išvados negali paneigti joks argumentas“. Taip pat Komisija mano, kad šie avansai buvo skirti ne įprastos rinkos ekonomikos sąlygomis (žr. šio sprendimo 51–61 konstatuojamąsias dalis).

- (64) Be to, Komisija pažymi, kad nei Prancūzija, nei ŽRMF Komisijai nepateikė duomenų, kokias sumas ŽRMF panaudojo šiose ateities rinkose arba koks buvo jose sudarytų sandorių rezultatas. Remiantis minėtais argumentais, Prancūzija sąmoningai nusprendė šios informacijos nepateikti; nurodoma, kad „...šie duomenys Komisijai galėtų būti pateikti, tačiau reikia įvertinti suinteresuotumą tokius duomenis pateikti dabar“. Taigi Komisija konstatuoja, kad šie duomenys jai nebuvo pateikti nei šiame laiške, nei vėliau.
- (65) Galiausiai, Prancūzijos bei ŽRMF ir jo Tarybos nuomone, Komisija negali iš anksto nuspręsti, ar buvo skirta valstybės pagalba, nes nebuvo nustatyta jokių su grąžinimu susijusių pažeidimų (Prancūzija: „grąžintinas avansas negali būti laikomas valstybės pagalba, kol nepasibaigė grąžinimo terminas“. ŽRMF: „Ar ši suma gali būti grąžinta, ar ne? Tai pagrindinis Komisijos keliamas klausimas“; MQA: „Nė vienos Prancūzijos ŽRMF skirtos paskolos grąžinimo terminas nesibaigė. Šiame etape dar nenustatyta jokių su grąžinimu susijusių trūkumų ir Prancūzija nėra padariusi jokių pareiškimų, leidžiančių manyti, kad skola bus paprasčiausiai panaikinta“). Šiuo požiūriu Komisija primena, kad ŽRMF skirtos valstybės pagalbos kaip tokios pripažinimas visų pirma yra susijęs su Prancūzijos sprendimu ŽRMF suteikti paskolą, kurios kitaip jis nebūtų gavęs, ir netgi visai nesvarbu, ar buvo laikomasi grąžinimo terminų. Komisija kelia klausimą, ar pasibaigus paskolos mokėjimo terminui ŽRMF bus mokus, visų pirma dėl to, kad ŽRMF mokumas yra esminis vertinimo kriterijus, kai privatus bankas įprastomis sąlygomis suteikia paskolą, o ne dėl to, kad įtaria, jog paskola buvo paversta paprasta finansine pagalba.
- (66) Jei šiuo požiūriu paaiškėtų, kad avansai nebuvo grąžinti per nustatytus terminus ar netgi ir visai nebuvo grąžinti, tai tuo pačiu pasitvirtintų ir tai, kad ŽRMF nebuvo pajėgus vykdyti Įstatuose numatytą veiklą be išorinės kreditavimo pagalbos ir kad šios pagalbos įprastomis rinkos sąlygomis bankas jam niekada nebūtų suteikęs. Taigi šiuo klausimu Komisija pažymi, kad Prancūzija jai nepranešė apie galimą ŽRMF skirtų avansų grąžinimą. Šie avansai atitinkamai turėjo būti grąžinti: pagal 2004 m. lapkričio 12 d. susitarimą skirtas 15 mln. EUR avansas – 2006 m. lapkričio 1 d.; pagal 2005 m. gegužės 27 d. susitarimą skirtas 10 mln. EUR avansas – 2007 m. gegužės 1 d., o pagal 2005 m. spalio 11 d. susitarimą skirtas 40 mln. EUR avansas – 2007 m. liepos 1 d. (žr. 21 konstatuojamąją dalį). Dėl ketvirtojo avanso, kurį ŽRMF galbūt gavo (žr. 22 konstatuojamąją dalį), nei susitarimo data, nei grąžinimo terminas nežinomi.
- (67) Šiuo metu trys grąžinimo terminai pasibaigė. Pirmasis terminas buvo pasibaigęs jau tada, kai priėmus sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą Prancūzija atsiuntė Komisijai laišką, t. y. 2006 m. lapkričio 27 dieną. Komisijos nuomone, jei iš tikrųjų šis avansas būtų buvęs grąžintas, tai Prancūzija ar pats ŽRMF neatidėliodami apie tai būtų informavę Komisiją, nes vienu iš nurodytų argumentų, kuriais prieštaraujama Komisijos analizei, buvo teigiama, kad šie avansai negali būti laikomi valstybės pagalba, kol nepasibaigė grąžinimo terminas. Be jokios abejonės, jei pirmasis avansas būtų buvęs grąžintas, Prancūzija savo 2006 m. lapkričio 27 d. laiške apie tai būtų pranešusi Komisijai, o vėliau taip pat būtų pranešusi ir apie antrąjį bei trečiąjį avansus, kurie turėjo būti grąžinti 2007 m. gegužės 1 d. ir liepos 1 d., bei apie galimą ketvirtąjį avansą. Vis dėlto iš atgarsių profesinėje spaudoje galima spręsti, kad avansai iki šiol negrąžinti. Taigi Komisija mano, kad iš pradžių kaip avansai skirta pagalba virto tiesiogine dotacija.
- (68) Todėl remdamasi pirmiau nurodytais argumentais Komisija mano, kad valstybės avansai yra finansinis pranašumas dėl skirtų valstybinių išteklių.
- 4.1.1.4. Finansinio pranašumo buvimas dėl valstybės veiksmų
- (69) Komisija pažymi, jog Valstybės ir ŽRMF sudarytuose trijuose susitarimuose aiškiai numatyta, kad valstybės lėšų paskirtis – nustatyti apsaugos nuo tarptautinio naftos kainų svyravimo sistemą ir kad ši sistema leis ateities rinkose įsigyti teisę į finansinius pasirinkimo sandorius. Taigi akivaizdu, kad pradinis ŽRMF biudžetas, kurį sudarė tik narių įnašai, negalėjo leisti sudaryti tokių sandorių, bent jau tokiu mastu, kokiu jie buvo sudaryti. Iš tikrųjų pirmajame 2004 m. lapkričio 12 d. susitarime nurodyta, kad 15 mln. EUR skirti siekiant „suteikti galimybę imtis

priemonių“. Taigi būtent dėl šių avansų ŽRMF pajėgė ateities rinkose sudaryti tokio didelio masto pasirinkimo sandorius.

ar kalbama apie įprastas rinkose veikiančias bendroves, ar tokias bendroves kaip ŽRMF, kurios įsteigtos ar kurias galima įsteigti kaip profesinę sąjungą kitose valstybėse narėse arba netgi pačioje Prancūzijoje.

(70) Kitaip tariant, aišku, kad valstybė iš tiesų rėmė ŽRMF, kaip profesinės sąjungos, steigimą ir jo išipareigojimus ateities naftos rinkose, nors ši veikla netgi neatitinka įprastos profesinės sąjungos veiklos, ir tai ji darė konkurencijos su privačiais subjektais sąlygomis, o šios sąlygos nėra įprastos konkurencijos sąlygos. Beje, nuo 2005 m. spalio 7 d. Prancūzija pripažino, kad „vyriausybė paskatino šios profesijos darbuotojų iniciatyvą įkurti Žvejybos rizikos mažinimo fondą. Šis darbuotojų valdomas fondas žvejams suteikia galimybę (...) suvienyti savo finansinį pajėgumą ir ateities rinkose pirkti teisę į pasirinkimo sandorius siekiant apsisaugoti nuo degalų kainų svyravimo rizikos“, tačiau nepatiksino to, kad minėtas žvejų „finansinis pajėgumas“ sukurtas iš valstybės išteklių, nes tuo metu jau buvo sumokėti du avansai. Tačiau nėra abejonės, kad ŽRMF, priimdamas sprendimą dėl jam skirtų lėšų naudojimo turėjo paisyti valstybės valdžios institucijų reikalavimų. Šiuo požiūriu tai, kad buvo sudaryta įvairių ministerijų tikrinimo grupė, kuriai pavesta „atlikti esamos ŽRMF veiklos auditą ir patikrinti, ar lėšos naudojamos pagal valstybės lėšų naudojimą reglamentuojančius teisės aktus ir taisykles ir naudojamos pagal šio Fondo valdytojų prisiimtus išipareigojimus“, patvirtina valstybės rūpestį užtikrinti, kad ŽRMF lėšos būtų naudojamos atsižvelgiant į susitarimuose numatytą paskirtį.

(73) Prancūzija tvirtina, kad „ŽRMF negali būti vertinamas kaip turintis palankesnes sąlygas, palyginti su kitomis privačiomis sistemomis, kurių paskirtis tokia pati, nes šis Fondas yra vienintelė profesinė sistema Prancūzijoje, kurios paskirtis – sujungti žvejybos įmones siekiant įgyti teisę į pasirinkimo sandorius ateities rinkose“. Atsakydama į tai Komisija pažymi, kad ŽRMF padėtis konkurencijos taisyklių požiūriu turi būti vertinama ne tik ją lyginant su kitomis Prancūzijos sistemomis, kurios jungia žvejybos įmones ir kurių paskirtis tokia pati, o lyginant su visais Prancūzijos ir Europos subjektais, kurie gali dalyvauti naftos produktų ateities rinkose.

(71) Todėl, Komisijos nuomone, atsižvelgiant į visas šias aplinkybes, finansinis pranašumas, atsiradęs dėl ŽRMF suteiktų avansų, skirtų teisei į pasirinkimo sandorius naftos rinkose įgyti, atsirado dėl valstybės veiksmų ⁽¹¹⁾.

(74) Be to, ŽRMF ginčija aplinkybę, kad jam buvo taikomos išskirtinės sąlygos vykdant investuotojo veiklą ateities rinkose (kaip nurodo pats Fondas): „Fondas pasaulinėje „commodities“ rinkoje dalyvavo kartu su makleriais ir specializuotomis finansinėmis įstaigomis. (...), [jis] neturėjo jokių nei su tarifais, nei su ypatingomis sąlygomis siejamų pranašumų, palyginti su kitais ekonominiais subjektais.“ Komisija teigia, kad ŽRMF pranašumą įgijo ne dėl to, kad kiti rinkos dalyviai jam suteikė pranašumą, o dėl to, jog šioje rinkoje Fondas galėjo dalyvauti tik todėl, kad valstybė suteikė finansines galimybes, kurios buvo didesnės nei paties ŽRMF finansinis pajėgumas, o valstybė tokiomis pačiomis sąlygomis tokių galimybių nesuteikė kitoms įmonėms, kurios taip pat kaip ir ŽRMF galėjo būti suinteresuotos dalyvauti šioje rinkoje (pavyzdžiui, kituose veiklos sektoriuose, kuriems turi įtakos naftos kainos kilimas, veikiančios įmonės) ar kurios šioje rinkoje dalyvauja dėl priežasčių, susijusių su jų ekonomine ar komercine strategija (pavyzdžiui, naftos įmonės).

4.1.1.5. Finansinio pranašumo, kuris iškraipo konkurenciją ar gali ją iškraipyti, buvimas

(72) ŽRMF finansiškai yra pranašesnis, palyginti su kitomis ateities rinkose dalyvaujančiomis bendrovėmis, nesvarbu,

⁽¹¹⁾ 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo teismo sprendimas *Prancūzija prieš Komisiją*, C-482/99, Rink. 2002, p. I-4397, be kita ko, 53–56 punktai.

(75) Beje, ŽRMF pripažįsta šį pranašumą. Jūrų bendradarbiavimo konfederacijos dokumente, kuris nebuvo atsiųstas Komisijai, tačiau skelbiamas interneto tinklalapyje „Assises de la pêche et de l'aquaculture de la Région Bretagne“⁽¹²⁾, p. de Feuardent, apibendrindamas 2006 m. gegužės 24 d. susitikime su Bretanės regiono atstovais nagrinėtus pagrindinius klausimus, nurodo: „Šiuo metu valstybė yra skyrusi 65 mln. EUR pagalbą. ŽRMF „commodities“ rinkoje įregistravo pasirinkimo sandorių už keletą milijonų EUR, o tai neiginčijamai yra pridėtinė vertė“. Iš to Komisija daro išvadą, kad įgyti teisę į pasirinkimo sandorius naftos produktų ateities rinkose ŽRMF galėjo tik dėl to, kad turėjo valstybės lėšų, kurių neturėjo kitos sistemos ar įmonės ir iš kurių jis gavo tiesioginės naudos. Todėl Fondo įgytas pranašumas iškraipo konkurenciją ar gali ją iškraipyti.

4.1.1.6. Finansinio pranašumo, kuris daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai, buvimas

(76) P. de Feuardent nurodo, kad įsikišdamas į „commodities“ rinką ŽRMF įsikišo į pasaulinę naftos rinką.

(77) Taigi ŽRMF veikla išsiplėtė už Prancūzijos ribų taip, kad visai tikėtina, jog suteikti avansai daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

4.1.1.7. Išvada

(78) Taigi tenkinamos visos keturios sąlygos, kad būtų galima konstatuoti, jog buvo suteikta valstybės pagalba: ŽRMF gauti avansai yra skirti iš valstybės išteklių, juos skyrė valstybė, jie iškraipo konkurenciją ar gali ją iškraipyti ir daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Todėl ŽRMF gauta pagalba yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnyje, tiek, kiek ji susijusi su lėšomis, gautomis iš valstybės išteklių ir naudojamomis teisei į pasirinkimo sandorius naftos produktų ateities rinkose įgyti.

4.1.2. Suderinamumas su bendrąja rinka

(79) Valstybės ir ŽRMF sudarytuose susitarimuose nurodyta, kad ši kaip avansai suteikta valstybės pagalba skirta suteikti galimybę ŽRMF pradėti dalyvauti naftos ir jos produktų ateities rinkose bei šiai veiklai tęsti. Taigi kalbama apie pagalbą ŽRMF veiklai. Beje, pirmajame 2005 m. gruodžio 6 d. laiške Prancūzija pripažįsta, kad nurodytos sumos buvo suteiktos kaip avansai „ŽRMF veiklai užtikrinti“.

(80) Pagal Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalis tam tikros pagalbos rūšys yra ar gali būti suderinamos su bendrąja rinka. Reikia išnagrinėti, ar ši pagalba ŽRMF veiklai gali būti priskirta vienai iš šių rūšių.

(81) Komisija pažymi, kad ši pagalba neatitinka 87 straipsnio 2 dalyje nurodytų atvejų.

(82) Iš tikrųjų ji nėra skirta gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atlyginti. Šiuo klausimu Komisija primena, kad naftos kainos svyravimai nėra susiję su ekonomine veikla. Šie svyravimai daro įtaką taip pat ir kitiems naftos produktų vartotojų sektoriams visose Europos Sąjungos valstybėse narėse ir negali būti laikomi gaivaline nelaime ar kitu ypatingu įvykiu, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnyje. Taigi ši pagalba nesuderinama su bendrąja rinka remiantis Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktu.

(83) Taip pat ši pagalba negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka tiesiogiai taikant Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir joje numatytus tam tikrus atvejus.

a) Akivaizdu, kad tai nėra pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti (87 straipsnio 3 dalies a punkte numatytas atvejis). Iš tikrųjų šia pagalba siekiama suteikti galimybę ŽRMF dalyvauti atitinkamose ateities rinkose. Taigi ši pagalba nesusijusi su minėtame a punkte nurodyta pagalba.

⁽¹²⁾ <http://pecheaquaculture.region-bretagne.fr>

b) ŽRMF negali būti laikomas Europos interesams svarbiu projektu arba pagalba, skirta kurios nors valstybės narės ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti (87 straipsnio 3 dalies b punktas). Iš tikrųjų ŽRMF veikia konkrečiai Prancūzijoje, o kitos valstybės narės nepareišė ketinimo įsteigti tokius fondus; todėl šis fondas nėra svarbus Europos mastu. Kalbant apie pagalbą, skirtą kurios nors valstybės narės ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti, Komisija pažymi, kad jokia aplinkybė neleidžia teigti, jog piniginė parama šiam fondui buvo skirta tokiam atitaisyti. O dėl pagalbos pačiam ŽRMF, pagalbą gavo tik vienas ekonominis subjektas ir netgi jei ją siesime su žvejybos įmonėms skirta pagalba, ji vis tiek nėra skirta visos valstybės ekonomikai. Kita vertus, Komisija primena, jog ji visada laikėsi tos nuomonės, kad valstybės institucijos finansiniu požiūriu neturi kištis į šį naftos kainų kilimą – priešingai, jų vaidmuo visų pirma pasireiškia įmonių veiklos skatinimo politikos įgyvendinimu, kad įmonės prisitaikytų prie dėl šio kilimo pasikeitusių ekonominių sąlygų. Todėl pagalba, kuria siekiama ekonominiam subjektui suteikti galimybę dalyvauti atitinkamose ateities rinkose, neatitinka siekiamo tikslo.

c) Pats ŽRMF buvimas neatitinka reikalavimo, nustatyto 87 straipsnio 3 dalies c punkte, kuriame numatyta, kad bendrajai rinkai neprieštaraujanti gali būti laikoma pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų regionų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Iš tikrųjų jokia aplinkybė neparodo, kad siekiama skatinti veiklos, susijusios su dalyvavimu ateities naftos rinkose, plėtrą ar augimą. Be to, ši veikla nesusijusi su ekonominiu regionu. Todėl ši pagalba negali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai remiantis minėtu c punktu.

d) Galiausiai ši pagalbos rūšis nenurodyta ir tarp kitų pagalbos, kuri gali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai, kategorijų, nurodytų Tarybos sprendime, priimtame remiantis 87 straipsnio 3 dalies c punktu.

(85) Taigi iš to galima daryti išvadą, kad jokia Sutartyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata neleidžia laikyti suderinama su bendrąja rinka ŽRMF suteiktos pagalbos, skirtos teisei į pasirinkimo sandorius ateities rinkose įgyti.

4.2. Pagalba žvejybos įmonėms: išlaidų degalams sumažinimas

(86) Prieš pradėdama nagrinėti pagalbą, dėl kurios pradėta oficiali tyrimo procedūra, Komisija turi atsakyti į ŽRMF argumentą, kad pačiam Fondui ir žvejybos įmonėms suteikta pagalba turi būti vertinama žuvininkystės sektoriuje nustatytos *de minimis* ribos požiūriu. ŽRMF nuomone, nagrinėjamos sumos (apie 16 000 EUR kiekvienai įmonei, neįskaičiuojant pagalbos, kurią Fondas laiko tiesiogine socialine pagalba žvejams) yra daug mažesnės už tas, kurios buvo nustatytos tuo metu, kai ŽRMF išmokėjo kompensacijas (30 000 EUR kiekvienai įmonei) ⁽¹³⁾. Taip pat Prancūzijos valdžios institucijos savo atsakyme nurodo *de minimis* ribų padidinimą, tačiau neprašo jų taikyti šiai pagalbai.

(87) Visų pirma Komisija primena, kad pagal 2004 m. spalio 6 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1860/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose ⁽¹⁴⁾ 3 straipsnį, galiojusį tuo metu, kai ši pagalba buvo skirta žvejybos įmonėms, didžiausia *de minimis* pagalbos, suteiktos vienai įmonei per trejus metus, suma yra 3 000 EUR; šiame sprendime nagrinėjama pagalba daug didesnė už šią sumą ir, beje, Prancūzija savo pastabose nenurodė, kad ši didžiausia nustatyta riba galėjo būti taikoma pagalbą gavusioms įmonėms. Kita vertus, nors neseniai Komisijos priimtame Reglamente (EB) Nr. 1860/2004 nurodyta 30 000 EUR suma ⁽¹⁵⁾ yra didesnė už ŽRMF pirmiau nurodytą 16 000 EUR sumą, tačiau ši suma yra tik vidurkis. Be kita ko, Prancūzija klaidingai apskaičiavo šią sumą neįskaičydama dalies pagalbos, kurią ji laiko socialine pagalba ir į kurią nagrinėjant turi būti atsižvelgiama (žr. 122 ir 123 konstatuojamąsias dalis). Taigi atsižvelgiant į ŽRMF narėmis esančių žvejybos įmonių skirtingą dydį galima neabejoti, kad tam tikroms įmonėms buvo skirta didesnė kaip 30 000 EUR pagalba.

(84) Be kita ko, Komisija pažymi, kad Komisijos priimtos valstybės pagalbai nagrinėti skirtos Gairės šiai ŽRMF veiklai skirtai pagalbai netaikomos.

⁽¹³⁾ Galiausiai ši riba buvo nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 875/2007 (žr. 14 išnašą).

⁽¹⁴⁾ OL L 325, 2004 10 28, p. 4.

⁽¹⁵⁾ Žr. 14 išnašą.

Pavyzdžiui, nuo 20 iki 25 metrų ilgio traleriams metinės išmokos dydis yra apie 35 000 EUR, tai sudaro apie 70 000 EUR per dvejus metus, t. y. per 2005 ir 2006 metus⁽¹⁶⁾. Kaip minėta, bet kuriuo atveju Prancūzija nereikalavo taikyti didžiausią nustatytą *de minimis* ribą ir nepateikė jokių įrodymų, kurie patvirtina, kad ji šią ribą taikė. Todėl atsižvelgdama į visus nurodytus argumentus, kuriais remiasi nuolat nagrinėdama valstybės pagalbos sistemas, Komisija privalo patikrinti šios pagalbos atitiktį Sutarties 87 straipsnio nuostatomis.

4.2.1. Valstybės pagalbos buvimas

- (88) Prancūzija mano, kad Komisija nepagrįstai valstybės pagalbos buvimą sieja su šiuo Fondo veiklos aspektu. Prancūzijos nuomone, „valstybės pagalbos pripažinimas turi būti grindžiamas valstybės gražintina avansą nagrinėjant tik *ad hoc*, o ne remiantis ŽRMF veiklos nagrinėjimu. Taigi Prancūzijos valdžios institucijos pageidauja, kad pirmasis vertinimo 3.1 punktą nebūtų toliau plėtojamas. Ir 3.2 punkte vėl neigiamai vertinamas ŽRMF, kaip profesinės sąjungos, kuri verčiasi teisės į pasirinkimo sandorius pirkimu, kad savo narius apdraustų nuo dyzelino kainos svyravimų, veikla“⁽¹⁷⁾.
- (89) Atsakydama Komisija primena, kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika valstybės pagalbą apibūdina ne jos priežastys ar tikslai, o ji apibrėžiama atsižvelgiant į jos poveikį⁽¹⁸⁾. Be teisės į pasirinkimo sandorius ateities rinkose įgijimo, ŽRMF paskirtis yra, kaip tai apibrėžta su valstybe sudarytuose susitarimuose, mokėti žvejybos įmonėms kompensaciją, lygią didžiausios apdraustos kainos ir atitinkamo vidutinės mėnesio kainos atskaitinio rodiklio skirtumui. Todėl Komisija mano, kad žvejybos įmonės turėjo išskirtinį pranašumą dėl ŽRMF nustatytos

sistemos ir valstybės skirtų avansų poveikį reikia nagrinėti ne tik pačiam ŽRMF suteikto pranašumo požiūriu, bet ir žvejybos įmonėms suteikto pranašumo požiūriu.

4.2.1.1. Iš valstybės išteklių suteikto finansinio pranašumo buvimas

- (90) Iš ŽRMF veiklos žvejybos įmonės įgijo dvejopo pobūdžio pranašumą: pirma, galimybę įsigyti degalų palankesne kaina, antra, jos gavo išmokas, kurios iš dalies kompensavo degalų išlaidas.
- (91) Dėl pirmojo aspekto, kad ŽRMF įgijo teisę į pasirinkimo sandorius ateities rinkose ir nupirktus degalus vėliau perleisdavo bendrovei CECOMER, jūrų kooperatyvų centriniam prekybos subjektui, ŽRMF narėmis esančios įmonės turėjo galimybę kooperatyvų įgytus degalus pirkti žemesne nei įprasta rinkos kaina. Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 75 konstatuojamojoje dalyje, tai buvo galima padaryti tik todėl, kad „šiuo metu valstybė skyrė 65 mln. EUR pagalbą. Todėl ŽRMF „commodities“ rinkoje įregistravo pasirinkimo sandorių už keletą milijonų EUR, o tai neginčijamai yra pridėtinė vertė“. Taigi Komisija konstatuoja, kad žvejybos įmonėms tiekti degalus mažesne nei įprasta rinkos kaina buvo galima tik dėl valstybės skirtų avansų ir dėl nuosavų ŽRMF išteklių, t. y. narių įnašų ir pelno, kuris gautas iš naftos produktų ateities rinkoje sudarytų spekuliacinių sandorių.
- (92) Tokia pati dvejopa kilmė ir lėšų (valstybės išteklių ir iš privačios ŽRMF veiklos gautų išteklių), iš kurių buvo finansuojamos kompensacijos žvejybos įmonėms.
- (93) Kaip nurodyta šio sprendimo 24 konstatuojamojoje dalyje, ŽRMF įsipareigoja mokėti pagal 2004 m. lapkričio 12 d. ir 2005 m. gegužės 27 d. susitarimus kainos skirtumą tarp „didžiausios nustatytos apdraustos kainos“ ir atitinkamo mėnesio vidutinės mėnesio kainos atskaitinio rodiklio, o pagal 2005 m. spalio 11 d. susitarimą – skirtumą tarp 30 euro centų už litrą ir atitinkamo mėnesio vidutinės mėnesio atskaitinės kainos, jei ši kaina didesnė kaip 30 euro centų už litrą.

⁽¹⁶⁾ Šaltinis. Bretanės žvejybos regiono ekonominės apžvalgos. „Smulkiosios žvejybos laivyno veiklos rezultatai 2005–2006 metais“ suvestinė.

⁽¹⁷⁾ Nuorodos į 3.1 ir 3.2 punktus nukreipia į 11 konstatuojamojoje dalyje minėtą sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą. 3.1 punktą susijęs su pagalba, skirta teisei į pasirinkimo sandorius ateities rinkose įgyti, ir dėl to atsirandančiu ŽRMF bei žvejybos įmonių finansiniu pranašumu; 3.2 punktą susijęs su kompensacija minėtoms įmonėms už degalų pirkimą.

⁽¹⁸⁾ Žr. 1974 m. liepos 2 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Italija prieš Komisiją*, 173/73, Rink. 1974, p. 709; 1996 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo teismo sprendimą *Prancūzija prieš Komisiją*, vadinamąjį „Kimberly Clark“, C-241/94, Rink. 1996, p. I-4551; 2000 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Ispanija prieš Komisiją*, C-480/98, Rink. 2000, p. I-8717 ir 2002 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Belgija prieš Komisiją*, C-5/01, Rink. 2002, p. I-11991.

- (94) Iš pradžių numatyta „išlyginimo“ sistema buvo grindžiama prielaida, kad papildomas išlaidas, palyginti su atskaitine kaina per tą laikotarpį, kai kainos pakyla, gali kompensuoti narių įnašai, sumokėti per tą laikotarpį, kai kainos žemesnės. Tada sistema pati save finansuotų. Remiantis šio sprendimo 75 konstatuojamojoje dalyje jau minėtu p. de Feuardent laišku „techniniu požiūriu pirmuosius sandorius ŽRMF galėjo pradėti nuo 2004 m. balandžio mėn., tuo metu CECOMER poreikius 2005 metams (apie 200 mln. litrų) galima buvo patenkinti mokant po 28 euro centus už litrą maždaug už 4 mln. EUR“. Taip ŽRMF galbūt būtų galėjęs 2004 m. pradžioje patenkinti santykinai kuklius „dyzelino draudimo“ poreikius iš savo lėšų. Taigi aišku, kad pagal pirminį sumanymą Fondas turėjo veikti savaime iš savo lėšų.
- (95) Tačiau naftos kainos išliko labai didelės, o ŽRMF narystė tapo labai populiari, jo narių greitai ir labai padaugėjo. Dėl šios priežasties tokia „dyzelino draudimo“ kaina nebeatitiko poreikių ir galėjo būti sumokėta tik naudojant valstybės ŽRMF skirtus avansus.
- (96) Jei bandysime apskaičiuoti ŽRMF reikalingus kreditus išlaidoms už „dyzelino draudimą“ 2005 m. padengti, galime pradėti nuo prielaidos, kad sunaudojamas degalų kiekis, už kurį žvejybos įmonės prašė kompensacijos, tikriausiai padidėjo nuo 200 mln. litrų (žr. 94 konstatuojamąją dalį) iki maždaug 900 mln. litrų. Iš tikrųjų, jei taikysime metinio sunaudojimo vidurkį, kurį pasirinkome kaip skaičiavimo pagrindą 55 ir 56 konstatuojamosiose dalyse, 1 000 trumpesnių kaip 12 metrų laivų suvartoja po 200 tonų (1 000 laivų × 200 tonų laivui), t. y. iš viso 200 000 tonų, o ilgesni kaip 12 metrų laivai suvartoja (1 400 laivų × 480 tonų laivui), t. y. 672 000 tonas, taigi iš viso tai sudaro 872 000 tonas (arba 872 mln. litrų). Iš tikrųjų, kaip nurodyta 55 konstatuojamojoje dalyje, jei laikysime, kad laivai per metus žvejoja ne 38 savaites, o 48, tai tikriausiai suvartojama apie 700 000 tonų (1 000 trumpesnių kaip 12 metrų laivų × 158 tonos, t. y. 158 000 tonų, ir 1 400 ilgesnių kaip 12 metrų laivų × 380 tonų, t. y. 532 000 tonų). Jei didžiausia nustatyta kompensacijos riba yra 12 euro centų už litrą, trečiajam avansui taikoma nustatyta didžiausia riba⁽¹⁹⁾, tai ŽRMF finansiniai poreikiai siekė 85 mln. EUR per metus. Turint omenyje tą aplinkybę, kad žvejybos įmonės galbūt apdraudė tik dalį savo sunaudojamų degalų, greičiausiai reikėjo mažesnio kredito, vis dėlto kalbama apie keletą dešimčių milijonų EUR per metus, palyginti su pradiniu 4 mln. EUR apskaičiavimu 2005 m. Tada akivaizdžiai aišku, kad ŽRMF savo nariams iš narių įnašų negalėjo sumokėti užtikrinto draudimo negavęs lėšų iš išorės, t. y. šiuo atveju iš valstybės skirtų avansų.
- (97) Šiomis aplinkybėmis ŽRMF pasinaudojo valstybės lėšomis tam, kad patenkintų šio „dyzelino draudimo“ poreikius įsipareigodamas kuo geriau valdyti šias lėšas. Taigi ŽRMF biudžetą sudaro lėšos iš narių įmokų, valstybės avansai ir galimos pajamos iš veiklos ateities naftos rinkose. Iš valstybės avansų gauta lėšų dalis neginčijamai yra valstybės ištekliai. Iš ateities rinkų gautos pajamos, kurios žvejybos įmonėms leido apsirūpinti pigesniais degalais, galėjo būti įgytos tik turint valstybės išteklių, kuriais pasinaudodamas ŽRMF galėjo atlikti finansines operacijas ateities rinkose. Kita vertus, nors nėra tikslių duomenų apie ŽRMF ir CECOMER sudarytų susitarimų pobūdį ir apie tai negalima daryti išvadų iš Prancūzijos atsiųstų dokumentų, Komisija daro prielaidą, kad narėmis esančioms įmonėms buvo išmokėta kainos skirtumo dydžio kompensacija, mažesnė už tą, kuri būtų sumokėta tuo atveju, jei CECOMER ir kooperatyvai žvejams būtų tiekę įprastoje rinkoje įgytus degalus, t. y. jei ŽRMF nebūtų veikęs ateities rinkose. Taigi iš ŽRMF operacijų ateities rinkose gautas pelnas buvo perduotas CECOMER, jūrų kooperatyvų aprūpinimo kooperatyvui, ir galiausiai žvejybos įmonėms, kurios jose apsirūpina degalais. Iš tikrųjų praktiškai įvyko taip, kad ŽRMF galėjo toliau mokėti kompensaciją ilgesnį laikotarpį, nei tai būtų galėjęs daryti, jei jis būtų buvęs tik tarpinė įstaiga, atsakinga vien už valstybės skirtų 65 mln. EUR (ar 77 mln. EUR) paskirstymą pagal „dyzelino draudimo“ sistemą.

⁽¹⁹⁾ Žr. 2005 m. birželio 30 d. vykusioje Nacionalinio jūrų žvejybos komiteto generalinėje asamblėjoje žemės ūkio ir žuvininkystės ministro p. D. Bussereau sakytos kalbos II dalį; šis dokumentas pateiktas interneto svetainėje http://agriculture.gouv.fr/IMG/pdf/discours_300605_ag-cnpm.pdf

- (98) Todėl, Komisijos nuomone, tik iš valstybės lėšų, nesvarbu, ar jos tiesiogiai įplaukė į ŽRMF biudžetą, ar jos buvo panaudotos, kad būtų gautas pelnas šiam biudžetui padidinti, žvejybos įmonės galėjo įgyti finansinį pranašumą; pirma, dėl to, kad turėjo galimybę apsirūpinti degalais palankesne kaina ir, antra, dėl to, kad gavo pagal atskaitinę kainą apskaičiuojamą kompensaciją.

4.2.1.2. Finansinio pranašumo buvimas dėl valstybės veiksmų

- (99) Trijuose, galbūt keturiuose, Valstybės ir ŽRMF sudarytuose susitarimuose numatyta, kad iš valstybės lėšų mokami avansai skirti iš dalies kompensuoti žvejybos bendrovių išlaidas degalams. Žvejams mokama kompensacija yra išmoka, lygi skirtumui tarp atskaitinės kainos ir kainos, už kurią įgyti degalai, siejamos su tiekėjo, kuris dažniausiai yra jūrų kooperatyvas, mažesne dyzelino kaina.

- (100) ŽRMF biudžetas, kurį iš pradžių sudarė narių įmokos, o vėliau jį papildė pirmasis valstybės avansas, leido veikti ateities rinkose ir iš to gauti pajamų, tačiau tuo pačiu metu šių pajamų nepakako išmokėti žvejybos įmonėms užtikrintą kompensaciją mainais už jų įmokas. Tačiau du, o galbūt trys, avansai leido Fondui toliau tęsti veiklą laipsniškai gerinant savo padėtį, kad įgytų reikiamų lėšų išmokoms sumokėti. Komisija pažymi, kad ŽRMF pirmininkas priėmė su operacijomis ateities rinkose susijusius sprendimus. Konkrečiai sprendimai buvo įgyvendinti kreipiantis į maklerius ir specializuotas finansų įstaigas (žr. 74 konstatuojamąją dalį), kuriems ŽRMF už tai sumokėjo atlyginimą, o jo dydžio Komisija nežino. Taigi, nors ŽRMF Įstatuose numatyta, kad pirmininkas „priimdamas sprendimą dėl įgyvendintinų draudimo projektų“ privalo konsultuotis su administracine taryba, tačiau valstybei šioje administracinėje taryboje neatstovaujama. Taigi nors apskritai ŽRMF privalėjo „tvarkyti buhalterinę

apskaitą, kuri prireikus leistų nustatyti, kaip naudojami avansai bei Fondo išteklių bei išlaidų santykį“, valstybė nepriėmė sprendimų nei dėl ŽRMF strategijos įgyjant teisę į pasirinkimo sandorius, nei dėl žvejybos įmonėms mokėtinos finansinės kompensacijos dydžio. Todėl, kaip tai matyti iš 4.1.1.4 papunkčio, nors nėra abejonės, kad pagalbą, kurią sudaro trys, o galbūt keturi, avansai, skyrė valstybė, tačiau taip nėra kalbant apie papildomą pelną, kurį žvejybos įmonės gavo, pirma, dėl to, kad mokėjo įmokas, ir, antra, dėl viso ŽRMF biudžeto gero valdymo. Iš tikrųjų nors dėl ateities rinkose atliktų operacijų galiausiai žvejybos įmonėms buvo išmokėta pagalba didesnė už iš pradžių ŽRMF gautas valstybės lėšas, bet dalis pagalbos, kuri viršija avansu skirtų valstybės lėšų sumą, nebuvo gautos valstybės sprendimu. Todėl Komisija mano, kad, nors buhalteriniu požiūriu ir neįmanoma tiksliai nustatyti, kas gauta iš valstybės išteklių, o kas – iš nuosavų išteklių, nes veikiant naftos ateities rinkose ir išmokant kompensacijas buvo naudojamas visas ŽRMF biudžetas, pelnas, kuris lygus visos žvejybos įmonių gautos pagalbos sumos ir visos žvejybos įmonėms valstybės pervestos pagalbos sumos skirtumui, nesietinas su valstybės veiksmais.

4.2.1.3. Finansinio pranašumo, kuris iškraipo konkurenciją ar gali ją iškraipyti, buvimas

- (101) Komisijos nuomone, ŽRMF narėmis esančių žvejybos įmonių degalų išlaidų sumažinimas šioms įmonėms suteikia pranašumą, nes toks sumažinimas galioja vien tik joms. Jos atsiduria palankesnėje padėtyje, palyginti su kitomis įmonėmis, su kuriomis pastarosios konkuruoja Bendrijos rinkoje, nesvarbu, ar būtų kalbama apie kitas žvejybos įmones, ar apie kituose ekonominiuose veiklos sektoriuose veikiančias įmones, kurios suinteresuotos sumažinti einamąsias išlaidas, susijusias su degalų išlaidomis. Be to, kadangi ši draudimo sistema taikoma tik žvejybos įmonėms, toks šioms įmonėms suteiktas pranašumas turi būti nagrinėjamas kaip sektorinis pranašumas, kuris neprieinamas kitiems sektoriams. Taigi, teikiant pirmenybę tam tikram sektoriui, bet kokia pagalbos forma iškraipo konkurenciją ar sukelia konkurencijos iškraipymo pavojų (žr. 2006 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimo 2006/269/EB dėl valstybės pagalbos, susijusios su profesionalių žvejų neapmokestinamosiomis pajamomis (Švedija) 31 ir 35 konstatuojamąsias dalis) ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ OL L 99, 2006 4 7, p. 21.

- (102) Prancūzija prieštarauja ir nurodo, kad ši pagalba nepalankiai ŽRMF narėmis esančių įmonių, nes „ŽRMF narėmis laisvai gali tapti visos žvejybos įmonės, jei jos moka įmokas“. MQA priduria, kad narėmis galima tapti „neatsižvelgiant į įmonių interesus, susijusius su struktūra ar tautybe“. Galiausiai ŽRMF patikslina, kad „ŽRMF narėmis esančios įmonės priklauso ne tik Prancūzijos, bet ir Ispanijos bei Nyderlandų kapitalui“.
- (103) Atsakydama į tai Komisija pažymi, kad ŽRMF narėmis gali būti tik Prancūzijos metropolijoje ar jos užjūrio departamentuose registruotus laivus turinčios Nyderlandų ar Ispanijos kapitalo įmonės gali įstoti į ŽRMF; būtent tokius laivus Prancūzija ir ŽRMF mini savo atsakymuose. Tačiau kiti Bendrijos nariai į Fondą įstoti negali.
- (104) Visos kompensaciją iš ŽRMF gavusios įmonės Bendrijos rinkoje konkuruoja su įmonėmis, kurių laivai plaukioja su kitų valstybių narių vėliavomis, o tos įmonės taip pat yra suinteresuotos sumažinti einamąsias degalų išlaidas, tačiau joms negali būti taikoma tokia kaip ŽRMF nustatyta kompensavimo sistema. Dėl šios priežasties pranašumas, kurį įgyja Fondo narėmis esančios įmonės, arba įmonės, kurios jo narėmis dar netapo, bet gali tai padaryti, t. y. visos su Prancūzijos vėliava plaukiojančių laivų turinčios įmonės, yra aiškus konkurencijos iškraipymas.
- (105) Be to, ŽRMF mano, kad konkurenciją iškraipiančių veiksmų reikia ieškoti kitur. Remdamasis didelėmis papildomomis išlaidomis, kurios, Fondo nuomone, neturi jokio ekonominio pagrindo ir atsiranda, pavyzdžiui, dėl žvejybos laivyno daugiamečių orientavo planų valdymo, t. y. bendrų šio laivyno pajėgumų arba pajėgumų, susijusių su „teise tiekti produkciją“ valdymo, ŽRMF visų pirma nurodo, kad „su nacionaline „politika“ susijusios „teisės“ yra (...) tikras Europos konkurencijos iškraipymo veiksnys [ir] jos susijusios su daug platesne nei ekonomikos sritimi“.
- (106) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad išlaidos, nesvarbu, didesnės ar mažesnės nei nustatytos kitose valstybėse narėse, yra šiuo metu žvejybos veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų pasekmė. 2007 m. vasario 26 d. Komunikate dėl teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo įrankių⁽²¹⁾ Komisija primena, kad Bendrijos žvejybos sektoriui būdinga valdymo priemonių ir mechanizmų įvairovė ir kad panašios aplinkybės atskirose valstybėse narėse kartais vertinamos skirtingai. Būtent todėl tam tikrose valstybėse narėse yra parduodamos ir perkamos žvejybos teisės nustatytose rinkose ar netiesiogiai. ŽRMF nurodytas išlaidas patiria įvairių valstybių narių laivynai ir jos atitinka žvejybos sektoriaus ekonominę raidą. Jos susidaro valstybės viduje įgyvendinant valdymo priemones, kurios nustatytos arba reikalingos pagal bendrąją žvejybos politiką. Šis įgyvendinimas nepateisina specialios pagalbos suteikimo konkrečioje valstybėje narėje. Dėl šios priežasties, priešingai, nei teigia ŽRMF, konkurencijos iškraipymas turi būti vertinamas ne pagal „atitinkamą rinką“, pavyzdžiui „regiono mikrorinką“ (tokią sąvoką nurodo Fondas), o, kaip tai numatyta Sutartyje, – visos bendrosios rinkos požiūriu. Taigi, jei ŽRMF pagalba turi palengvinti žvejybą regione ir apsaugoti išteklius neleidžiant jūriniam laivams plaukioti artimiausiose priegose ar tralerius nukreipiant į specialius žvejybos plotus, kaip tai minėjo ŽRMF, tai ši pagalba visiškai atitinka pagalbą, kuri iškraipo konkurenciją ar gali ją iškraipyti, ir todėl šiuo požiūriu tai yra valstybės pagalba.
- (107) Be to, dėl pirmiau nurodytų priežasčių Komisija mano, kad valstybės skirtos lėšos, kurias per ŽRMF gavo žvejybos įmonės, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti.
- 4.2.1.4. Finansinio pranašumo, kuris daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai, buvimas
- (108) ŽRMF ginčija aplinkybę, kad profesinės sąjungos narėmis esančioms įmonėms suteikta pagalba daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Iš tikrųjų ŽRMF mano, kad šios įmonės verčiasi veikla „rinkoje, kuri jokių būdu nėra vientisa, o kuri veikia yra „mozaika“, sudaryta iš regionų mikrorinkų“.

⁽²¹⁾ COM(2007) 73 galutinis.

(109) Atsakydama į tai Komisija konstatuoja, kad žvejybos ir akvakultūros produktų eksporto iš Prancūzijos į kitas pasaulio šalis bendra vertė 2005 m. siekė 1 290 mln. EUR, o 80 % šių produktų eksportuota į Europos Sąjungos šalis nares. Taip pat ir bendra šios kategorijos produktų importo į Prancūziją vertė siekė 3 693 mln. EUR 2005 m., o, remiantis šaltiniais, nuo 40 iki 60 % šių produktų buvo Europos Sąjungos šalių narių kilmės⁽²²⁾. Palyginimui, Prancūzijos produkcijos bendra vertė sudarė 1 868 mln. EUR. Todėl netgi ir be labai išsamaus ekonominio duomenų nagrinėjimo⁽²³⁾ akivaizdu, kad, nepaisant konkrečiai kasdien Prancūzijos ar Europos uostuose besikeičiančių kainų, Prancūzijos ir visų kitų Europos valstybių prekybos apimtis daro labai didelį poveikį žvejybos ir akvakultūros produktų tiekimui. Priemonės, kuriomis siekiama palaikyti didelę dalį Prancūzijos žvejybos įmonių (daugiau kaip 30 % laivyno) sumažinant jų einamąsias išlaidas, neišvengiamai daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai žvejybos srityje.

(110) Taigi akivaizdu, kad pranašumas, kuris buvo suteiktas žvejybos įmonėms padengiant dalį einamųjų išlaidų, daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

4.2.1.5. Išvada

(111) Keturios sąlygos, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų galima nustatyti valstybės pagalbos buvimą, įvykdytos tik iš dalies. Žvejybos įmonėms suteiktas pranašumas, kuris įgytas naudojant valstybės išteklius, iškraipo konkurenciją ar gali ją iškraipyti ir daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Kita vertus, tai sietina su valstybės veiksmais tik dėl avansų, nes šie avansai sudaro tik dalį ŽRMF biudžeto, be to, valstybė nedalyvavo ŽRMF pasirenkant priemones, kaip pelningai panaudoti Fondui suteiktas lėšas. Taigi Komisija gali daryti išvadą, kad valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnyje, buvo tik tokia, kiek skirta valstybės išteklių, t. y. 65 arba 77 mln. EUR.

(112) Galiausiai Komisija pažymi, kad Prancūzijos valdžios institucijos, nepaisant jų 2005 m. spalio 7 d. ir 2006 m. balandžio 21 d. atsakymų, iš tikrųjų neginčija Komisijos išvados, kad buvo suteikta valstybės pagalba. Iš tikrųjų Nacionalinėje asamblėjoje nagrinėjant Finansų įstatymo 2007 metams projektą žemės ūkio ir žuvinin-

kystės ministras, paklaustas apie ŽRMF ateitį, atsakė: „ŽRMF sėkmingai dirba nuo 2004 m. lapkričio 1 d., tačiau Europos Komisija jį įdėmiai stebi, nes tai susiję su valstybės pagalba“⁽²⁴⁾.

4.2.2. Suderinamumas su bendrąja rinka

(113) Pagal Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalis tam tikros pagalbos rūšys yra ar gali būti laikomos neprieštaraujančiomis bendrajai rinkai.

(114) Komisija pažymi, kad ši pagalba neatitinka Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje nurodytų atvejų.

a) Tvirtindama, kad ŽRMF veikia kaip „vartotojų apsaugos organizacija“ ar kaip „naftos produktų vartotojus vienijanti organizacija“, MQA, atrodo, teigia, kad pagalba žvejybos įmonėms gali būti prilyginta 87 straipsnio 1 dalyje numatytai „socialinei pagalbai individualiems vartotojams“. Šiuo požiūriu Komisija pažymi tik tai, kad minėta dalis susijusi tik su „individualiais vartotojais“, o ne su įmonėmis ir todėl šiuo atveju ji negali būti taikoma (žr. šio sprendimo 50 konstatuojamąją dalį). Taigi ši pagalba nesuderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 2 dalies a punktą.

b) Ši pagalba nėra pagalba, skirta gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atlyginti. Iš tikrųjų naftos kainų svyravimas nesusijęs su ekonomine veikla. Jis daro įtaką taip pat ir kitiems naftos produktų vartotojų veiklos sektoriams visose Europos Sąjungos valstybėse narėse ir negali būti laikomas gaivaline nelaime ar kitu ypatingu įvykiu, kaip apibrėžta 87 straipsnio 2 dalies b punkte. Tačiau MQA prieštarauja šioms argumentams ir nurodo, kad pagalba skirta dėl ypatingos padėties, nes „pati Komisija pripažįsta, kad šiame sektoriuje yra didelių ekonominių ir socialinių sunkumų“. Tiesa, žvejybos sektorius patiria didelių sunkumų, kuriuos Komisija išsamiai nagrinėjo savo 2006 m. kovo 9 d. Komunikate „Dėl žvejybos pramonės ekonominės padėties pagerinimo“⁽²⁵⁾. Tame Komunikate Komisija nurodė, kad ekonominiai ir socialiniai sunkumai šiame sektoriuje kyla dėl to, kad jo struktūra nepritaikyta prie

⁽²²⁾ Šaltiniai: OFIMER Prancūzijos žvejybos ir akvakultūros srities pagrindiniai rodikliai. 2006 m. Taip pat Eurostat ir *Global Trade Information Service*.

⁽²³⁾ 1998 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Het Vlaamse Gewest prieš Komisiją*, T-241/95, Rink. 1998, p. II-717, 67 punktas.

⁽²⁴⁾ 2006 m. spalio 25 d. Nacionalinės asamblėjos posėdžio protokolas, Žemės ūkio ir žuvininkystės ministro p. Dominique Bussereau klausimas.

⁽²⁵⁾ COM(2006) galutinis.

šiai veiklai nustatytų apribojimų. Be to, tame Komunikate Komisija pateikė tam tikrų pasiūlymų, kaip įveikti ekonominius sunkumus žvejybos sektoriuje. Nagrinėdama tam tikros pagalbos veiklai suderinamumą Komisija labai aiškiai nurodė: „Šiuo metu sunkią padėtį žvejybos sektoriuje dar pablogino neseniai išaugusios kuro kainos. Todėl žvejybos pramonės atstovai kreipėsi su prašymu, kad valstybė kompensuotų ši staigų išlaidų šuolį. Tokia pagalba būtų pagalba veiklai, kuri yra nesuderinama su Sutartimi. Komisija nepatvirtintų jokios pagalbos, apie kurią jai būtų pranešta, jei pagalba būtų skirta tokiam tikslui.“ Toliau, kalbėdama apie garantijos sistemą, panašią į tą, kurią iš pradžių nustatė ŽRMF, Komisija priduria: „Tokiai schemai Komisija galėtų pritarti tik tada, jei ja būtų galima garantuoti, kad visą valstybės suteiktą pagalbą bus galima grąžinti komercinėmis sąlygomis, o tai dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis yra labai mažai tikėtina.“ Sąnaudų, t. y. degalų kainų, svyravimas nesietinas su ekonomine veikla ir pats savaime nėra ypatingas įvykis.

Atsižvelgdama į tai, kas pasakyta, Komisija mano, kad žvejybos įmonėms suteikta nagrinėjama valstybės pagalba nesuderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punktą.

(115) Taip pat ši pagalba negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka remiantis Sutarties 87 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyti tam tikri atvejai.

a) Tai nėra pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti (Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatytas atvejis). Šios pagalbos tikslas – sumažinti žvejybos įmonių veiklos išlaidas. Tiesa, ŽRMF nurodo, kad šia pagalba siekiama palengvinti žvejybą regione. Tačiau Komisija konstatuoja, kad ši pagalba žvejybos įmonėms buvo suteikta neat- sižvelgiant į šių įmonių buveinės vietą ar jų naudo- jamų laivų registravimo uostą. Todėl ji nesusijusi su minėtame a punkte nurodyta pagalba.

b) Taip pat ši pagalba negali būti laikoma skirta įgyven- dinti bendriems Europos interesams svarbų projektą arba kurios nors valstybės narės ekonomikos dide- liems sutrikimams atitaisyti. Ji nesusijusi su bendriems Europos interesams svarbiu projektu. Taip pat ji negali būti laikoma ir pagalba, skirta valstybės narės ekono- mikos dideliems sutrikimams atitaisyti. Iš tikrųjų

žvejybos įmonėms suteiktos pagalbos paskirtis – pašalinti konkretaus ekonomikos sektoriaus įmonių, o ne visos Prancūzijos ekonomikos sunkumus. Šios pagalbos sektorinis pobūdis neginčytinas, nes naftos kainų kilimas turėjo įtakos ne tik žvejybos sektoriaus įmonėms, bet ir visoms įmonėms bei visiems veiklos sektoriams. Ir šiuo klausimu Komisija visada laikėsi nuomonės, kad valstybės valdžios institucijos neturi finansiškai kištis, kad kompensuotų šį kilimą, o, priešingai, – skatinti įmones prisitaikyti prie dėl to atsi- randančių naujų ekonominių sąlygų. Todėl atsižvelg- dama į šiuos argumentus Komisija mano, kad ŽRMF suteikta pagalba žvejybos įmonėms negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka pagal 87 straipsnio 3 dalies b punktą.

c) Kalbant apie 87 straipsnio 3 dalies c punktą, išlaidų degalams sumažinimas kaip toks neatitinka minėtame c punkte nustatyto reikalavimo, pagal kurį bendrajai rinkai neprieštaraujanti gali būti laikoma pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų regionų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Iš tikrųjų nagrinėjama pagalba nesiekia skatinti žvejybos veiklos kaip patiesios žvejybos plėtros remiantis bendros žvejybos politikos tikslais, priešingai, žvejybos pastangų lygiui ji daro poveikį neskatindama žvejybos įmonių mažinti degalų išlaidas. Todėl jos poveikis pasireiškia tuo, kad ji lėtina reikalingą žvejybos sektoriaus įmonių prisitaikymą prie dėl naftos kainų augimo atsirandančių suvar- žymų. Be to, ši veikla nesusijusi su regiono ekono- mika. Todėl ši pagalba negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka remiantis 87 straipsnio 3 dalies c punktu.

d) Galiausiai akivaizdu, kad tokia pagalba nenurodyta kaip pagalba, skirta kultūrai remti ir paveldui išsau- goti, nei kaip pagalba, kuri laikoma suderinama su bendrąja rinka remiantis Tarybos sprendimu, priimtu pagal 87 straipsnio 3 dalies e punktą.

(116) Iš visų šių argumentų matyti, kad valstybės pagalba, skirta sumažinti žvejybos įmonių degalų išlaidas, neatitinka nė vienos 87 straipsnyje numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos.

(117) Kadangi tai yra pagalba žvejybos įmonėms, ji taip pat turi būti nagrinėjama Gairių dėl valstybės pagalbos žuvinin- kystei ir akvakultūrai tikrinimo (toliau – Gairės) požiūriu.

- (118) Ši pagalba sumažina žvejybos įmonių einamąsias išlaidas. Tai yra pagalba veiklai.
- (119) Visų pirma Komisija primena, kad pagal Gairių 3.5 punktą „valstybės pagalba negali turėti apsauginio poveikio: ji turi skatinti žuvininkystės produktų gamybos ir prekybos racionalizaciją ir veiksmingumą. Bet kuri tokia pagalba turi lemti nuolatinius gerus pokyčius tam, kad pramonė galėtų plėtotis tik pajamų rinkoje pagrindu“.
- (120) Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 115 konstatuojamojoje dalyje, degalų išlaidų mažinimu nesiekama skatinti žvejybos veiklos kaip tausios žvejybos plėtros remiantis bendros žvejybos politikos tikslais, o tuo siekiama palaukyti žvejybos įmonių veiklą. Todėl Komisija mano, kad šiai pagalbai būdingas Gairių 3.5 punkte minėtas apsauginis poveikis ir todėl ji negali būti laikoma suderinama su šiuo Gairėse nustatytu principu.
- (121) Tiesa, Prancūzija savo atsakymuose pradedant oficialią tyrimo procedūrą nurodė, kad „ŽRMF veikla paspartino sanavimo ir restruktūrizavimo planuose patvirtintas naudingas priemones, kurios tai pailiustruos ir patvirtins“. Tačiau tik daug vėliau, t. y. tik 2008 m. sausio mėnesį Prancūzija informavo Komisiją apie priemones, kurios pateiktos kaip pagalba žvejybos įmonių sanavimui ir restruktūrizavimui, šios priemonės Komisijoje įregistruotos numeriu NN 09/2008 ir šiuo metu tiriamos. Todėl netgi ir tuo atveju, jei bus priimtas Prancūzijos argumentas, kad ŽRMF veikla tam tikru būdu paspartino šias pagalbos sanavimui ir restruktūrizavimui priemones, tai neturi įtakos jų suderinamumui su bendrąja rinka dėl esminių skirtumų tarp šių ŽRMF įgyvendinamų priemonių ir reikalavimų, kuriuos turi atitikti pagalbos įmonių sanavimui ir restruktūrizavimui schemas, o joms keliami reikalavimai nustatyti Gairėse dėl valstybės pagalbos, skirtos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽²⁶⁾. Iš tikrųjų, priešingai nei to reikalaujama minėtose Gairėse, dėl ŽRMF veiklos suteikta pagalba buvo skirta visoms žvejybos įmonėms, o ne tik sunkumus patiriančioms įmonėms. Kita vertus, pagalba sanavimui gali būti teikiama ne ilgiau kaip 6 mėnesius
- ir kaip grąžintina paskola ar garantija, o pagalba restruktūrizavimui turi būti teikiama konkrečiomis sąlygomis apibrėžtam laikui. Taigi Prancūzijos per ŽRMF suteikta pagalba neatitinka nė vieno keliamo reikalavimo: žvejybos įmonės šią pagalbą gauna nuo 2004 m., ši pagalba suteikta ne kaip paskola ar garantija ir jos grąžinimas nenumatytas pagal restruktūrizavimo planą.
- (122) Taip pat ŽRMF mano, kad suteiktą pagalbą pateisina tokia aplinkybė, jog iš tikrųjų kalbama apie pagalbą, susijusią su samdomųjų darbuotojų pajamomis. Šiuo klausimu ŽRMF rašo: „ŽRMF įkurtas kaip „prevencijos organizacija“, siekiant 2 500 narėmis esančių įmonių suteikti teisinį apsaugos pagrindą remiantis Prancūzijos įstatymu... Šia prasme pagalba samdomiesiems darbuotojams vykdant restruktūrizavimą yra leidžiama. Ji neturi jokie poveikio konkurencijos taisyklėms. Priešingai, ji kyla iš Bendrijos principų, kurie samdomiesiems darbuotojams užtikrina tinkamas minimalias pajamas“. Toliau ŽRMF nurodo, kad jūreivių igulai priklausančios dalies mokėjimo sistema Prancūzijoje lemtų tai, kad žvejybos įmonių samdomieji darbuotojai netektų darbo užmokesčio ar netgi liktų skolingi už įrangą. Galiausiai Fondas patikslina, kad iš 65 mln. valstybės skirto avanso 25 mln. „tiesiogiai susiję su avansais samdomiesiems darbuotojams ir nagrinėjami kaip tiesioginė socialinė pagalba“. MQA priduria: „Jei paskolintos sumos laikomos pagalba ne skaidriai veikiančiam ŽRMF, o jo narėmis esančioms žvejybos įmonėms, tai tikrai kalbama apie socialinę pagalbą. Iš tikrųjų tokia suteikta finansinė pagalba yra tiesiogiai susijusi su jūreivių atlyginimais“.
- (123) Dėl šių teiginių Komisija pateikia keletą pastabų:
- 1) Visų pirma stebina tai, kad apie 40 % avansų (25 mln. iš 65 mln.), kuriuos valstybė suteikė, kaip tai nurodyta pirmiau minėtuose trijuose susitarimuose (žr. šio sprendimo 21 konstatuojamąją dalį), tam, kad būtų įgyta teisė į pasirinkimo sandorius naftos produktų ateities rinkose, „tiesiogiai susiję su avansais samdomiesiems darbuotojams ir nagrinėjami kaip tiesioginė socialinė pagalba“.

⁽²⁶⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

2) Komisija daro prielaidą, kad šiuo atveju ŽRMF retoriškai samprotauja siekdamas parodyti, kad jo veikla, kuria sumažinamos žvejybos įmonių einamosios išlaidos, ir atsižvelgiant į priklausančios dalies darbo užmokesčio mokėjimo sistemą, galiausiai nukreipta į šių įmonių samdomuosius darbuotojus. Būtent šia prasme minėta veikla galėtų būti nagrinėjama kaip „tiesioginė socialinė pagalba“. Iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad jokia aplinkybė neleidžia daryti prielaidos, jog buvo teikiama tiesioginė socialinė pagalba, t. y., kad ŽRMF tiesiogiai skyrė pagalbą šių įmonių samdomiesiems darbuotojams, beje, tai visiškai nenumatyta ir ŽRMF Įstatuose (žr. šio sprendimo 20 konstatuojamąją dalį).

3) Bet kuriuo atveju, ar pagalba galbūt būtų mokėta tiesiogiai samdomiesiems darbuotojams, ar ŽRMF veikla būtų nukreipta šių samdomųjų darbuotojų naudai suteikiant galimybę padidinti jų pajamas atsižvelgiant į priklausančios dalies darbo užmokesčio mokėjimo sistemą, Komisija primena, kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika⁽²⁷⁾ pagalbos sąvoka apima valstybės valdžios institucijų suteiktą pranašumą, kuris tam tikru būdu sumažina įprastas įmonių biudžeto išlaidas. Šia prasme darbo užmokestis negalima būti šią išlaidų dalį ir įmonė negali jų mokėti iš valstybės lėšų. Todėl ta aplinkybė, kad žvejybos įmonėms suteiktas pranašumas įsigyti degalus palankesnėmis kainomis ir dėl dalinio jų degalų išlaidų kompensavimo, ŽRMF ir MQA nuomone, pasitarnavo šių įmonių samdomųjų darbuotojų interesams ir nereikia vertinti šios pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Pakanka tik konstatuoti, kad žvejybos įmonėms iš valstybės išteklių suteikti pranašumai sumažino įprastas minėtų įmonių biudžeto išlaidas.

4) Taip pat Komisija nesutinka su teiginiu, kad pagalba, susijusi su samdomųjų darbuotojų pajamomis, buvo teisėta dėl to, kad, pirma, ji kyla iš Bendrijos principų,

kurie samdomiesiems darbuotojams užtikrina tinkamas minimalias pajamas, ir, antra, kad priklausančios dalies darbo užmokesčio mokėjimo sistema būtų itin nepalanki Prancūzijos jūreiviams. Iš tikrųjų remiantis subsidiarumo principu su minimalaus darbo užmokesčio nustatymu susiję teisės aktai priklauso tik valstybių narių kompetencijai. Prancūzijoje įpareigojimus dėl jūreivių darbo užmokesčio nustato Darbo kodekso L.742-2, D.742-1 ir D.742-2 straipsniai. Kaip primenama 1998 m. birželio 16 d. *Cour d'Appel de Rennes* sprendime⁽²⁸⁾, šios visuotinio taikymo nuostatos galioja ir samdomiesiems darbuotojams, kuriems taikomas Jūrų darbo kodeksas neatsižvelgiant į patvirtintą atlyginimo būdą. Tai, kad iš pradžių laivo savininkas ir darbuotojai susitarė, jog darbuotojams bus mokama priklausanti dalis (atsižvelgiant į galimą pelną), neatleidžia laivo savininko nuo pareigos už buvimo laive laikotarpį mokėti ne mažesnę kaip minimalus darbo užmokestis atlyginimą. Kitaip tariant, mažiausios žvejybos dalys turi atitikti darbo užmokestį, apskaičiuotą pagal minimalų augimo darbo užmokestį. Šiuo klausimu Jūrų darbo kodekso⁽²⁹⁾ 34 straipsnis nukreipia į „valstybės profesinės sąjungos susitarimą ar platesnius sektorių susitarimus [nustatant], neatsižvelgiant į faktinę darbo trukmę, laikotarpį ar laikotarpius, už kuriuos apskaičiuojamas jūreivių, kuriems mokamas priklausančios dalies atlyginimas, minimalus augimo darbo užmokestis“. 2001 m. kovo 28 d. pasirašytas sektoriaus susitarimas⁽³⁰⁾, kurio 9 straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta, kad samdomiesiems jūrų darbuotojams, kuriems mokamas priklausančios dalies atlyginimas, užtikrinamas bruto minimalus metinis darbo užmokestis. Priėmus 2003 m. liepos 3 d. keleto ministerijų įsakymą, minėta nuostata tapo privaloma visiems darbdaviams ir samdomiesiems darbuotojams, kuriems galioja šis susitarimas⁽³¹⁾. Taigi dėl šios teisės akte nustatytos pareigos susidarantios darbo užmokesčio išlaidos yra žvejybos įmonių einamosios išlaidos, kaip ir degalų išlaidos. Tokiomis aplinkybėmis Komisija negali pritarti argumentui, kad Prancūzijos valstybė turi pagrindo skirti finansinę pagalbą, nes laivų savininkai nevykdo teisės aktuose nustatytos pareigos užtikrinti savo samdomiesiems darbuotojams minimalų darbo užmokestį netgi ir tada, kai mokamas priklausančios dalies atlyginimas.

⁽²⁷⁾ 1999 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzijos Respublika prieš Komisiją*, C-251/97, Rink. 1999, p. I-6639, 35 punktas.

⁽²⁸⁾ 1998 m. birželio 16 d. *Cour d'Appel de Rennes* sprendimas *Marziou prieš Louzaouen*, in Prancūzijos jūrų teisė (pranc. *Le Droit Maritime Français*), Nr. 588, 1998 m. gruodžio mėn., p. 1201 ir kt. (*Editions Lamy*).

⁽²⁹⁾ Skelbiamas interneto tinklalapyje www.legifrance.gouv.fr/

⁽³⁰⁾ 2003 m. liepos 25 d. Oficialusis Įrangos ministerijos leidinys Nr. 13, skelbiamas interneto svetainėje www2.equipement.gouv.fr/bulletinofficiel/fiches/BO200313/Une.htm

⁽³¹⁾ Paskelbtas 2003 m. rugsėjo 3 d. Prancūzijos Respublikos oficialiajame leidinyje Nr. 203, p. 15051.

- (124) MQA nuomone, taip pat galėtų būti kalbama apie socialines ir ekonomines priemones: „Gairėse nurodyta, kad socialinės ir ekonominės priemonės gali būti pripažintos suderinamomis su bendrąja rinka. Šiuo atveju ŽRMF veikla yra visiškai skaidri, o priemonės, kurias Komisija laiko pagalba, yra akivaizdžiai socialinio ekonominio pobūdžio“.
- (125) Komisija pažymi, kad MQA nepateikė jokio įrodymo, kuris leistų nagrinėjamą pagalbą tirti Gairių 4.5 punkto požiūriu. Gairių 4.5 punkte numatyta, kad kiekvienu konkrečiu atveju bendrajai rinkai neprieštaraujančia gali būti laikoma parama, susijusi su darbuotojų pajamomis, jeigu ji yra socialinė ir ekonominė priemonė. Iš tikrųjų šiame punkte patikslinta, kad minėta parama gali būti laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai „jeigu ji yra prarastas pajamas kompensuojanti socialinių ir ekonominių paramos priemonių, susijusių su priemonėmis žvejybos pajėgumui reguliuoti, pagal Reglamento (EB) 2371/2002 11 straipsnio 1 dalį, dalis“ (2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal bendrąją žuvininkystės politiką)⁽³²⁾. Taigi ŽRMF įsteigimas nesusijęs su bendru pagal Reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 priimtu planu žvejybos pajėgumui reguliuoti. Taigi MQA pateiktas argumentas niekaip nepateisina suteiktos pagalbos veiklai.
- (126) Taip pat MQA nurodo, kad netiksliai teigiama, jog pagalba buvo suteikta be jokių sąlygų. MQA nuomone, „kad suteiktų šias paskolas valstybė reikalavo iš ŽRMF pateikti daug patvirtinamųjų dokumentų, t. y. patvirtinamųjų dokumentų, pagal kuriuos galima nustatyti, ar griežtai valdomas Fondas, ir Fondo bei jo narių apsisprendimą įgyvendinti ilgalaikius sprendimus prisitaikant prie naujų žvejybos sektoriaus gamybos sąlygų“. MQA pabrėžia reikalavimą, susijusį su skaidria buhalterine apskaita, ir Valstybės sprendimą prašyti atlikti skirtingų ministerijų sudarytos grupės patikrinimą.
- (127) Komisija atsižvelgia į šį skaidrumo ir kontrolės reikalavimą bei pažymi, kad jis yra savaimė suprantamas, nes kalbama apie finansavimą iš valstybės išteklių. Tačiau
- Komisija apgailestauja, kad, turint omenyje šį skaidrumo reikalavimą, Prancūzijos valdžios institucijos apie Fondo veiklą jai nepateikė visų išsamių statistinių duomenų, nepaisant procedūros metu pareikštų reikalavimų. Galiausiai Komisija konstatuoja, kad ji niekada nebuvo informuota apie MQA minėtą patikrinimą, nei, juo labiau, apie jo išvadas, kurias Prancūzijos valdžios institucijos prašė pateikti 2005 m. lapkričio viduryje.
- (128) Todėl, Komisijos nuomone, valstybės suteikti avansai priskirtini valstybės pagalbai, nurodytai Gairių 3.7 punkte, pagal kurią „valstybės pagalba, kurios gavėjui netaikomi jokie įpareigojimai, susiję su bendrosios žuvininkystės politikos tikslų siekimu, ir kuri yra skirta įmonių padėčiai ir jų verslo likvidumui gerinti (...) yra pagalba veiklai, kuri yra nesuderinama su bendrąja rinka“. Taigi avansai yra nesuderinami su bendrąja rinka.

5. IŠVADA

- (129) Komisija nusprendžia, kad Prancūzija neteisėtai taikė tam tikras šiame sprendime nagrinėjamas pagalbos priemones pažeisdama Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

- (130) Remdamasi šio sprendimo 4.1 dalyje pateiktais argumentais, Komisija mano, kad ŽRMF biudžeto padidinimas suteikiant tris, o galbūt ir keturis, avansus, iš viso 65 mln. EUR, o galbūt 77 mln. EUR, yra valstybės pagalba, kuri nesuderinama su bendrąja rinka, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Iš tikrųjų, kadangi jokia banko įstaiga nebūtų suteikusi tokių avansų, kokius gavo ŽRMF ir pagal turimą informaciją šie avansai negrąžinti, minėti avansai virto tiesiogine dotacija (žr. 67 konstatuojamąją dalį), kitaip tariant – minėto dydžio valstybės pagalba.

- (131) Remdamasi šio sprendimo 4.2 dalyje pateiktais argumentais, Komisija mano, kad ŽRMF kaip avansai suteikta pagalba, dėl kurios žvejybos įmonės galėjo pirkti degalus palankesne kaina ir gauti kompensaciją už dyzelino draudimą, yra valstybės pagalba, kuri nesuderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalis.

⁽³²⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

6. IŠIEŠKOJIMAS

(132) Prancūzijos suteikta valstybės pagalba sudaro 65 mln. EUR arba 77 mln. EUR, jei buvo sudarytas ketvirtasis susitarimas. Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį, jeigu esant neteisėtai pagalbai priimamas neigiamas sprendimas, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjų. Tikslas yra pasiektas tada, kai nagrinėjama pagalba, jei reikia priskaičiavus palūkanas, grąžina gavėjas arba, kitaip tariant, įmonės, kurios ja iš tikrųjų naudojosi⁽³³⁾. Taigi išieškojimo tikslas bus pasiektas tada, kai bus grąžinta minėta 65 mln. arba 77 mln. EUR suma.

(133) Siekiant nustatyti, kokia suma turi būti išieškota iš ŽRMF, o kokia suma – iš žvejybos įmonių, reikia atsižvelgti į tokią aplinkybę, kad ŽRMF, kuris ateities rinkose veikė kaip ekonominis subjektas, siekia žvejybos įmonėms skirti išmokas pagal jo nustatytą dyzelino draudimo sistemą ir minėtoms įmonėms palankia kaina tiekti degalus. Šiame sprendime atlikta šios konkrečios sistemos bendroji ekonominė analizė rodo, kad ŽRMF atliko savo užduotį laipsniškai pervesdamas valstybės suteiktą pagalbą. Todėl iš ŽRMF išieškotina 65 mln. ar 77 mln. EUR sumos dalis, kuri nebuvo pervesta žvejybos įmonėms, o iš žvejybos įmonių išieškotina ta dalis, kuri joms buvo pervesta.

(134) Komisija nežino, kokią sumą ŽRMF pervedė žvejybos įmonėms. Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad, nepaisant reikalavimo, kad Prancūzija pateiktų visą reikalingą informaciją apie ŽRMF veiklą, ši neinformavo, kaip naudojamas minėto Fondo biudžetas, ir nepateikė buhalterinės apskaitos. Kadangi nėra šios informacijos ir atsižvelgdama į Teisingumo Teismo praktiką⁽³⁴⁾, Komisija mano, kad reikia pateikti tam tikrą metodinę medžiagą, pagal kurią būtų galima nustatyti, kokia suma turi būti išieškota.

(135) Apibrėždama šias kryptis Komisija atsižvelgė į tai, kad pagal susitarimus ŽRMF privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą, kuri leistų sužinoti, kaip naudojami avansai bei koks yra išteklių ir išlaidų santykis, ir kad Fondas įsipareigojo buhalterinės apskaitos dokumentus saugoti ne mažiau kaip 10 metų ir juos pateikti tam tikrą vals-

tybės institucijų paprastu prašymu (žr. 27 konstatuojamąją dalį). Remdamosi šiomis aplinkybėmis atsakingos už sprendimo dėl išieškojimo įgyvendinimą valdžios institucijos ar įstaigos galės susipažinti, kaip naudojamas ŽRMF biudžetas bei su jo būkle šio sprendimo įgyvendinimo laikotarpiu. Be to, kadangi įprastai žvejybos įmonių buhalterinę apskaitą saugo valdymo organizacijos, priklausančios Smulkiosios žvejybos valdymo centrui, kuriam atstovaujama ŽRMF administracinėje taryboje, taip pat pagal įmonių buhalterinę apskaitą bus galima nustatyti, kokias išmokas joms skyrė ŽRMF.

6.1. Išieškojimas iš ŽRMF

(136) Iš ŽRMF išieškotinos nesuderinamos pagalbos suma lygi tai valstybės pagalbos daliai, kuri galiausiai nebuvo pervesta žvejybos įmonėms, t. y. avansų suma, iš kurios buvo padengtos ŽRMF veiklos išlaidos bei avansų suma, kurią Fondas išsaugojo savo biudžete. Visą valdymo išlaidų sumą už išieškojimą atsakinga valdžios institucija galės sužinoti iš ŽRMF buhalterinės apskaitos. Kadangi pinigams būdingi rūšiniai požymiai ir jų kilmės negalima nustatyti pagal naudojimą, Komisija mano, kad ta dalis valstybės avansų, iš kurių buvo finansuojamos minėtos veiklos išlaidos, lygi sumai, gautai visų šių išlaidų sumą atėmus iš avansų sumos, palyginti su šių avansų dydžiu ir nuosavomis ŽRMF lėšomis (narių įmokomis). Taip pat biudžete išsaugotų avansų suma gali būti nustatyta likusioms biudžeto lėšoms taikant tą patį dydį.

6.2. Išieškojimas iš žvejybos įmonių

(137) Kaip minėta, iš visų žvejybos įmonių turi būti išieškota 65 mln. ar 77 mln. EUR suma, iš kurios reikia atimti iš ŽRMF išieškotiną sumą, kaip nurodyta 136 konstatuojamojoje dalyje. Kalbant apie iš kiekvienos įmonės išieškotiną sumą, reikia atsižvelgti į tai, kad buhalteriniu požiūriu neįmanoma atskirti paramos, kuri laikoma valstybės pagalba nuo ne valstybės skirtos paramos (žr. šio sprendimo 4.2.1.2 papunktį).

(138) Komisijos nuomone, iš kiekvienos įmonės išieškotina valstybės pagalba gali būti apskaičiuota pagal kiekvienos įmonės gautą išmoką už dyzelino draudimą.

⁽³³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-277/00, Rink. 2004, p. I-3925, 75 punktas.

⁽³⁴⁾ 2000 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-480/98, Rink. 2000, p. I-8715, 25 punktas.

(139) Remdamasi šia išmoka kaip skaičiavimo pagrindu Komisija neatsižvelgia į dotacijas atitinkančią sutaupyta sumą, kurią kiekviena žvejybos įmonė sutaupė pirkdama kurą už mažesnę nei rinkos kainą. Komisija mano, kad tai pateisinama tuo, kad už atskaitinę kainą degalų išsigijusios įmonės yra tos pačios įmonės, kurios gavo išmokas už dyzelino draudimą ir jos atitiko tokias pačias proporcijas, nes kuo daugiau įmonė pirkė degalų už atskaitinę kainą, tuo didesnes ji gaudavo išmokas ir atvirkščiai. Taikant šį pagrindą nebus iškraipymo tarp atitinkamų įmonių, palyginti su jų pareiga grąžinti. Be to, Komisija pažymi, kad tuo atveju, jei nustatant skaičiavimo pagrindą būtų atsižvelgiama į dotacijų atitikmenį, šiam tikslui dėl kiekvieno karto, kai buvo perkami degalai per visą ŽRMF veiklos naftos ateities rinkose laikotarpį, būtinai reikėtų apskaičiuoti išlaidų, kurios būtų patirtos perkant pagal tos dienos kursą, ir kooperatyvo faktiškai sumokėtos kainos skirtumą, prieš tai nustatant, koks tos dienos kursas galiojo toje tiekimo vietoje pirktiems degalams. Šis būdas būtų sunkiau įgyvendinamas. Dėl šios priežasties Komisija rekomenduoja skaičiavimo pagrindą, kuris palengvins už sprendimo dėl išieškojimo įgyvendinimą atsakingų valdžios institucijų ir įstaigų užduotį.

(140) Todėl Komisija mano, kad iš kiekvienos įmonės išieškotina valstybės pagalba gali būti apskaičiuota remiantis kiekvienos įmonės už dyzelino draudimą gauta išmoka. Išieškotina valstybės pagalba turi būti apskaičiuojama šiai išmokai taikant procentinę išraišką, atitinkančią visos iš žvejybos įmonių išieškotinos valstybės pagalbos sumos ir visos ŽRMF žvejybos įmonėms sumokėtų išmokų už dyzelino draudimą sumos rodikliui.

(141) Taigi iš kiekvienos žvejybos įmonės išieškotina suma turi būti apskaičiuojama pagal tokias formules:

$$R * \text{Įmonė} = I \times \frac{(\text{Avansai} - R * \text{ŽRMF})}{\text{Iš } I}$$

kur

$R * \text{Įmonė}$ = iš žvejybos įmonės išieškotina suma

I = vienos žvejybos įmonės už dyzelino draudimą gauta suma

Avansai = 65 mln. arba 77 mln. EUR

$R * \text{ŽRMF}$ = iš ŽRMF išieškotina suma, kaip nurodyta 136 punkte

$\text{Iš viso } I$ = visa ŽRMF žvejybos įmonėms už dyzelino draudimą išmokėta suma.

(142) Taikant šią formulę atsižvelgiama į teiginį, kad ŽRMF veikdamas ateities rinkose gavo pelno, kuris visas vėliau buvo perleistas žvejybos įmonėms. Kaip minėta šiame sprendime, tai labiausiai tikėtina. Tačiau teoriškai reikia numatyti ir tokį atvejį, kad ŽRMF ateities rinkose galėjo patirti ir nuostolių, o dėl to galėjo būti taip, kad žvejybos įmonėms skirta bendra išmokų suma yra mažesnė už sumą, gautą iš avansų atėmus iš ŽRMF išieškotina sumą. Tokiu atveju bendrai koeficientas ($\text{avansai} - R * \text{ŽRMF}$) / visa suma I būtų didesnis už 1, visų pirma, jei $R * \text{ŽRMF}$ suma nedidelė, tai pagal pirmiau nurodytą formulę visa iš žvejybos įmonių išieškotina suma yra didesnė už tą, kurią jos gavo. Todėl šiuo konkrečiu atveju reikia numatyti, kad iš kiekvienos įmonės išieškotina suma atitinka išmokos, kurią ji gavo už „dyzelino draudimą“, sumą. Tokiu atveju skirtumą tarp valstybės skirtų avansų ir išmokų žvejybos įmonėms reikėtų išieškoti iš ŽRMF, kuris šį skirtumą ir panaudojo.

(143) Žvejybos įmonėms skirta valstybės pagalba gali būti neišieškoma, jei tuo metu, kai ji buvo skirta, įmonės atitinka reglamentuose (EB) Nr. 1860/2004 ir (EB) Nr. 875/2005 keliamus reikalavimus, susijusius su *de minimis* pagalba,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Žvejybos rizikos mažinimo fondui (ŽRMF) suteikta pagalba teisei į pasirinkimo sandorius ateities naftos rinkose įgyti, kurią neteisėtai skyrė Prancūzija pažeisdama Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Žvejybos įmonėms suteikta pagalba degalų išlaidoms sumažinti, kurią neteisėtai skyrė Prancūzija pažeisdama Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

3 straipsnis

Individuali žvejybos įmonei suteikta pagalba pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 ⁽³⁵⁾ 2 straipsnio 1 dalį neišieškoma, jei tuo metu, kai ji buvo skirta, pagalba atitinka jos skyrimo metu galiojančiame reglamente, priimtame remiantis Reglamento (EB) Nr. 994/98 2 straipsniu, nustatytus reikalavimus.

4 straipsnis

1. Prancūzija įpareigojama iš gavėjų susigrąžinti 1 ir 2 straipsniuose nurodytą nesuderinamą pagalbą.

2. Į grąžintiną sumą įeina palūkanos, kurios apskaičiuojamos nuo tos dienos, kai neteisėta pagalba buvo suteikta gavėjams iki jos faktinio grąžinimo.

3. Palūkanos pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių apskaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir nuo susikaupusių palūkanų ⁽³⁶⁾.

4. Prancūzija nutraukia visus nebaigtus 1 ir 2 straipsniuose nurodytos pagalbos mokėjimus nuo šio sprendimo priėmimo dienos.

5 straipsnis

1. 1 ir 2 straipsniuose nurodyta pagalba grąžinama nedelsiant ir veiksmingai.

2. Prancūzija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos.

6 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Prancūzija pateikia Komisijai tokią informaciją:

- pagalbos ŽRMF grąžintiną sumą (pagrindinę ir palūkanas);
- išsamų priemonių, kurių buvo imtasi ir kurių numatyta imtis vykdant šį sprendimą, aprašymą;
- dokumentus, įrodančius, kad iš ŽRMF pareikalauta grąžinti pagalbą.

2. Prancūzija informuoja Komisiją apie nacionalines priemones, kurių imamasi įgyvendinant šį sprendimą tol, kol 1 straipsnyje nurodyta pagalba nebus visiškai sugrąžinta. Paprastu Komisijos prašymu ji nedelsiant pateikia visą informaciją apie priemones, kurių imtasi ir kurių numatyta imtis vykdant šį sprendimą. Taip pat išsamią informaciją apie pagalbos ir palūkanų sumas, kurias iš ŽRMF jau susigrąžino.

7 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Prancūzija pateikia Komisijai tokią informaciją:

- žvejybos įmonių, kurioms buvo suteikta 1 ir 2 straipsniuose nurodyta pagalba, sąrašą ir visą kiekvienos įmonės gautą sumą;
- kiekvieno pagalbos gavėjo grąžintiną pagalbos sumą (pagrindinę ir palūkanas);
- išsamų priemonių, kurių buvo imtasi ir kurių numatyta imtis vykdant šį sprendimą, aprašymą;
- dokumentus, įrodančius, kad iš gavėjų pareikalauta grąžinti pagalbą.

2. Prancūzija informuoja Komisiją apie nacionalines priemones, kurių imamasi įgyvendinant šį sprendimą tol, kol 2 straipsnyje nurodyta pagalba nebus visiškai sugrąžinta. Paprastu Komisijos prašymu ji nedelsiant pateikia visą informaciją apie priemones, kurių imtasi ir kurių numatyta imtis vykdant šį sprendimą. Taip pat išsamią informaciją apie pagalbos ir palūkanų sumas, kurias iš gavėjų jau susigrąžino.

8 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gegužės 20 d.

Komisijos vardu

Joe BORG

Komisijos narys

⁽³⁵⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

⁽³⁶⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2008 m. gruodžio 5 d.

dėl sieros rūgšties neįtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą ir augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra šios medžiagos, registracijos panaikinimo

(pranešta dokumentu Nr. C(2008) 7612)

(Tekstas svarbus EEE)

(2008/937/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 8 straipsnio 2 dalies ketvirtą pastraipą,

kadangi:

- (1) Direktyvos 91/414/EEB 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad valstybė narė gali 12 metų nuo pranešimo apie šią direktyvą leisti teikti rinkai augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra veikliųjų medžiagų, neišvardytų šios direktyvos I priede, ir kurie dvejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos yra rinkoje, kol šios medžiagos laipsniškai tiriamos pagal darbų programą.
- (2) Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 1112/2002 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 2229/2004 ⁽³⁾ nustatytos išsamios Direktyvos 91/414/EEB 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos darbų programos ketvirtojo etapo įgyvendinimo taisyklės ir nustatytas veikliųjų medžiagų, kurias reikia įvertinti, siekiant nustatyti, ar jas galima įtraukti į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, sąrašas. Šiame sąrašė yra sieros rūgštis.
- (3) Sieros rūgšties poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai pranešėjo pasiūlytais naudojimo atvejais buvo įvertintas pagal reglamentuose (EB) Nr. 1112/2002 ir (EB) Nr. 2229/2004 išdėstytas nuostatas. Be to, šiais reglamentais skiriamos ataskaitas rengiančios valstybės narės, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 2229/2004 20 straipsnį

Europos maisto saugos tarnybai (toliau – EMST) privalo pateikti atitinkamas vertinimo ataskaitas ir rekomendacijas. Sieros rūgšties ataskaitą rengiančia valstybe nare buvo paskirta Prancūzija, o visa atitinkama informacija buvo pateikta 2007 m. spalio mėn.

- (4) Komisija apsvarstė sieros rūgštį pagal Reglamento (EB) Nr. 2229/2004 24a straipsnį. Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete valstybės narės ir Komisija išnagrinėjo šios medžiagos peržiūros ataskaitos projektą ir 2008 m. rugsėjo 26 d. pateikė kaip Komisijos peržiūros ataskaitą.
- (5) Komitetas, vertindamas šią veikliąją medžiagą, atsižvelgė į valstybių narių pateiktas pastabas, ir buvo padaryta išvada, kad turimų įrodymų nepakanka, norint užbaigti vartotojų rizikos vertinimą ir nustatyti patikimą leistiną operatoriaus sąlyčio lygį, o tokios vertės yra būtinos operatoriaus rizikos vertinimui atlikti. Be to, veikliosios medžiagos peržiūros ataskaitoje pateiktos kitos problemos, kurias ataskaitą rengiančios valstybės narės nurodė savo vertinimo ataskaitoje.
- (6) Komisija paragino pranešėją pateikti pastabas apie tarpusavio peržiūros rezultatus ir nurodyti, ar jis ketina toliau pasisakyti už šios medžiagos įtraukimą. Pranešėjas pateikė pastabas ir jos buvo atidžiai išnagrinėtos. Tačiau, nepaisant pranešėjo pateiktų argumentų, nustatyta, kad minėtos problemos negali būti išspręstos, o atlikus vertinimus remiantis pateikta informacija paaiškėjo, kad negalima tikėtis, jog augalų apsaugos produktai, kuriuose yra sieros rūgšties, siūlomomis naudojimo sąlygomis iš esmės atitiktų Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytus reikalavimus.
- (7) Todėl sieros rūgštis neturėtų būti įtraukta į Direktyvos 91/414/EEB I priedą.
- (8) Reikėtų imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad galiojanti augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra sieros rūgšties, registracija per nustatytą laikotarpį būtų panaikinta, nebūtų atnaujinama ir kad tokie produktai nebūtų registruojami.

⁽¹⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.⁽²⁾ OL L 168, 2002 6 27, p. 14.⁽³⁾ OL L 379, 2004 12 24, p. 13.

- (9) Valstybės narės suteikiamas lengvatinis laikotarpis turimoms augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra sieros rūgšties, atsargoms sunaikinti, sandėliuoti, pateikti rinkai ir sunaudoti turėtų būti ne ilgesnis kaip dvylika mėnesių, kad turimas atsargas būtų galima naudoti dar vieną auginimo sezoną, užtikrinant, kad ūkininkai galėtų naudoti augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra sieros rūgšties, 18 mėnesių nuo šio sprendimo priėmimo.
- (10) Šiuo sprendimu neapribojama galimybė teikti paraiškas pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 dalį ir 2008 m. sausio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 33/2008, nustatantį išsamias Tarybos direktyvos 91/414/EEB nuostatų taikymo taisykles, susijusias su veikliųjų medžiagų, įtrauktų į šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą darbų programą, bet neįtrauktų į jos I priedą, vertinimo įprasta ir skubos tvarka⁽¹⁾, siekiant įtraukti sieros rūgštį į minėtos direktyvos I priedą.
- (11) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Veiklioji medžiaga sieros rūgštis nėra įtraukiama į Direktyvos 91/414/EEB I priedą.

2 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra sieros rūgšties, registracija būtų panaikinta iki 2009 m. birželio 5 d.;
- b) nuo šio sprendimo paskelbimo dienos augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra sieros rūgšties, nebūtų registruojami ar jų registracija nebūtų atnaujinama.

3 straipsnis

Valstybių narių suteikiamas lengvatinis laikotarpis pagal Direktyvos 91/414/EEB 4 straipsnio 6 dalį yra kuo trumpesnis ir baigiasi ne vėliau kaip 2010 m. birželio 5 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 5 d.

Komisijos vardu

Androulla VASSILIOU

Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 15, 2008 1 18, p. 5.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2008 m. gruodžio 9 d.

dėl lengvatas gaunančių šalių, kurioms galima taikyti specialią tvaraus vystymosi ir gero valdymo skatinamąją priemonę, numatytą Tarybos reglamente (EB) Nr. 732/2008 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., sąrašo

(pranešta dokumentu Nr. C(2008) 8028)

(2008/938/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2008 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 732/2008 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., iš dalies keičiantį Reglamentus (EB) Nr. 552/97, (EB) Nr. 1933/2006 ir Komisijos reglamentus (EB) Nr. 1100/2006 ir (EB) Nr. 964/2007⁽¹⁾, ypač į jo 10 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) Reglamente (EB) Nr. 732/2008 numatomas specialios tvaraus vystymosi ir gero valdymo skatinamosios priemonės taikymas besivystančioms šalims, kurios atitinka tam tikrus reikalavimus, nustatytus šio reglamento 8 ir 9 straipsniuose.

(2) Kiekviena besivystanti šalis, pageidaujanti pasinaudoti specialia skatinamąja priemone, iki 2008 m. spalio 31 d. turėjo pateikti prašymą kartu su išsamia informacija apie atitinkamų konvencijų ratifikavimą, teisės aktus ir priemones, kuriomis siekiama veiksmingai įgyvendinti konvencijų nuostatas ir vykdyti išsipareigojimą neprieštarauti stebėsenos ir peržiūros metodui, kuris numatytas atitinkamose konvencijose ir susijusiuose dokumentuose, ir visiškai jo laikytis. Kad prašymas būtų patenkintas, prašančioji šalis taip pat turi būti laikoma pažeidžiama šalimi, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 732/2008 8 straipsnio 2 dalyje.

(3) Remdamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 732/2008 10 straipsnio 1 dalies nuostatomis, Komisija išnagrinėjo pateiktus prašymus ir sudarė lengvatas gaunančių šalių, kurios atitinka kriterijus, sąrašą. Todėl speciali skatinamoji priemonė šioms šalims turėtų būti taikoma nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d.

(4) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 732/2008 10 straipsnio 6 dalimi, kriterijų, kurie taip pat nagrinėjami vis dar atliekamuose pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 980/2005⁽²⁾ 18 straipsnio 2 dalį Komisijos inicijuotuose tyrimuose, susijusiuose su Šri Lanka⁽³⁾ ir Salvadoru⁽⁴⁾, atitiktis nagrinėjama vykdant šiuos tyrimus.

(5) Šį sprendimą laiku paskelbus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* būtų užtikrinta, kad įvykdytas išsipareigojimas pagal Reglamento (EB) Nr. 732/2008 10 straipsnio 3 dalį *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbti pranešimą, kuriame būtų išvardytos šalys, nuo 2009 m. sausio 1 d. gaunančios lengvatas pagal specialią tvaraus vystymosi ir gero valdymo skatinamąją priemonę.

(6) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Bendrųjų lengvatų komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d. Reglamente (EB) Nr. 732/2008 numatyta speciali tvaraus vystymosi ir gero valdymo skatinamoji priemonė taikoma šioms besivystančioms šalims:

- (AM) Armėnija
- (AZ) Azerbaidžanas
- (BO) Bolivija
- (EC) Ekvadoras
- (GE) Gruzija
- (GT) Gvatemala
- (HN) Hondūras
- (CO) Kolumbija
- (CR) Kosta Rika
- (MN) Mongolija

⁽²⁾ OL L 169, 2005 6 30, p. 1.⁽³⁾ OL L 277, 2008 10 18, p. 34.⁽⁴⁾ OL L 108, 2008 4 18, p. 29.⁽¹⁾ OL L 211, 2008 8 6, p. 1.

(NI) Nikaragva
(PY) Paragvajus
(PE) Peru
(SV) Salvadoras
(LK) Šri Lanka
(VE) Venesuela

bijos Respublikai, Kosta Rikos Respublikai, Mongolijai, Nikaragvos Respublikai, Paragvajaus Respublikai, Peru Respublikai, Salvadoro Respublikai, Šri Lankos Demokratinei Socialistinei Respublikai ir Venesuelos Bolivarо Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 9 d.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Armėnijos Respublikai, Azerbaidžano Respublikai, Bolivijos Respublikai, Ekvadoro Respublikai, Gruzijai, Gvatemalos Respublikai, Hondūro Respublikai, Kolum-

Komisijos vardu
Catherine ASHTON
Komisijos narė

PASTABA SKAITYTOJUI

Institucijos nusprendė nedaryti tekstuose nuorodų į juose minimų teisės aktų paskutinius pakeitimus.

Jeigu nenurodyta kitaip, čia skelbiamuose tekstuose nurodyti šiuo metu galiojantys teisės aktai.